

Cea mai buna provizie pentru Ziua Judecatii

Hakam bin 'Adel Al-'Aqily

خَيْرُ الزَّادِ

إلى يوم المعاد من غير الفريضة على هدي خير العباد

حَكَمُ بْنُ عَدَلِ بْنِ عَدِيِّ بْنِ الْحَكَمِيِّ

تقديم فضيلة الشيخ:

حسن بن عبد الله القعود

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

© Daniela Dinu

Revizuit de: Nica O ana-Alexandra

Cea mai buna provizie pentru Ziua Judecatii

*în afara de ceea ce este prescris ca fiind obligatoriu,
urmînd calauzirea celui mai bun dintre supusi*

Luati cu voi provizie, dar cea mai buna provizie este evlavia!

[Coran, 2:197]

“Cine si-a închipuit rasplata, s-a usurat pentru el fapta.”

(Ibn Al-Geauuziy)

*“Cine nu cunoaste rasplata faptelor, (par) ele grele pentru el, in orice
circumstante.”*

(Ibn Rajab)

*“Prin cunoasterea (rasplatii), a devenit placuta adorarea pentru cei
care o plinesc.”*

(Ibn Rageab)

*“Un dreptcredincios ar trebui sa-si cheme sufletul sau sa îl îndemne
întru obtinerea rasplaii lui Allah, si sa nu îl cheme întru a se întrista
daca a privit la bunatatiile Vietii Lumesti si el este în imposibilitatea de a
le atinge, ci, dimpotriva, sa îl încante pe el cu rasplata Vietii de Apoi.”*

(Ibn Sa'adiy)

Dedicatie...

... pentru toti musulmanii si musulmanele care cauta îndreptarea lor însisi, si a familiilor lor, si a societătilor în care ei traiesc, tinzând spre obtinerea Multumirii lui Allah si a celor mai înalte Trepte ale Paradisului, si a dobândirii fericirii, atât în aceasta Viata Lumeasca, cât si în Viata de Apoi, si aceasta prin ajutorul si sustinerea si suportul lui Allah.

Cuprins

- *Prezentare*
- *Introducere*
- *Prefață*
- *Nota traducătorului*
- *Fapte ale căror beneficii se întorc asupra celui care le dă curs atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi*

I. Fapte legate de Rugăciune

- 1. Fapte împlinite înainte de efectuarea Rugăciunii*
 - a. Abuluțiunea*
 - b. As-Siwak*
- 2. Fapte legate de moschei și de actele desfășurate în interiorul acestora*
- 3. Împlinirea Rugăciunii Sunnah (recomandată) de Ad-Duha*
- 4. Rugăciunea de noapte*

II. Fapte legate de Post

- 1. Meritele și binecuvântările Postului voluntar (neobligatoriu)*
- 2. Meritele și binecuvântările Postului din Ziua de Ashura*
- 3. Postul a șase zile din Luna Shawwal*
- 4. Postul din Ziua de Arafah*

III. Perioadele de timp și locurile în care răsplățile sunt înmulțite și rugile sunt împlinite

- 1. Perioadele de timp în care răsplățile sunt înmulțite și rugile sunt împlinite*
- 2. Locuri în care răsplățile sunt înmulțite și rugile sunt împlinite*
- 3. Cei ale căror rugi sunt acceptate*

IV. Întâlniri pentru Pomenirea lui Allah (Adh-Dhikr)

V. Pomenirea lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

● Rostirea formulei «Laa 'ilaaha 'illa-Allah» (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)

● Roștirea formulei «Subhaana Allah uua bi-hamdihi, subhaana Allah-al-'adziym» (Slavă și laudă lui Allah, slavă lui Allah Cel Preamăreț!)

● Rostirea formulei «Subhaana Allah uua bi-hamdihi» (Slavă și laudă lui Allah!)

● Rostirea formulei «Subhaana Allah uua-l-hamdu li-lllaah uua laa 'ilaaha 'illa-Allah uua Allahu 'Akbar» (Slavă lui Allah și toată lauda este a lui Allah și nu există altă Divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare)

● Rostirea formulei «Subhaana Allah uua bi-hamdihi 'adada khalqihî uua ridaa nafsihî uua zinata 'arshihî uua midaada kealimaatihî» (Slavă lui Allah și lauda Lui I se cuvine, pe măsura numărului creațiilor Sale și atât cât o cere Mulțumirea Sa și cât podoaba Tronului Său și cu câtă cerneală se scriu Cuvintele Sale)

● Rostirea formulei «Laa 'ilaaha 'illa-Allah 'uahdahu laa shariyka lahu, lahu-l-mulku uua lahu-l-hamdu uua huua 'alaa kulli shaiy'in qadiyr» (Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, care nu are pe nimeni asociat, a Lui este împărăția și a Lui este (toată) lauda și El este peste toate cu putere)

● Rostirea formulei «Laa hauula uua laa quuata 'illaa bi-lllaah» (Nu există forță și nici putere decât prin Allah)

VI. Rugă pentru ispășirea păcatelor la sfârșitul unei întruniri

VII. Teama de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

VIII. Răsplata pentru acceptarea morții unui copil

1. «Beitu-l-hamd»

2. Cel căruia i-au murit doi sau trei copii

IX. Urmarea îndemnurilor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

X. A trimite salutări asupra Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

XI. Câteva dintre rugile, ca și meritele și binecuvântările acestora

1. Ruga înainte de culcare
2. Ruga pentru îndepărtarea greutăților și ajutorul întru restiruirea împrumuturilor

XII. Recitarea Coranului cel Glorios

1. Obligativitatea învățării tajiwid-ului
2. Memorarea Coranului cel Nobil și meritele și binecuvântările anumitor sure

• Fapte ale căror beneficii se întorc asupra celui care le dă curs el însuși, cât și asupra celorlalți, atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi

I. Milostiveniile

II. Meritele și binecuvântările oferirii de alimente (în general) și a mâncării cu care cel care postește să își încheie Postul (în special)

III. Părinții dreptcredincioși

IV. Fapte ale căror răsplată continuă să se răsfrângă asupra celui decedat, chiar și după moartea acestuia

1. Un fiu dreptcredincios
2. O învățătură folositoare
3. Milostenia care se perpetuează

*V. A le zâmbi celor din jur**VI. A le oferi daruri celor din jur**VII. Drepturile unui musulman asupra fratelui său musulman*

1. Emiterea salutului și răspunsul la el
2. Răspunsul la ruga spusă după strănut
3. Vizitarea celui bolnav
4. Însoțirea cortegiului funerar
6. A-l face să izbândească întru dreptate

VIII. Îndepărtarea a ceva dăunător și curățenia

IX. A îi oferi timpul necesar pentru restituirea datoriei celui capabil de a face acesta și a arăta indulgență pentru cel aflat în imposibilitate de a o plăti

X. A chema la credința în Allah Al-Ahad (Unicul)

XI. Îndrumarea unei persoane către Islam și Sunnah autentică

XII. Ascultarea soțului de către soția sa

XIII. Câteva rugăciuni care pot fi folosite de o persoană și familiei sale

XIV. Vizitarea și iubirea cuiva de dragul lui Allah

XV. Fapte de întrajutorare socială

1. Protecția și ajutorarea orfanilor

2. Ajutorarea văduvelor și a nevoiașilor

XVI. Blândețea arătată față de animale

XVII. Lupta și apărarea de dragul lui Allah (Al-Jihad)

XVIII. Trăsături laudabile cu care ar trebui să se împodobească un musulman

XIX. Cererea iertării de la Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

● *Încheiere*

● *Sistemul de transcriere fonetică folosit pentru transliterare a numelor și rugărilor din limba arabă*

Prezentare

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea Sa fie asupra celui după care nu mai există un alt Profet¹ și asupra familiei sale și a companionilor săi cuviincioși și curați

Cu adevărat, ne-am aplecat asupra acestei cărți intitulată „Cea mai bună provizie”, a fratelui nostru (în Islam), inginerul Hakam ibn 'Aadel Zamuu Al-Aqiyliy și am constatat că este o carte folositoare, în care autorul a cuprins informații despre meritele și binecuvântările anumitor fapte de adorare, într-o formă facilă și îmbietoare, realizate prin vorbe, consemnări și relatări menite să deschidă poarta unei inimi doritoare și motivate. Cu adevărat, aceasta a plutit prin gândurile mele în timpul periplului meu prin această grădină luxuriantă, împreună cu următoarele versuri:

O, tu, cel care ne-ai răpit mințile cu „Cea mai bună provizie”

Din călăuzirea celui mai bun dintre Trimiși pentru cei supuși,

Ai strâns în ea tot ceea ce este mai plăcut din

Beneficiile care luminează întru călăuzirea inimilor.

Fie că Domnul Tronului să te răsplătească cu tot ce-i mai bun

Din binele Vieții Lumești și în Casa cea Veșnică!...

Îl rog pe Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) să ne binecuvânteze cu devoțiunea și sinceritatea în vorbe și în fapte; și pacea și binecuvântarea fie asupra Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Scris de cel care imploră Îndurarea Domnului Său,

Hasan ibn 'Abdullah Al-Qu'uud,

Ar-Riyaad, 30 Muharram, 1429 H.

¹ N.t.: Ultimul Trimis al lui Allah, Mohammed, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Introducere

Laudă lui Allah, prin ale Carui binecuvântări cele întru dreptate se împlinesc. Îl laud și Îi mulțumesc Lui, cu o laudă pe măsura Nobleții Feței Sale și a Măreției Stăpânirii Sale, Cel care, în Înțelepciunea celor pe care le-a pogorât, a spus:

„Jur pe timp! ~ Că omul va fi în pierdere, ~ Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.” [Coran, 103:1-3]

Mărturisesc că nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, fapt prin care cerem să se încheie faptele noastre printr-o «dreaptă încheiere» în ziua morții noastre și să ne fie de folos nouă în Ziua în care Îl vom întâlni pe El, și mărturisesc că Mohammed este Trimisul lui Allah și că el, cu adevărat, a transmis Mesajul și și-a îndeplinit îndatorirea cu care fusese însărcinat, și nu există nimic bun fără că el să nu ne fi îndrumat către acel lucru, și nu există niciun drum către călăuzire spre care să nu ne fi călăuzit și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!

Cu adevărat, din binecuvântările lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) au fost pogorâte asupra noastră prin faptul că ne-a prescris nouă fapte de adorare obligatorii, care sunt și stâlpii credinței, și bazele ei, iar cel care le-a împlinit, cu adevărat și-a îndeplinit îndatoririle, iar cel care le-a pierdut, este și el pierdut împreună cu ele, căci prin corectitudinea împlinirii lor omul găsește salvarea în Ziua Judecății.

Abu Hurayrah (Allah sa fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, primul lucru pentru care este socotit un rob în Ziua Judecății, dintre faptele sale, este Rugăciunea – și dacă a îndeplinit-o el corect, atunci, cu adevărat, a izbândit, iar dacă el a greșit, atunci, cu adevărat, a decăzut și a fost pierdut; și dacă a lipsit ceva din ceea ce era obligatoriu (prescris) pentru el, a spus Domnul 'Azza-uua-geall: «Uitați-vă (și cercetați): oare are robul Meu dintre faptele voluntare ceva cu care să acopere golul din faptele obligatorii?»; apoi sunt restul faptelor sale tot astfel (socotite).”

(relatat de Nasa'I, Tirmidhi și Ibn Majah)

Apoi, le-a completat prin fapte de aceleași tip cu ea (dintre cele voluntare); și acestea lipesc fisurile și acoperă toate lisurile. Ele au fost prescrise pentru împlinirea lor și conțin răsplăți mărețe și nenumărate. În plus de toate acestea, ne-a fost dăruit nouă un buchet de fapte bune prin care se înalță și se purifică sufletul și sporește în noblețe și sinceritate.

Cu adevărat, au fost prescrise acestor fapte recompense mărețe și binecuvântări absolute, în pofida faptului că ele sunt în sine lor fapte simple și minore, care nu provoacă greutate omului și nici plictiseala sufletului.

*Fratele meu musulman, sora mea musulmană, cu adevărat pentru fiecare dintre faptele menționate anterior există anumite **condiții pentru ca ele să fie acceptate de către Allah 'Azz-uua-geall** și pentru a beneficia de răsplata lor completă, fără lipsuri, de la Cel care nu îi nedreptățește pe oameni nici măcar cât greutatea unui colb de praf.*

*Prima dintre aceste condiții este **intenția**. De la Omar (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat:*

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Cu adevărat, faptele (sunt răsplătite) conform intențiilor și, cu adevărat, fiecare om (va avea că răsplată) ceea ce a intenționat (dintre faptele bune).»”

(relatat de Bukhari, Muslim și alții)

Așadar, celui a cărui intenție a fost sinceră întru obținerea Mulțumirii lui Allah Al-Ahad (Unicul), și a cărui faptă a fost sinceră și devotată lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), și nu a fost fapta sa afectată nici de căutarea faimei, nici de mulțumirea oamenilor, nici de fățarnicie, cu adevărat, Allah îi primește faptele.

*A doua condiție este reprezentată de **încadrarea faptei sale în cadrele trasate de Legislația Islamică** – urmând prescrierile făcute de către Allah Al-Ahad (Unicul) și de Tradițiile Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nu este acceptată o faptă care se aseamănă faptelor necredincioșilor și nici altor comunități religioase, și nu este acceptată o faptă care a urmat poftele și neamul inovațiilor și al rătăcirilor, ca și al păcătelor. Faptele ipocritului sunt respinse pentru că intenția sa este necurată și el se află pe cele mai de jos trepte ale Focului Iadului. În Coranul cel Glorios, Allah Al-Ahad (Unicul) a spus:*

„Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla ajutor pentru ei.” [Coran, 4:145]

De asemenea, faptele inovatorului sunt respinse, pentru că faptele lui sunt stricate, incorecte, chiar și dacă intenția lui este dreaptă, conform spuselor Aishei (Allah să fie mulțumit de ea!), care a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a zis:

„Acela care a introdus inovații în privința prescripțiilor noastre din ceea ce nu exista în ele, este dintre cei care s-au întors (de la Islam).”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Ibn Majah)

De asemenea, a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, Allah a oprit căința (cererile de iertare ale) celui care dă curs inovațiilor fără temeii în Religie (bid'ah), până ce nu se delasă de ele.”

(relatat de Albani)

Iubitul meu frate, nobila mea soră, pentru a avea tu o utilizare completă și pentru a îți fi acceptate ție faptele în această Viață Lumească și pentru a beneficia de acestea în Viața de Apoi, ți-am apropiat ție în această carte ceea ce mi-a facilitat mie Allah prin Marea sa Bunăvoință: bucate, și ciorchini, și flori parfumate dintre fapte și vorbe, precum și acte de adorare care ne apropie de Allah și care îl înalță pe om și îl apropie de Domnul său, și ale căror răsplăți sunt mărețe și ale căror beneficii sunt nenumărate, atât pentru omul în sine, cât și pentru familia și societatea sa, în general. Prin ele, sporesc treptele celor dreptcredincioși în Grădinile Bindecuvântărilor din Paradis și se diferențiază nivelele celor supuși. Prin ea, se dau Cărțile celor dreptcredincioși în mâna dreaptă și se îngreunează prin ele talerele faptelor în Ziua Judecării, și prin ele este adus în acea Zi alături de Profeți (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și dreptcredincioși și martiri, în cele mai înalte trepte ale Raiului. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc căștitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” [Coran, 33:35]

În Viața Lumească, prin cele amintite, musulmanul credincios poate obține Împuternicirea și Ajutorul Lui, căci numai El, Unicul, l-a făcut pe el izbânditor și l-a călăuzit. De la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah Preaînaltul a spus: «Cine l-a afectat pe vreunul dintre împuterniciții mei, i-am vestit Eu lui o războire; și nu se apropie de mine robul Meu prin ceva care să fie mai plăcut pentru Mine, decât ceea ce i-am impus lui; și nu încetează robul Meu întru a se apropia de Mine prin (acte de adorare) voluntare, până ce am ajuns Eu să îl iubesc. Și dacă l-am iubit, am devenit Eu auzul prin care el aude, și vederea prin care el vede, și mâna prin care el lovește, și piciorul prin care el pășeste, și dacă mi-ar cere, i-aș da, și dacă ar căuta adăpost la Mine, l-aș adăposti pe el.”

(relatat de Bukhari)

În încheiere, Îl rog pe Allah Atoateazitorul și Atoateștiutorul, Domnul Tronului cel Măreț, să facă folositoare această carte fraților mei musulmani și să facă această faptă a mea sinceră și devotată numai Lui, și să ne îndrume pe fiecare dintre noi spre ceea ce este bun și spre înțelepciunea, pietatea și dreptatea faptelor și a vorbelor; și pentru cel care a făcut bine, Allah este Cel care îi face izbânditori pe cei care I se supun Lui și îi ajută, și îi călăuzește pe Calea Sa cea Dreaptă; și dacă am greșit, aceasta nu este decât din partea cea rea a sinelui meu și din iscodirea Satanei, blestemul lui Allah fie asupra lui în vecii vecilor!

Transmit binecuvântate și salutări asupra celui care fost trimis ca o îndurare pentru toate lumile – Mohammed – cele mai bune și mai complete

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

binecuvântări și salutări fie asupra lui, și asupra familiei și a companionilor săi, ca și asupra acelor care i-au urmat întru dreptate până în Ziua Judecății, pe măsura slăvilor aduse lui Allah atât în ceruri, cât și pe Pământ și a adorărilor Lui! Amin!

Încheierea rugii noastre este lauda lui Allah, Domnul Lumilor...

Autorul,

domnul inginer,

Hakam Zamuu An-Nueyry Al-'Aqilyiy

7, Rabi' Al-'Auual, 1426 H.

Prefață

În prefața acestei lucrări, doresc să menționez câteva aspecte care să faciliteze cititorului înțelegerea sensurilor și a expectațiilor acestei cărți, precum și a importanței sale pentru fiecare familie sau persoană care speră la Mila Domnului său și la salvarea sa în Ziua de Apoi de chinurile cele dureroase și de pedeapsa cea cruntă, căci a dobândit el un rang dintre cele mai înalte și a venit el cu un mare aport de fapte bune, prin Bunăvoința lui Allah și izbândirea oferită de El, Atotputernicul.

Cu adevărat, cele mai mărețe modalități de supunere cărora le dă curs un dreptcredincios musulman sunt împlinirea și desăvârșirea actelor de adorare care i-au fost impuse de către Allah Al-'Alaa (Preaînaltul); căci acela care a împlinit Rugăciunea și Zakat-ul, Postul și Pelerinajul, întocmai așa cum au fost prescrise prin Legislația Islamică și conform călăuzirii și căii urmate de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cu adevărat a împlinit dreptul lui Allah asupra sa (de a Îl adora în cea mai potrivită formă cu putință) și și-a asigurat el inocența în fața lui Allah (și s-a dezvinovățit de orice neajuns care i-ar fi putut aduce pedeapsa).

A fost relatat că Talhah ibn 'Ubayyad (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„A venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) un bărbat din din neamul Naajed, cu părul răvășit și care vorbea pe un ton ridicat, dar nu se înțelegea ceea ce spunea; și s-a apropiat și a întrebat despre Islam. Și a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cinci Rugăciuni sunt într-o zi și o noapte.» Și omul a spus: «Oare mi se impune mie altceva în afară de aceasta?» A răspuns Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Numai dacă dorești să sporești numărul de bună voie.» Și a mai spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Și Postul din luna Ramadan.» A spus (omul): «Oare mi se impune altceva în afara acestuia?» A spus (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Nu, decât dacă dorești (să sporești) de bunăvoie.» Și i-a amintit lui Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre Dania rituală (Az-Zakat). Și a spus (omul): «Oare mi se impune altceva în afara acesteia? A spus (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Nu, decât dacă dorești (să sporești) de bunăvoie.» Și a plecat bărbatul spunând: «Jur pe Allah, că nu o să sporesc nimic întru aceasta și nici nu o să scād!» A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cu adevărat a izbândit el, dacă este sincer întru aceasta.»

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Nasa'i)

Să știți, frații mei, așadar, că sinele dreptcrednciosului este întotdeauna doritor de a spori din ceea ce este bun și de a obține cât mai mult din răsplata promisă, și de ce nu?! Cu adevărat, se diferențiază rangurile celor pioși datorită unei slăviri a lui Allah sau hrănirii unui nevoiaș sau a unui ajutor acordat celui îngreunat.

*Nobilul meu frate și binecuvântata mea soră, cu adevărat, împlinirea faptelor obligatorii nu este o cheștiune simplă și nici ușoară, decât pentru cel căruia Allah Îi ușurează lui în toate. Pentru aceasta, de cele mai multe ori este ea afectată de deficite și defecte, și nu există nicio îndoială asupra faptului că există acolo și unii **inamici**, care ne pândesc fără încetare pentru a ne atrage și a ne rătăci, că și a ne depărta de la supunerea în fața Domnului nostru:*

● Primul este **Satana cea blestemată**, care a jurat, așa cum a fost menționat în Coranul cel Glorios, pe Puterea Domnului nostru că îl va duce pe om în rătăcire. A spus Allah Preaînaltul:

„A zis [Iblis]: «Pe Puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispiăă pe toți, ~ Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!» [Coran, 38:82-83]

Astfel, ne pândește el pe noi fără întrerupere, așteptând ocaziile pentru a ne iscodi și nu încetează să depună toate eforturile pentru a ne distrage de la supunerea față de Allah Al-Ahad (Unicul).

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă vreunul dintre voi s-a ridicat să își facă Rugăciunea, a venit Sheitan și l-a învăluit pe el, până ce nici nu mai știe el cât s-a rugat.”

(relatat de Abu Dawud)

El se străduiește neîncetat pentru pierzania noastră și ne surprinde din toate unghiurile posibile, pentru a nu putea afla noi adăpost de el și nici refugiu. A spus Allah Preaînaltul, redând cuvintele lui Sheitan:

„Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori.” [Coran, 7:17]

De asemenea, găsim:

„A zis: «Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire, ~ Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!” [Coran, 15:39-40]

Așadar, fiți prevăzători, frații mei, în privința viclesugului său, fie că Allah să ne păzească pe noi și pe voi de răul lui! Amin!

● Cel de-al doilea inamic este **propriul sine**, care ne împinge spre rău, în afară de cel față de care Domnul său a avut Milă, astfel încât îl incită pe stăpânul său la a da curs la ceea ce este interzis și la a se opri de la supunerea față de Allah; și cel care l-a urmat a fost rătăcit și i-a urmat lui în Iad. Să ne păzească Allah de el! Și cel care nu a fost dominat de el, cu adevărat a izbândit și a fost salvat.

S-a relatat de la Shadad Ibn 'Aws (Allah să fie mulțumit de el!) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel înțelept este acela care și-a socotit sinele său înainte de a fi el socotit în Ziua Judecării și a «lucrat» el pentru viața de după moarte, iar cel neputincios este acela care a urmat poftele sinelui sau pretinde că Allah să îi împlinescă toate poftele lui.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Socotiți-vă voi pe voi înșivă înainte de a fi socotiți și împodobiți-vă pentru Marea Înfațișare (în fața lui Allah) și cu adevărat este ușurată socoteala în Ziua Judecării pentru cel care își socotește sinele său în Viața Lumească.”

(relatat de Tirmidhi)

De asemenea, s-a consemnat despre Maiymun ibn Mahran vorbele acestuia:

„Nu este un supus (al lui Allah) pios (și cu teamă de Allah) până ce nu își socotește sinele său, așa cum l-ar trage la socoteală pe asociatul său, de unde a mâncat și de unde s-a îmbrăcat.”

(relatat de Tirmidhi)

Cu adevărat, din ceea ce este anexat la ceea ce este obligatoriu, ceea ce ne-a prescris noua Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) dintre faptele voluntare, care sunt de același tip cu cele obligatoriu prescrise, pentru a completa și a substitui lipsurile lor și pentru a compensa ceea ce a fost pierdut dintre recompense și răsplată.

Rugăciunea are astfel partea de Sunnah permanentă specifică ei, ca și Dania (Az-Zakat) are dintre fapte asemenea ei milosteniile, și pentru Postul din luna Ramadan este Postul voluntar, de bună-voie, iar Pelerinajul Mic la Kaba'ah este dintre faptele care se aseamănă Pelerinajului cel Mare (Hajj-ul).

În afară de faptele obligatorii și de cele Sunnah aferente fiecăreia dintre acestea, există și alte numeroase și numeroase fapte, și vorbe, și modalități de adorare acceptate din punct de vedere Islamic ce se pot constitui ca un sprijin pentru dreptcredincios întru strângerea a cât mai multor fapte bune și pentru ștergerea a cât mai multor fapte rele și ridicarea în trepte, și ele sunt ușoare pentru sufletele drepte, curate, pure pe care le-a binecuvântat Allah prin a păși pe drumul a ceea ce este drept și prin oferirea celor mai mărețe răsplați.

Frații mei, pentru că meritele și beneficiile anumitor vorbe și fapte de adorare au fost cuprinse în numeroase cărți sau în lucrări în care s-au relatat fără a beneficia de o anumită categorisire sau explicații din partea autorului, m-am gândit să adun, cu ajutorul lui Allah, ceea ce mi-a fost cu putință să adun și să mă documentez, precum și acelea cu care m-au ajutat și mi-au sugerat unii dintre frați, dintre aceste fapte voluntare, între copertile unei singure cărți, care poate fi de un real folos pentru voi, prezentată pe categorii și într-o formă simplă și facilă pentru a fi receptată, fără adânciri în privința verdictelor Islamice și fără a ne scufunda în oceanul Jurisprudenței Islamice și al actelor de adorare, pentru a putea fi o sursă de informare zilnică, cu care să se desfete un musulman și sursă

agreabilă și concisă, care să cuprindă din fiecare specie un ciochine și din fiecare mare o picătură, și care să aibă o repercusiune pozitivă, cu voia lui Allah, asupra musulmanului în Religia și în viața lui, și pentru prezentul lui, și pentru viitorul lui, și pentru viața și moartea lui, și pentru viețuirea lui, și pentru readucerea lui în Viața de Apoi.

Am împărțit cartea în două părți din punctul de vedere al spectrului răsfrângerii recompenselor respectivei fapte și al obținerii răsplății; și există fapte a căror răsplată se întoarce doar asupra aceluia care i-a dat curs el însuși, precum Rugăciunile voluntare permanente și Pelerinajul cel Mic (Umrah), și există și fapte ale căror beneficii se întind de la cel care le dă curs spre cei din jurul său și al familiei și vecinilor săi, și societatea lui, în general, iar folosința lor se răsfrânge asupra lui, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi, precum milosteniile sau o învățătură folositoare.

Să știți, frații mei, că această împărțire prezintă multe beneficii, dintre care și îndreptarea musulmanului spre faptele care au mai mare răsplată și sunt mai generale și mai cuprinzătoare, și îl ajută în ierarhizarea priorităților și în împlinirea faptelor bune, pentru că există ceea ce se numește „merituous”, și există și ceea ce se numește „mai meritous”, și „important” și „mai important”, și există dintre fapte acelea care sunt potrivite unui anumit timp și nu sunt potrivite altuia, precum și dintre acelea care sunt specifice unor locuri, fără de altele.

Acestea sunt susținute prin ceea ce am strâns, prin străduința proprie, dintre versetele nobile și hadiththth-urile profetice, precum și ceea ce mi-a fost facil a aduna dintre spusele companionilor cei dreptcredincioși, sau a celor care i-au urmat întru credință, și prin spusele învățaților.

Fie că Allah să facă această lucrare folositoare fraților mei musulmani și să o facă sincer devotată lui Allah, Preaînaltul, amin!

La sfârșitul acestei prefețe, aș dori să le cer fraților mei cititori ca, dacă vor găsi vreo greșeală sau vreun deficit sau dacă doresc transmiterea unei remarci constructive ori a unei sugestii sincere, să o trimită la următoarea adresă:

١١٥٢١ Riyad 41066

advisor07@hotmail.com

O, Allah, fă utilă această carte fraților mei musulmani și dă-ne nouă cele de folosință, și învață-ne pe noi, și fă-ne pe noi toți dintre aceia care aud ceea ce se prescrie și se supun, și iartă-ne nouă păcatele și deficitale noastre în împlinirea celor care ne privesc pe noi, și iartă-le părinților noștri și tuturor musulmanilor, dintre cei vii și dintre cei morți, și dă-ne nouă binele, atât în această Viață, cât și în Viața de Apoi, și păzește-ne pe noi de pedeapsa Focului, din Mila Ta, o, Tu, Cel Puternic, o, Tu, Cel Iertător! Amin!

Nota traducătorului

***Laudă** lui Allah și pacea și binecuvântarea fie asupra nobilului Său Profet, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a familiei și companionilor acestuia, amin!*

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Transmiteți despre mine, chiar și numai un singur verset!” și aceasta a fost și intenția noastră atunci când am hotărât traducerea lucrării de față. Complexitatea limbii arabe, însă, și multitudinea și

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

amplerea sensurilor și înțelesurilor acesteia nu face un demers ușor unei asemenea întreprinderi.

Deși am încercat, pe cât de mult posibil, traducerea textuală a lucrării, în unele locuri ne-am văzut nevoiți să schimbăm cu foarte puțin forma textului autorului, având, însă, grija de a ne îndepărta cât mai puțin posibil de cuvintele care au fost folosite în limba arabă.

Deoarece lucrarea conține și numeroase hadith-uri, deși am încercat că forma textuală a acestora să fie cât mai puțin modificată și să păstrăm cât mai exact cuvintele prin care acestea au fost exprimate, în anumite cazuri ne-am văzut nevoiți să facem unele adăugiri între paranteze, în textul hadith-ului, precum și introducerea notelor de subsol ale traducătorului (notate „N.t.”) acolo unde a fost cazul. Am notat, de asemenea, cu „N.a.” notele pe care autorul însuși le-a făcut în cuprinsul lucrării.

Concluzionând, atenția noastră s-a concentrat în mod excesiv pe transmiterea mesajului autorului în forma în care acesta a dorit să îl transmită, cu cuvintele pe care acesta a dorit să le folosească, iar micile transformări și adăugiri și modificări de cuvinte au fost făcute doar pentru îmbunătățirea sensului și a formei în limba română.

Căutăm adăpost la Allah de orice eroare și deviere și la El căutăm adăpost de neputința de a atinge perfecțiunea în faptele noastre și ne cerem iertare de la El, Preaînaltul, pentru orice greșală sau păcat pe care le-am comis cu voia sau fără voia noastră.

Îl rugăm pe Allah să primească faptele noastre și să ne răsplătească după bunele noastre intenții de a duce mai departe Mesajul Islamului în cea mai bună formă cu putință și căutăm iertarea Sa pentru eventualele erori, distorsiuni sau neînțelegeri emise fără intenția noastră.

Vă oferim cu mare drag acest rezultat al străduinței noastre și ne rugăm lui Allah să vă fie vouă îndrumător și lumnator pe Călea cea Dreaptă spre Paradis și vă rugăm să acceptați în prealabil scuzele noastre pentru eventualele erori și inconveniente.

Fie că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul să le întărească tuturor musulmanilor pașii pe Calea cea Dreaptă și să îi ajute pe ei întru a împlini cât mai multe fapte bune de dragul Lui, Preaînaltul! Amin!

Fapte

*ale caror beneficii se întorc
asupra celui care le dă curs el însuși,
atât în Viata Lumească,
cât și în Viata de Apoi*

◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

I. Fapte legate de Rugăciune

1. Fapte împlinite înainte de efectuarea Rugăciunii

a. Abuluțiunea (Al-Wudhu)

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Abuluțiunea, dragul meu frate, reprezintă o purificare și o curățare, atât pentru corp, cât și o spălare a sufletului de greșeli și păcate. A fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă un rob musulman (sau un dreptcredincios) a făcut abuluțiunea și și-a spălat el fața odată cu apa (sau până la ultima picătură de apă), s-au eliminat din fața sa toate (lucrulile) greșite la care au privit ochii săi; și dacă și-a spălat el mâinile, odată cu apa (sau până la ultima picătură de apă) au fost eliminate din mâinile sale toate greșelile pe care le-a comis cu mâinile sale; și dacă și-a spălat picioarele, odată cu apa (sau până la ultima picătură de apă), s-au eliminat din picioarele sale toate greșelile spre care acestea au pășit; până ce devine el purificat de păcate.”

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

Uthman ibn Affan (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cui a făcut abuluțiunea și a făcut (aceasta) în cel mai bun mod cu putință, i-au ieșit păcatele din (tot) trupul său, până ce acestea au ieșit și de sub unghiile sale.”

(relatat de Muslim)

Tot de la el (Allah să fie mulțumit de el!), știm că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) făcând abuluțiunea așa cum și eu fac abuluțiunea, apoi a spus: «Oricui a făcut abuluțiunea astfel, i s-a iertat lui ceea ce a precedat dintre păcate și acestea au fost Rugăciunea sa și mersul până la moschee (o recompensă) în plus.»”

(relatat de Muslim)

Ce binecuvântare măreață a pogorât asupra noastră Allah Al-Haadii (Călăuzitorul), dându-ne nouă acest lucru mareț prin care zilnic ne purificăm de murdăria păcatelor.

Abuluțiunea reprezintă, de asemenea, una dintre condițiile corectitudinii Rugăciunii, iar Rugăciunea nu poate fi corectă decât și numai prin existența abuluțiunii sau a purificării făcute cu pământ (At-Tayammum), în absența apei sau în imposibilitatea folosirii acesteia.

De asemenea, prin abuluțiune este dobândită și podoaba pe care dreptcredinciosul o va purta în Ziua Judecării. A fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(Oamenii din) comunitatea mea sunt chemați în Ziua Judecării, diștingându-se (de ceilalți) prin extremitățile lor albe, existente de pe urma abuluțiunii; așadar, cel care poate să își sporească albeața sa, să o facă!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

b. As-Siwak²

Utilizarea siwak-ului face parte dintre îndrumările celui mai bun dintre Profeti (Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și utilizarea lui face parte din comportamrntele naturale, înnăscute, și, cu adevărat, i-a îndemnat Profetul (Pacea și

² N.t. - porțiuni din ramurile unui arbust cu care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să își curețe dinții și ale cărui beneficii terapeutice pentru dinți și caviatea bucală au fost științific probate anterior

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) spre folosirea acestuia, mai ales înaintea efectuării Rugăciunii.

A fost relatat de la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă (nu m-aș teme) că este o greutate prea mare pentru comunitatea mea, le-aș fi prescris lor utilizarea siwak-ului înaintea efectuării fiecărei Rugăciuni.”

(relatat de Bukhari și Nasa’i)

Ni se recomandă aceasta pentru ca dreptcredinciosul musulman să poată intra în dialogul intim dintre el și Domnul său (reprezentat de Rugăciune) cu gura curățită și plăcut mirositoare și pentru a nu fi deranjați Îngerii Celui Milostiv (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și nici supușii Săi dreptcredincioși de către mirosurile pe care le emană uneori cei ridicăți pentru Rugăciune.

Se știe că răsplata pentru folosirea siwak-ului este măreață. A fost astfel relatat de către Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„As-Siwak este o purificare pentru gură și (o cale) pentru obținerea Mulțumirii Celui Milostiv.”

(relatat de Tirmidhi și Nasa’i)

Ce fericit va fi cel de care Allah Al-Ahad (Unicul) va fi mulțumit!

2. Fapte legate de moschei și de actele desfășurate în ele

a. Mersul pe jos la moschee

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine s-a purificat³ în casa sa, apoi a mers până la una dintre Casele lui Allah⁴ pentru a împlini una dintre (Rugăciunile) obligatorii pe care i le-a impus Allah, prin pașii săi – cu unul se șterge un păcat, iar cu celălalt se ridică cu (încă) un rang (în pietate și supunere față de Allah).”

(relatat de Muslim)

Tot el (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care a venit sau a plecat de la moschee îi pregătește Allah un lăcăș în Rai, de fiecare dată când vine sau pleacă.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Și câte fapte bune ți-au fost sporite ție, și câte fapte rele ți-au fost șterse, dragă frate, în timp ce tu mergi până la moschee de cinci ori într-o zi!

Cea mai măreață răsplată este tocmai cea a acelor dreptcredincioși musulmani care locuiesc cel mai departe de moschee și doresc să îți amintesc ție despre întâmplarea celor din

³ N.t. - a făcut abluțiunea

⁴ N.t. - la moschee

neamul Salamah, atunci când au dorit să se mute lângă moschee și a aflat despre aceasta Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și le-a spus lor cum că a ajuns la el vestea că vor să se mute lângă moschee, și au răspuns ei:

„«Da, o, Trimis al lui Allah, cu adevărat am dorit aceasta!» Și a spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «O, voi (oameni) din neamul Salamah, (distanța la care se află) casele voastre scrie urmele (răsplăților) voastre! (Distanța la care se află) casele voastre scrie urmele (răsplăților) voastre⁵!»”

(relatat de Muslim, Ahmad, Ibn Khuzaimah și Ibn Hibban)

Jabir ibn Abdullah (Allah sa fie mulțumit de el!) a spus:

„Erau casele noastre îndepărtate de moschee și am dorit noi să vindem casele noastre pentru a ne apropia de moschee, dar ne-a oprit de la aceasta Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Cu adevărat, pentru fiecare pas (pe care îl faceți către moschee) sunteți voi ridicăți cu un rang (în pietate și în supunerea voastră față de Allah).”

(relatat de Ahmad și Muslim)

Acest fapt este susținut și de spusele lui Abu Musa Al-'Ash'ariy (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oamenii care au cea mai măreață răsplată pentru Rugăciunea lor sunt cei care (vin la moschee) mergând de cel mai departe și cel mai departe; iar cel care așteaptă Rugăciunea pentru a se ruga împreună cu imamul, are o răsplată mai măreață decât cel care se roagă (singur) și apoi doarme.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În relatarea lui Abu Kariyb gāsım:

„... până ce se roagă împreună cu imamul în congregație”

b. Curățenia și pietatea arătate atunci când se merge la moschee și în Rugăciune

Cu adevărat, a îndemnat Legea cea Înțeleaptă la curățenie, fie ea exterioară sau interioară, în toate circumstanțele. Această cerință este impusă, însă, cu inistență în legătură cu Casele⁶ lui Allah Azza-uua-geall, având în vedere că a chemat Creatorul nu numai la curățire, ci, mai mult, la înfrumusețarea, împodobirea și primenirea atunci când se merge la moschee⁷ și a spus Preaînaltul în Coranul cel Glorios:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâtelile voastre la toate locurile de Rugăciune!...”
[Coran, 7:31]

Din păcate, în zilele noastre întâlnim mulți musulmani care vin la moschee emanând mirosuri neplăcute de transpirație, uleiuri, mâncare sau ciorapi murdari, care îndepărtează

⁵ N.t. - în sensul că, cu cât casele sunt mai depărtate de moschee, cu atât răsplata pentru mersul lor la moschee pentru îndeplinirea Rugăciunii în congregație va fi mai mare

⁶ Moscheile

⁷ N.t – bineînțeles, aceasta este indicat în cazul bărbaților, pentru că femeia musulmană trebuie să își păstreze ținuta sa, care să o acopere conform prescripțiilor Legii Islamice și să nu reprezinte o podoabă prin natura sa sau un mijloc de a atrage atenția, în toate situațiile în care femeia s-ar putea afla în prezența unor bărbați străini ei

moscheea de la statutul ei de Casă a lui Allah, destinată adorării, confortului spiritual și liniștirii sufletului.

Ia aminte dragul meu frate, că, atunci când sunt atinse în moschee împăcarea, confortul spiritual și liniștea sufletului, și Rugăciunea va deveni o liniștire a sufletului, așa cum a și caracterizat-o nobilul nostru Trimis (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin cuvintele sale adresate muezinului său – Bilal (Allah să fie mulțumit de el!), spunând:

„O, Bilal, ridică-te și liniștește-ne prin Rugăciune.”

(relatat de Abu Dawud)

Pentru ca sufletul să fie pregătit în prealabil pentru împlinirea Rugăciunii, ne-a prescris nouă Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să venim la moschee în liniște și solemnitate, și împăcare.

A fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă ați auzit al-'iqaamah”⁸, mergeți la Rugăciune în liniște și cu solemnitate și nu vă grăbiți; și ceea ce ați prins (din Rugăciunea în congregație) rugați-vă (împreună cu imamul), iar ceea ce ați pierdut (din Rugăciunea pe care a condus-o imamul), completați.”

(relatat de Bukhari)

Acela care va cugeta asupra hadiththth-ului anterior va constata că Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a preferat liniștea spirituală faptului de a ajunge să te rogi Rugăciunea în totalitatea ei în congregație și aceasta în pofida faptului că efectuării Rugăciunii în grup i se acordă o deosebită importanță, și, mai ales, a împlinirii împreună cu imamul a formulei de început a Rugăciunii⁹.

c. Chemarea la Rugăciune (Al-Adhan)

Adhan-ul reprezintă înștiințarea că a început intervalul de timp deștinat unei anumite Rugăciuni și este, totodată, o evidență a faptului că în localitatea în care se face Adhan-ul este practică Religia Islamică și un indiciu al împlinirii ritualurilor instituite de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul).

Muezinii (persoanele care fac chemarea la Rugăciune) sunt cei responsabili pentru a face cunoscută intrarea timpului de Rugăciune, astfel încât prin chemarea lor la Rugăciune este știută intrarea timpului unei anumite Rugăciuni, și, odată cu ea își încheie Postul sau cel care ținea Post¹⁰ sau începe prin a se abține de la a mânca sau a bea cel care intenționează să postească¹¹.

Indiciul pentru meritele Adhan-ului și ale neamului acestuia ne este oferit și de relatarea lui Mu'auyayah (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

⁸ N.t - chemarea la Rugăciune efectuată după adhan (chemarea generală la Rugăciune, care se face în momentul în care a început intervalul orar destinat unei anumite Rugăciuni) și care indică faptul că imamul s-a ridicat pentru înfăptuirea Rugăciunii și că aceasta va începe în momentele imediat următoare

⁹ N.t. – roștirea formuei «Allahu Akbar» este numită «takbiraat al-'ihraam»

¹⁰ N.t. – așa cum este în cazul intrării timpului Rugăciunii de Maghrib, odată cu care se termină perioada destinată Postului

¹¹ N.t. – odată cu auzirea chemării la Rugăciune pentru Rugăciunea de Fajr, care reprezintă indiciul pentru începerea zilei de Post

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Muezinii vor avea cele mai lungi gaturi între oameni în Ziua Judecării.¹²»”

(relatat de Muslim și Ibn Majah)

Și aceasta pentru că adevărul iese din gâturile lor, dragul meu frate!

Este recomandat celui care aude chemarea la Rugăciune să spună ceea ce a fost relatat de către Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cui a spus după ce a auzit chemarea (la Rugăciune): «Allaahumma rabba haadzihi -d-da”uuuata -t-taamah uua-s-salaati-l-qaa’imah, ‘aati Mohammedan al-uuasiylah uua-l-fadiylah uua-b”athu maqaaman mahmuudan al-ladziy uua”adtahu» (O, Allah, Domn al acestei absolute Chemări și al Rugăciunii ce urmează a fi împlinite, dă-i lui Mohammed dreptul de a fi mijlocitor (pentru noi în Ziua Judecării) și (dă-i lui) superioritatea, și fă-l pe el să ajungă rangul binecuvântat pe care i l-ai promis.) i-a fost garantată mijlocirea mea în Ziua Judecării.”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi și Nasa’i)

Prin aceasta se va obține, cu voia lui Allah – în sha'a Allah, mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Ziua Judecării, și câtă nevoie vom avea noi în acea Zi de cineva care să ne fie mijlocitor¹³ ...

d. Rugăciunea în congregație (la moschee)¹⁴

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Mă gândeam să cer să se facă chemarea la Rugăciune, să îi cer unui bărbat să conducă oamenii în Rugăciune, iar apoi să merg împreună cu niște bărbați cărând câteva legături de vreascuri și să dăm foc caselor celor care nu participau la Rugăciune (în congregație).”

Într-o altă relatare s-a spus: „Dacă nu ar fi fost în ele femei și copii.”

(relatat de Muslim, Nasa’i, Ibn Majah și Ahmad)

Din cele de mai sus, reiese obligativitatea Rugăciunii în congregație (în moschee), în afara aceluia care are un motiv întemeiat din punctul de vedere al Legislației Islamice pentru a nu face aceasta, precum o boală care îl pune în imposibilitatea de a se mișca, sau dacă se află în călătorie, sau cel nevăzător care nu găsește pe cineva care să îl conducă până la moschee, conform celor mai corecte dintre afirmațiile învățaților în Islam. Este suficient, dragul meu frate, și doar aceea că nerugându-te în congregație pentru a risipi tu nenumărate și nenumărate fapte bune care ți-ar putea fi consemnate (hasanaat).

A fost relatat de Abdulah ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹² N.t. – probabil în sensul că vor fi dintre cei privilegiați și Allah Preaslăvitul și Preainaltul știe cel mai bine

¹³ N.t. – apărător

¹⁴ N.t. – pentru bărbați, întrucât în ceea ce le privește pe femei, este cunoscut faptul că, deși femeilor nu li se interzice participarea la Rugăciunea în congregație efectuată la moschee, Rugăciunea în casa sa este mai bună pentru ea decât Rugăciunea efectuată în moschee, conform evidențelor autentice

„Rugăciunea în congregație este mai bună decât Rugăciunea în mod individual de douăzeci și șapte de ori.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Nasa’i)

e. Sosirea devreme la Rugăciuni

A fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă ar ști oamenii ce se află în chemarea (la Rugăciune) și în primul rând (format de dreptcredincioșii care se roagă în congregație în moschee, dintre binecuvântări) și dacă nu ar găsi ei nicio altă modalitate de a atinge acest privilegiu decât prin tregerea la sorți, cu siguranță ar trage ei la sorți; și dacă ar ști ceea ce se află în venirea devreme la Rugăciune (dintre binecuvântări), s-ar întrece ei întru aceasta.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Tirmidhi)

Acest hadith este, așadar, un indiciu al meritelor împlinirii de către dreptcredincioși a Rugăciunii stând în primul rând. Aceasta face referire la cei care efectuează Rugăciunea în congregație la moschee și vorbește despre mărirea sa răsplătită, precum și despre meritele grabei pentru a ajunge cât mai devreme posibil la moschee, ca și cum ai fi într-o competiție și aceasta pentru a te asigura că vei face parte din primul rând al dreptcredincioșilor ridicați pentru Rugăciune și nu din oricare alt rând.

Aceleași merite sunt evidențiate și de ceea ce a fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cele mai bune rânduri de bărbați sunt primele și cele mai rele sunt ultimele; și cele mai bune rânduri de femei sunt ultimele și cele mai rele sunt primele.”¹⁵

(relatat de Muslim, Ahmad și Nasa’i)

• Sosirea din timp la Rugăciunea de vineri, în mod special

Cu siguranță că îți este cunoscut și ție, dragul meu frate, meritul și favorizarea zilei de vineri în raport cu celelalte zile ale săptămânii, așa cum a fost relatat și de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cea mai bună zi în care a răsărit soarele este ziua de vineri: în această zi Allah l-a creat pe Adam, și în aceasaa zi l-a pus pe el în Paradis, și tot în această zi l-a scos din el.”

(relatat de Muslim și Nasa’i)

Această zi este una de sărbătoare pentru comunitatea Islamică, căci, cu adevărat, ne-a destinat-o Allah nouă, spre deosebire de celelalte comunități, precum evreii, care au ca zi de sărbătoare ziua de sâmbătă sau creștinii, care au ziua de duminică. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„I-a depărtat Allah de ziua de vineri pe cei care au fost înaintea noastră; și au avut evreii ziua de sâmbătă, și au avut creștinii ziua de duminică, și ne-a adus Allah pe noi și ne-

¹⁵ N.t. - făcând referire la cei ce împlinesc Rugăciunea în congregație în moschee

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

a călăuzit către ziua de vineri și a făcut (Allah) ca vinerea (să fie urmată de) sâmbătă și duminică, și tot astfel ei ne urmează nouă în Ziua Judecării.”

(relatat de Muslim, Nasa’I și Ibn Majah)

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a făcut această zi una de sărbătoare prin Rugăciunea de vineri, care ia forma unei întâlniri săptămânale successive; unde se întâlnesc musulmanii pentru a asculta predica imamului (al-khutbah) ca și pildele pe care le dă acesta, și, cu adevărat, a prescris Allah Al-Ahad (Unicul) celor care se grăbesc pentru a ajunge devreme la Rugăciunea de vineri o răsplată măreață, după cum, de altfel, a fost relatat și de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care s-a îmbăiat în ziua de vineri cu baia pentru impuritate majoră (ghusl), apoi a plecat (la prima oră, foarte devreme spre moschee), îi este data o răsplată ca și cum ar fi adus ca jertfă (în Numele lui Allah) o cămilă; iar cel care a plecat în cea de-a doua oră, este ca și cum ar fi jertfit o vacă; iar cel care a plecat în cea de-a treia oăa este ca și cum ar fi jertfit un berbec; iar cel care a plecat în cea de-a patra oră, ca și cum ar fi jertfit o găină; iar cel care a plecat în cea de-a cincea oră (va avea o răsplată) ca și cum ar jertfi un ou; și dacă a ieșit imamul (și și-a început predica), au sosit Îngerii pentru a asculta Pomenirea (lui Allah).”

(relatat de Bukhari, Muslim și Abu Dawud)

'Aws Ath-Thaqafiy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat cu privire la meritele și binecuvântările zilei de vineri și la unele fapte specifice acesteia, cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine și-a spălat corpul în ziua de vineri și s-a spălat, s-a trezit devreme și a fost devreme, și a mers pe jos (spre moschee) și nu a încălecat¹⁶, și a stat aproape de imam, și a ascultat, și nu a vorbit fără rost (în timpul predicii acestuia), va avea el cu fiecare pas (făcut) răsplata unui an de Post și Rugăciune.”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah, Nasa’I și Ahmad)

De la Salman Al-Farisiy (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu se îmbăiază un bărbat în ziua de vineri și se purifică în cel mai bun mod cu putință, apoi se unge cu uleiul său (de păr) sau își dă din parfumul casei lui, apoi iese (mergând la moschee pentru împlinirea Rugăciunii de vineri) și nu îi separă pe doi (care stau unul lângă altul în moschee), apoi se roagă ceea ce i-a fost prescris lui și rămâne tăcut ascultându-l pe imam în timp ce acesta predică, decât iertându-i-se lui (păcatele comise) între acea vineri și vinerea de dinaintea ei.”

(relatat de Bukhari)

f. As-Sunan Ar-Rawaatib”¹⁷

De cele mai multe ori, Rugăciunea noastră este deformată de anumite erori, precum deficitul în ceea ce este obligatoriu, sau lipsa împlinirii a ceea ce este preferabil¹⁸, sau iscodirea Satanei, sau ca urmare a amintirii unor chestiuni legate de viața lumească și a ocupării minții cu acestea în detrimentul concentrării asupra aspectelor legate de Rugăciune și pietatea care ar

¹⁶ N.t. - nu a folosit vreun mijloc de transport

¹⁷ N.t. - Sunnah permanentă

¹⁸ N.t. - Adică „Sunnah” – urmând exemplul Profetului – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

trebui să îi fie specifică acesteia. Astfel, răsplata pe care noi merităm să o obținem, va fi numai o parte din răsplata completă a Rugăciunii, iar aceasta este mai mică sau mai mare, în funcție de pietatea exprimată de către supus în timpul îndeplinirii Rugăciunii, și concentrarea sa, și împlinirea Rugăciunii cerute asemenea Rugăciunii Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care a spus, de altfel:

„Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă!”

(relatat de Bukhari)

Evidența pentru aceasta este regăsită, de altfel, și în vorbele lui Ammar ibn Yaaser (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cu adevărat, (se poate întâmpla ca) supusul lui Allah să își termine Rugăciunea și să nu îi fi fost lui consemnat (ca răsplată pentru împlinirea) acesteia decât o jumătate, sau decât o treime...» și a continuat astfel până când a spus: «... sau doar o zecime (din ea)...»”

(Al-Albani)

Pentru compensarea acestui deficit existent în răsplata ce poate fi obținută pentru împlinirea Rugăciunilor obligatorii, ne-a prescris nouă Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îndeplinirea unor Rugăciuni Sunnah permanente, ce se cer a fi îndeplinite, fie înaintea Rugăciunilor obligatorii, fie după acestea, prin ele compensând dreptcredinciosul musulman ceea ce i-a scăpat din recompense din Rugăciunile obligatorii, sporind, astfel, în greutate talerul faptelor sale bune. Este vorba, astfel, despre 12 unități de Rugăciune (raka'ah), cerute a fi îndeplinite după cum urmează:

- 2 raka'ah înainte de Rugăciunea de dimineață (Fajr) – și a fost relatat de Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cele două unități de Rugăciune ale Rugăciunii de Fajr sunt mai bune decât aceasă Viață Lumească și decât tot ceea ce se află în ea.”¹⁹

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Nasa'i)

- 4 raka'ah (împlinite două câte două, separat) înainte de Rugăciunea de amiază (Adh-Dhuhur) și 2 raka'ah după împlinirea acesteia, conform hadith-ului relatat de Ali (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga înainte de Salat Adh-Dhuhur (Rugăciunea de amiază) patru unități, iar după ea, alte două unități de Rugăciune.”

(relatat de Tirmidhi)

Aceste raka'ah au un merit sporit, așa cum dovedește și ceea ce a spus 'Umm Habibah (Allah să fie mulțumit de ea!) despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că a spus:

„Cine s-a rugat patru (unități de Rugăciune) înainte de Adh-Dhuhur, și alte patru după, l-a ferit pe el Allah de Foc.”

¹⁹ În acest hadith se face referire, de fapt, la cele două unități de Rugăciune Sunnah, adică neobligatorii, de dinaintea Rugăciunii de Fajr

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

(relatat de Ibn Majah, Abu Dawud și Tirmidhi)

• 2 raka'ah după Rugăciunea de seară (Al-Maghrib), conform celor relatate de Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), care a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) (obișnuia) să se roage Rugăciunea de Maghrib (la moschee), apoi se întorcea la mine acasă și se ruga două raka'ah.”

(relatat de Ibn Majah)

• 2 raka'ah după Rugăciunea obligatorie de noapte (Al-Isha'a); căci, de asemenea Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) (obișnuia) să se roage două raka'ah după Al-Isha'a.”

(relatat de Tirmidhi)

Aceste Rugăciuni neobligatorii (înfăptuite voluntar, urmând Tradiția Profetului Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au și calitatea de a beneficia de o răsplată înmulțită până într-acolo că se numără printre cauzele ce pot favoriza intrarea în Rai, așa cum a fost relatat de către 'Umm Habibaḥ (Allah să fie mulțumit de ea!), care a spus că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Nu există vreunul dintre supușii lui Allah care să se roage lui Allah în fiecare zi douăsprezece raka'ah voluntare, în afara celor obligatorii, căruia să nu-I construiască Allah o casă în Paradis.”

(relatat de Muslim și Nasa'i)

De asemenea, pe lângă Rugăciunile Sunnah amintite, sunt și altele, precum cele patru raka'ah efectuate înainte de Rugăciunea de după-amiază (Al-Asr), despre care Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah a avut Miă de omul care s-a rugat înainte de Asr patru (raka'ah).”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Ceea ce vine în plus față de aceste unități de Rugăciune este o binefacere, un spor și binecuvântare pentru cel care le îndeplinește, ca și o modalitate de apropiere a robului de Domnul său, și răsplata pe care o va primi pentru aceasta va fi binecuvântată, cu voia lui Allah.

A fost relatat de Thuubaan (Allah să fie mulțumit de el!):

„L-am întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre cele mai plăcute fapte în fața lui Allah și el a spus: «Sporește prosternările tale²⁰, pentru că nu te prosternezi tu o dată lui Allah, decât ridicându-te Allah pe tine cu un rang (pentru această prosternare) și ștergându-ți ție prin ea un păcat.”

(relatat de Muslim, Nasa'I și alții)

Rabiy'ah ibn Ka'ab Al-'Aslamiy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Înnoptam împreună cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și, după ce l-am servit pe el pentru a își face abuluțiunea, mi-a spus: «Cere ce îți dorești!» I-am spus: «Îți cer să fii în compania ta în Paradis!» Și Profetul (Pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Oare mai este și altceva în afară de aceasta?» Am răspuns: «Numai aceasta.» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Atunci, ajută-ți sinele tău prin multitudinea prosternărilor.»

(relatat de Muslim și Nasa'i)

De asemenea, robul este cel mai aproape de Domnul său atunci când se află în prosternare. A fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai aproape se află un rob de Domnul său atunci când se află în prosternare, așadar, sporiți întru (a face) rugi (în acel moment).”

(relatat de Muslim, Abu Dawud și Nasa'i)

g. Statul în moschee între Rugăciuni

Statului în moschee între două Rugăciuni obligatorii i-a acordat Allah Al-Haadii (Călăuzitorul) un deosebit merit, până într-acolo încât Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu încetează robul lui Allah a fi în Rugăciune²¹ atâta timp cât se afla în locul destinat pentru Rugăciune, așteptând (intrarea următoarei) Rugăciuni și Îngerii (nu încetează) a spune: «O, Allah iartă-i lui! O, Allah, ai Milă de el!» până ce părăsește acel loc sau se pierde abuluțiunea sa.”

(relatat de Muslim și Nasa'i)

Există și unele hadith-uri care însumează meritele pe care le-am menționat anterior, precum este și cel relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), conform căruia Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rugăciunea bărbatului în congregație este mai bună decât Rugăciunea sa în casa lui, sau în piața sa²² de douăzeci și cinci de ori; și aceasta pentru că, dacă a făcut el abuluțiunea și a făcut aceasta în cel mai bun mod cu putință, apoi a mers la moschee, fără a avea niciun alt interes decât acela de a se ruga, nu face el niciun pas, decât fiind ridicat prin acesta cu un rang (în evlavie și supunere față de Allah) și i-a fost șters lui prin aceasta un păcat; și dacă și-a împlinit Rugăciunea, nu încetează Îngerii a se ruga pentru el atâta timp cât rămâne în locul destinat pentru Rugăciune (prin ruga Îngerilor): «O, Allah, iartă-i lui! O, Allah, ai Milă de el!»; și nu încetează vreunul dintre voi a fi în Rugăciune²³ atâta timp cât se află (în moschee) în așteptarea Rugăciunii (următoare).

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, de la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă un bărbat a făcut abuluțiunea și a făcut aceasta în cel mai bun mod cu putință, apoi a ieșit pentru Rugăciune și nu l-a scos altceva (din casa sa sau, s-a spus, «nu l-a împins altceva (pentru a ieși din casă)»²⁴ (decât aceasta) nu face el niciun pas decât

²¹ N.t. – probabil în sensul de a primi răsplata ca și cum ar fi în Rugăciune, și Allah știe cel mai bine!

²² N.t. – locul său de negoț, locul său de muncă

²³ N.t. - adică a primi răsplata, ca și cum ar face Rugăciunea

²⁴ N.t. - cu sensul că nu are alt scop pentru care a ieșit din casa lui decât acela de a merge la moschee și a îndeplini Rugăciunea

ridicându-l pe el Allah cu o treapă (în evlavie și supunere față de El), sau ștergându-i prin el un păcat.”

(relatat de Ibn Majah)

Tot el (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Oare să nu vă călăuzesc pe voi spre aceea prin care șterge Allah păcatele și vă ridică pe voi în trepte (de evlavie și supunere față de El)» Au spus ei: «Ba da, o, tu, Trimis al lui Allah!» A spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Îndeplinirea abuluțiunii în cel mai bun mod cu puțință în pofida neplăcerilor sale²⁵, multitudinea pașilor (făcuți) spre moschee și așteptarea Rugăciunii (următoare în moschee,) după o altă Rugăciune, aceasta vă este vouă liant (de legătură).”

(relatat de Muslim, Nasa’I și Tirmidhi)

• Statul în moschee după Rugăciunea de dimineață (Al-Fajr) și îndeplinirea a două unități de Rugăciune după răsăritul Soarelui

A fost relatat de Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cine s-a rugat dimineața devreme în congregație (Rugăciunea de Fajr), apoi a stat (în moschee) pomenindu-l pe Allah până ce a răsărit Soarele, apoi s-a rugat două unități de Rugăciune, i-a fost lui (consemnat) asemenea răsplății pentru Hajj sau Umrah.²⁶» Și a (continuat) Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunand: «Întru totul, întru totul, întru totul!»”

(relatat de Tirmidhi)

3. Împlinirea Rugăciunii Sunnah (recomandate) «Ad-Duhaa»

Zaiyd ibn 'Arqam (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că a venit Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la oamenii care se rugau în (Moscheea) Al-Qibaa' și a spus:

„(Rugați-vă) «Salatu-l-'Awwabiyn»²⁷ atunci când a început să se simtă căldura arzătoare (a Soarelui).²⁸”

(relatat de Muslim)

Aceasta nu este alta decât Rugăciunea Ad-Duhaa, cea despre care Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a recomandat companionului său, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) să nu înceteze a o îndeplini, așa cum acesta a spus:

„M-a sfătuit pe mine însoțitorul meu cel apropiat²⁹ asupra a trei chestiuni...” și a amintit între acestea și Salat Ad-Duhaa.

²⁵ N.t. – se face referire, probabil, la eventualele neplăceri ce pot fi întâlnite în efectuarea abuluțiunii, precum frigul, apa rece, etc. ș Allah știe cel mai bine!

²⁶ Pelerinajul cel Mare sau Plerinajul cel Mic la Kaaba'ah

²⁷ N.t. – care s-ar traduce ca și „Rugăciunea celor care se întorc cu căință la Allah Preaînaltul”

²⁸ N.t. - adică dimineața devreme, atunci când Soarele începe să devină arzător

²⁹ N.t. – cu referire la Profet – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!

(Al-Albani)

Meritele acestei Sunnah sunt menționate și de Abu Dhar (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu fiecare dimineată (care vine), (se impune ca) pentru fiecare oscior al vostru (să dați) o milostenie (ṣadaqah); și fiecare «tasbih»³⁰ este o milostenie; și fiecare «tahmidah»³¹ este o milostenie; și fiecare «tahlilah»³² este milostenie; și a îndemna la ceea ce este bun este milostenie; și a opri de la ceea ce este rău este milostenie; și sunt suficiente pentru aceasta doua raka'ah (unități de Rugăciune) pe care trebuie să le împliniți în Rugăciunea Ad-Duhaa.”

(relatat de Muslim și Abu Dawud)

Imaginează-ți, dragul meu frate, că ți se impune ție să dai milostenie (ṣadaqah) pentru fiecare os al corpului tău, al căror număr ajunge până la 360 de oase. Cu adevărat, nu ai putea tu să onorezi (împlinindu-l) tot acest număr de milostenii și ce mare Îndurare, Milă și Generozitate din partea lui Allah, Cel care ne-a prescris noua Sunnah Ad-Duhaa pentru a ne fi noua substituit pentru toate aceste milostenii care ni s-ar impune.

4. Rugăciunea de noapte

Dintre cele mai binecuvântate și mărețe Rugăciuni este și aceea împlinită în miezul întunecos al nopții, și, mai ales, în ultima treime a acesteia, atunci când domnesc pacea, și liniștea, și puritatea sufletului, și dulceața apropierei de Cel Milostiv. Și i-a laudat Preaslăvitul pe dreptcredincioșii care se roagă în noapte, spunând:

„Ei nu dormeau decât puțin în timpul nopții, ~ Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau de iertare.” [Coran, 51:17-18]

Această Rugăciune este și una dintre Tradițiile Profetului nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), căruia i s-a prescris să persiste în înfăptuirea acesteia, și a spus Allah Preaînaltul:

„O, tu, cel învăluit [în straiete tale]! ~ 2. Scoală-te noaptea [pentru Rugăciune], afară de puțin [timp] ~ Jumătate din ea sau mai scade din ea puțin ~ Sau mai adaugă la ea! - și recită Coranul cu glas târăganat și limpede.” [Coran, 73:1-4]

Cu privire la meritele și binecuvântările Rugăciunii de noapte, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cea mai bună Rugăciune, după cea obligatorie³³ este Rugăciunea din noapte.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a laudat pe alesul său companion, Abdullah ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) când a spus:

„Un bărbat binecuvântat este Abdullah ibn Omar, dacă se roagă Rugăciunea din noapte!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

³⁰ N.t. – a spune SubhanAllah = Slavă lui Allah!

³¹ N.t. -a spune Alhamdulillah = Laudă lui Allah!

³² N.t. - a spune Laa 'ilaaha 'illaa Alah= Nu există alta Divinitate în afară de Allah!

³³ N.t. - al-fard

Într-o altă relatare, ar fi spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu fi precum cutare, care se ruga în noapte și s-a lăsat!”

II. Fapte legate de Post

1. Meritele și binecuvântările Postului voluntar (neobligatoriu)

Abu Sa'iyd Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Nu există un rob care să țină Post o zi de dragul lui Allah, decât departând Allah prin această zi (de Post) fața lui³⁴ de Foc șaptezeci de toamne³⁵.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, într-un hadith Qudsi spune Domnul nostru Cel Glorios:

„Fiecare faptă a fiului lui Adam (a omului) este pentru el, în afară de Post, care este pentru Mine, și Eu îl răsplătesc pentru el...”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Tot astfel și Postul voluntar³⁶ se încadrează în aceeași categorie, inshaAllah.³⁷

Postul este, de altfel, și o pavază împotriva căderii în nedreptate și păcate, și a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„O, voi, tineri, acela dintre voi care este capabil să suporte cheltuielile (aferele acesteia) să se căsătorească, căci în aceasta³⁸ este mai multă „plecare a privirii”³⁹ și o mai bună pavază a castității voastre⁴⁰, iar cel care nu este capabil (să se căsătorească), atunci să postească, căci cu adevărat aceasta (ajută la) tăierea poftelor.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Postul este și un exercițiu pentru sinele celui care postește, ca urmare a interzicerii complacerii lui în satisfacerea poftelor sale și, totodată, este un prilej de reamintire a situației fraților noștri dintre cei nevoiași, săraci și fără adăpost, care nu sunt în posibilitatea de a găsi ceea ce să stingă setea lor, și nici ceea ce poate umple burțile lor goale.

Mu'aadh (Allah să fie mulțumit de el!) a spus plângând în momentul morții sale:

„Plâng pentru părăsirea Postului în zilele toride și cele ale întâlnirilor cu învățații pentru dobândirea cunoașterii (în Islam).”

S-a relatat, de asemenea, despre Amirr ibn Abdu-l-Qiys (Allah să fie mulțumit de el!) că atunci când a venit ceasul morții sale, a spus:

³⁴ N.t. – a supusului

³⁵ N.t. – adică cu o distanță de mers de șaptezeci de ani

³⁶ N.t. – voluntar, neobligatoriu

³⁷ N.t. – “Cu voia lui Allah!”

³⁸ N.t. – căsătoria

³⁹ N.t. – adică te ajută întru a nu privi la lucruri interzise

⁴⁰ N.t. – traducere aproximativă din limba araba a formulei «'ahsan li-l-fargi»

„Nu plâng de frica morții, ci plâng pentru părăsirea (plăcerii) Postului în zilele toride și a suferințelor (pe care le implică Rugăciunea) din noapte.”

2. Meritele și binecuvântările Postului în ziua de Al-Ashura'⁴¹, în mod special

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a sosit la Medinah, i-a vazut pe evrei că posteau ziua de Al-Ashura' și i-a întrebat pe ei:

„«Ce este aceasta?» Au spus ei: «(Este) o zi aleasă în care Allah i-a salvat pe Moise și pe neamul lui Israel de dușmanul lor, și a postit-o Moise⁴².» Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cu adevărat, noi suntem mai îndreptățiți în ceea ce îl privește pe Moise decât voi.» și a postit această zi și i-a îndemnat și pe oameni să o postească.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Ahmad)

Pentru a nu ne asemăna cu obiceiurile evreilor, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a cerut postirea acestei zile, ca și a unei alte zile împreună cu aceasta, atunci când a spus:

„Dacă voi mai trăi până în (anul) următor, voi posti, cu siguranță, (și) a noua zi⁴³.”

(relatat de Muslim și Abu Dawud)

Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Cu adevărat, există trei nivele (de ierarhizare în ceea ce privește) Postul (din ziua de Al-Ashura'), cea mai completă este postirea unei zile înainte și a alteia după ea, apoi postirea a celei de-a noua și a celei de-a zecea zile (a lunii Muharram a Calendarului Islamic) și, legat de aceasta, există cele mai multe evidențe, apoi postirea numai celei de-a zecea zile, singură.”

Cu privire la meritele Postului în Ziua de Al-Ashura', s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cred că⁴⁴ Allah îmi va ierta mie păcatele anului care a trecut.”

(relatat de Muslim)

3. Postul a sase zile din luna Shawal⁴⁵

A fost relatat de Abu Ayub Al-Anṣariy (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁴¹ N.t. – cea de-a zecea zi din Luna Muharram a Calendarului Islamic

⁴² N.t. – Musa – Pacea lui Allah fie asupra lui!

⁴³ N.t. - adică, cu siguranță, voi posti și a noua zi a lunii Muharram împreună cu cea de-a zecea

⁴⁴ N.t. – presupun că

⁴⁵ N.t. - luna care urmează Lunii Ramadan în Calendarul Islamic, prima zi a acesteia fiind Ziua Sărbătorii de după luna Ramadan –'Aid Al-Fiṭr

„Cine a postit (luna)Ramadan, apoi i-a urmat lui (cu) șase (zile de Post) din luna Shawal, este ca și cum ar posti tot timpul.”

(relatat de Muslim și alții)

Aceasta se întâmplă pentru că o faptă bună este înmulțită cu alte zece asemenea ei, iar răsplata Postului din luna Ramadan este cât zece luni, și răsplata Postului în cele șase zile din luna Shawal este cât 60 de zile, adică două luni, împreună formând un an întreg. Postind astfel în fiecare an, este ca și cum am posti cât «timpul», adică vei fi răsplătit precum cel care ar posti la nesfârșit.

Așadar, dragul meu frate, persistă și insistă în a posti aceste zile și aceasta pentru a putea obține această măreață răsplată. Se recomandă celui care se teme ca nu cumva, mai târziu, să îl cuprindă lenea sau să devină prea ocupat, să se grăbească întru a începe postirea acestor zile imediat după Ziua de Sărbătoare.

Doresc însă să atrag atenția aici asupra faptului că se interzice Postul în Ziua de Sărbătoare (Al-Aid). De asemenea, este interzis Postul în ziua de vineri singură, aceasta este permis numai împreună cu o altă zi de dinaintea acesteia sau de după ea. Dacă, însă, ziua de vineri însăși este o zi de Post, precum ziua de Arafah⁴⁶, spre exemplu, sau a promite cineva⁴⁷ că va posti la o anumită dată, dacă Allah îi va împlini o anumită cerință (deși acest lucru nu este de dorit), iar acea dată ar cădea într-o zi de vineri, atunci este permis să se postească ziua de vineri singură, fără a o lega de alte zile, de dinaintea ei sau după aceasta⁴⁸. Aceasta este conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Să nu postească vreunul dintre voi în ziua de vineri, decât (împreună cu) o zi dinaintea ei sau cu o zi după ea.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Învățații în Islam au fost de accord asupra faptului că, în cazul interzicerii Postului în ziua de vineri, este mai mult vorba de faptul că este neplăcut a se posti în această zi, decât de faptul că aceasta ar fi interzis (păcat).

4. Postul în ziua de Arafah⁴⁹

Este recomandat Postul în ziua de Arafah pentru cei care nu sunt aflați în Pelerinaj și acesta este dintre cele mai bune fapte cărora li se poate da curs în primele zece zile din luna Dhul Hijjah a Calendarului Islamic pentru cei care nu sunt aflați în Pelerinaj. Nu îi este permisă, însă, postirea acesteia pelerinului, pentru a putea fi el în putere și pentru a putea da curs actelor de adorare specifice zilei de Arafah în desfășurarea Pelerinajului.

A fost relatat de către Abu Qatadah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat despre Postul din ziua de Arafah și a spus:

⁴⁶ N.t. – a noua zi a lunii Dhul Hijjah a Calendarului Islamic

⁴⁷ N.t. – «nadzer»

⁴⁸ N. a. - împlinirea Postului promis «nadzer» este considerată a fi obligatorie, iar Postul obligatoriu nu este anulat de o anumită zi în care Postul este interzis, precum ziua de vineri, în care este interzis Postul, conform opiniei învățaților în Islam

⁴⁹ N.t. – cea de-a noua zi din luna Dhul Hijjah a Calendarului Islamic

„Sper ca Allah să îmi ierte mie (prin postirea acestei zile) anul de dinaintea ei și anul de duăa ea.”

(relatat de Muslim)

Important de menționat, însă, este faptul că «iertarea păcatelor» la care se face referire cu privire la meritele și beneficiile Postului în ziua de Ashura' și în ziua de Arafah se referă numai la păcatele «minore», însă nu și la iertarea păcatelor «majore»⁵⁰; pentru că păcatele «majore», pentru a fi iertate, impun o căință sinceră, părăsirea păcatului și neîntoarcerea la acesta și a da celor care au vreun drept asupra ta dreptul lor, dacă respectivul «păcat major» este legat de nedreptățirea unor oameni.

III. Perioade de timp și locuri în care răsplățile sunt înmulțite și rugile sunt împlinite

1. Perioade de timp în care răsplățile sunt înmulțite și rugile sunt împlinite

a. Luna Ramadan

Să știi, dragul meu frate, că răsplata în luna Ramadan este înmulțită și a fost relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu a venit pentru musulmani o lună mai bună decât luna Ramadan și nu a venit pentru ipocriți⁵¹ o lună mai rea decât luna Ramadan.”

(relatat de Ahmad)

Așadar, dragul meu frate, insistă și persistă în a dobândi câștigul acestei mărețe luni, prin împlinirea faptelor bune, precum Rugăciunile și milosteniile și oferirea Zakat-ului și prin orice altă facere de bine. Laudă lui Allah (Alhamdulillah), Care ne-a facilitat nouă această lună măreață și prin ea ne-a ușurat nouă drumul supunerii față de El, Preaînaltul.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a venit luna Ramadan, s-au deschis Porțile Raiului și s-au închis Porțile Iadului și au fost încătușați diavoli.”

(relatat de Muslim)

• Umrah (Pelerinajul cel mic la Kaba'ah) în luna Ramadan

Printre binecuvântările lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) legate de sporirea răsplății faptelor bune în luna Ramadan se numără și aceea că a făcut ca Umrah în luna Ramadan sa echivaleze cu Hagi-ul (Pelerinajul cel Mare la Ka'abah), conform vorbelor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) către 'Umm Sinaan (Allah sa fie mulțumit de ea!) atunci când a lipsit ea

⁵⁰ N.t. - al-kabaa'iyar

⁵¹ N.t. - al-munafiqiyin

de la împlinirea Pelerinajului de Adio pe care l-a realizat Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus:

„Când va veni luna Ramadan, mergi în Pelerinajul cel mic⁵², căci, cu adevărat, Umrah în luna Ramadan este echivalentă cu Hajj-ului.”

Sau a zis:

„... ca Hajj-ul efectuat împreună cu mine.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Ahmad)

• Laylatul Qadr (Noaptea Destinului)⁵³

Aceasta este o noapte binecuvântată și măreață, răsplata pentru actele de adorare cărora li se dă curs în aceasta fiind mai bună decât răsplata pentru actele de adorare efectuate în o mie de luni, adică, aproximativ, optzeci și trei de ani și patru luni de adorare. A spus Allah Preaînaltul:

„Noi am pogorât [Coranul] în noaptea Al-Qadr ~ Dar de unde să știi ce este noaptea Al-Qadr? ~ Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni!” [Coran, 97:1-3]

În această noapte, a fost pogorât Coranul cel Glorios la Cerurile Vieții Lumești⁵⁴, și în ea se stabilesc măsurile a tot și a toate câte se vor întâmpla în anul următor. Spune Allah Al-Ahad (Unicul) în Coranul cel Glorios:

„Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată – căci Noi am fost cu adevărat prevenitori ~ În care se hotărâsc toate rânduielile înțelepte.” [Coran, 44:3-4]

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a făcut această noapte specifică comunității lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus imam Malik:

„Mi s-a făcut cunoscut mie cum că vârstele (oamenilor din) comunitatea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sunt mai mici decât vârstele comunităților de dinaintea sa, așa că i-a dat lui Allah Laylatul Qadr.”⁵⁵

b. Primele zece zile din luna Dhul Hijjah

A fost relatat de către Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Nu sunt zile în care faptele bune să fie mai iubite de Allah decât aceste zile (adică cele zece zile de la începutul lunii Dhul Hijjah).» Au spus oamenii: «O, Trimis al lui Allah, nici macăr lupta de dragul lui Allah?» A spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Nici macăr lupta de dragul lui Allah, decât un om care a plecat (la luptă), punând la dispoziție propriul său sine, precum și averea sa, și nu s-a mai întors din acestea cu nimic.»

(relatat de Bukhari, Ibn Majjah, Abu Dawud și Tirmidhi)

De asemenea, un indicu al importanței și însemnătății acestor prime zece zile din luna Dhul Hijjah este și acela că Allah Al-Ahad (Unicul) a jurat pe ele în Măreața Sa Carte:

⁵² N.t. – la Umrah

⁵³ N.t. – o noapte binecuvântată dintre ultimele zece nopți ale lunii Ramadan

⁵⁴ Cerurile de Duniyaa (viața lumească, de pe pământ)

⁵⁵ Conform unui hadith catalogat ca fiind daif (slab)

„Pe zori ~ Și pe cele zece nopți!” [Coran, 89:1-2]

„Cele zece nopți”, după cum au spus învățații în Islam, reprezintă tocmai primele zece zile din luna Dhul Hijjah.

Așadar, insistă, dragul meu frate, întru a valorifica aceste prime zece zile din luna Dhul Hijjah prin împlinirea de fapte bune, precum recitarea Nobilului Coran, darea de milostenie (ṣadaqah), Rugăciuni voluntare (nawaafil) și Post, și, mai ales, pentru cei aflați în acea perioadă la una dintre cele două Moschei Sfinte⁵⁶, și, în mod special, Postul din ziua de Arafah, așa cum a fost menționat anterior, precum și sacrificarea unui animal în ziua de An-Nahr⁵⁷ și acestea sunt parte din Tradiția și urmarea exemplului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

c. Perioade de timp în care rugile sunt acceptate**• Ruga din toiul nopții**

Ruga din toiul nopții face parte dintre rugile cărora li se dă curs în perioadele de timp în care se consideră că ruga este acceptată, mai ales atunci când robul lui Allah se roagă în noapte, apropiindu-se intim de Domnul său. A fost relatat de la Jabir ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) că a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Cu adevărat, în noapte există o oră, pe care un om nu o întâlnește decât cerându-I lui Allah ceva din binele acestei Lumi, ca și al Lumii de Apoi, decât dându-i lui (Allah) ceea ce a cerut; și aceasta se întâmplă în fiecare noapte.»”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Abu Dawud)

De asemenea, acest lucru este evidențiat și de hadith-ul în care Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fi asupra sa!) a spus:

„Domnul nostru Preaslăvitul și Preaînaltul coboară în fiecare noapte la Cerurile din Duniya (cerurile cele de jos, ale acestei lumi), atunci când mai ramane doar o ultimă treime din noapte și spune: «Cine se roaăa Mie, pentru a îi raspunde Eu lui? Cine îmi cere pentru a îi da lui? Cine își cere iertare de la Mine, pentru a îi ierta lui?»”

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

Așadar, pregătește-te, dragul meu frate, cu seriozitate și fii din neamul celor dreptcredincioși și răspunde Chemării Celui Milostiv!

• Ruga între Adhan și 'Iqaamah

Acesta este, de asemenea, un timp în care rugile sunt acceptate (cu voia lui Allah), așa cum a fost relatat de către Anas (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁵⁶ Moscheea Profetului din Medinah și Moscheea Al-Haram (Mecca)
⁵⁷ Cea de-a zecea zi a lunii Dhul Hijjah a Calendarului Islamic

„«Ruga nu este respinsă între Adhan și 'Iqaamah, așadar rugați-vă!»⁵⁸ (La auzul acestora, cei care ascultau) au zis: «Și ce să spunem, o, Trimis al lui Allah?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cereți-I lui Allah bunăstarea, atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi.»»

(relatat de Tirmidhi, într-un hadith considerat hasan)

• O oră din ziua de vineri

Printre calitățile distinctive ale zilei de vineri se numără și aceea că există în ea o oră în care rugile sunt acceptate, așa cum a și fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a amintit ziua de vinerim apoi a spus:

„«În ea există o oră pe care nu o întâlnește un supus musulman, ridicat în Rugăciune pentru a îi cere lui Allah ceva, decât dându-i-se lui.» și a indicat prin mișcarea degetelor sale că aceasta perioadă de timp este foarte scurtă.»

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Au variat aprecierile cu privire la perioada în care există această oră, și, dacă unii au spus că aceasta s-ar afla între cele două predici pe care le ține imamul la Rugăciunea de vineri, alții au spus că aceasta ar fi după terminarea predicii de vineri și până la terminarea Rugăciunii, iar alții au fost de părere că aceasta ar fi ultima oră din ziua de vineri, după Asr⁵⁹, și aceasta este cel mai probabil, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Căutați ora cea dorită din ziua de vineri, după Rugăciunea de după-amiază⁶⁰ și până la apusul Soarelui.»

(relatat de Tirmidhi și Tabari)

• Atunci când cel care postește încheie Postul său

Abdullah ibn Amr ibn Al-Aws (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, nu este respinsă ruga celui care postește (și se roagă) atunci când încheie Postul său.»⁶¹

Pentru aceasta, este preferabil pentru cel care ține Post, ca, atunci când își încheie Postul sau să sporească cât mai mult posibil în rugile sale și întru a Îi cere lui Allah din Bunăvoința Sa, atât timp cât aceasta este dintre meritele și binecuvântările cu care Allah i-a binecuvântat pe cei care țin Post.

• Ruga în ziua de Arafah

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁵⁹ N.t. - înainte de Apus (Maghrib)

⁶⁰ N.t. - Salat Al-Asr

⁶¹ Conform unui hadith catalogat ca fiind daif (slab), consemnat de Abu Majjah

„Cea mai bună rugă este ruga din ziua de Arafah, și ea este cel mai bun (cuvânt) dintre (tot) ceea ce am spus eu și Profetii de dinaintea mea, iar aceasta este: “Laa ‘ilaaha ‘illa-Allah Uuahdahū laaa shariyka lahu, lahu-l-mulku uua lahu-l-hamd uua Huua “alaa kulli shey'in Qadiyr” (Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, a Lui este Stăpânirea și a Lui este Lauda și El este peste toate cu Putere.)”

(relatat de Tirmidhi, într-un hadith hasan)

• La încheierea completă a recitării Coranului cel Glorios

A fost menționat că Anas (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia ca, atunci când termina recitarea integrală a Coranului cel Sfânt să îi adune pe fiul său și familia sa și să se roage pentru ei.⁶²

• Ruga la băutul apei ZamZam⁶³

A fost relatat de către Jabir ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Apa ZamZam este pentru aceea pentru care a fost băută⁶⁴.”

(relatat de Ibn Majjah)

2. Locuri în care răsplățile sunt înmultite și rugile sunt împlinite

• Moscheea cea Sfântă⁶⁵

S-a relatat de către Jabir ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de ei amândoi!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rugăciunea în această moschee a mea⁶⁶ este mai bună decât 1000 de Rugăciuni în oricare alta dintre moschei, în afară de Moscheea cea Sfântă⁶⁷, iar Rugăciunea în Moscheea cea Sfântă este mai bună decât 100.000 (o sută de mii) de Rugăciuni în aceasta.”

(relatat de Ahmad și Ibn Majjah)

Aceasta este prima dintre moscheile spre care s-a prescris călătoria, și ea este Casa lui Allah⁶⁸ pe pământ, care a fost înălțată spre a fi pentru oameni loc de adăpost și repaos, și bat cu putere pentru ea inimile dreptcredincioșilor, și sunt leagate de ea sufletele celor supuși. Ea este, de asemenea, și cea de-a doua direcție spre care le-a fost prescris dreptcredincioșilor să se îndrepte în momentul împlinirii Rugăciunii⁶⁹ și este prima dintre cele Doua Moschei Sfinte⁷⁰.

⁶² Conform unui hadith consemnat de Ad-Daramiy, Sa'iyd ibn Mansuur, Al-Bayhaqi și alții

⁶³ N.t – apa binecuvântată al cărei izvor se află în apropierea Moscheii Al-Haram (Mecca)

⁶⁴ N.t. – adică face să se îplinească cele pentru care te-ai rugat atunci când ai băut-o

⁶⁵ N.t. – din Mecca

⁶⁶ N.t. – Moscheea Profetului – Al-Masjid An-Nabawi din Medina (Arabia Saudită)

⁶⁷ N.t. -Al-Masjid Al-Haraam – Al-Kaba'ah

⁶⁸ N.t. - în sensul de loc în care Allah este adorat

⁶⁹ N.t. – direcția în care musulmanii trebuie să se îndrepte în momentul efectuării Rugăciunii; inițial această îndreptare în Rugăciune se făcea spre Al-Quds – Beit Al-Maqdis (Palestina) până când, printr-un ordin divin, această direcție a fost schimbată în direcția Al-Kaba'ah (Arabia Saudită), care este considerat, din punct de vedere cronologic, a doua Qibla

● Moscheea Profetului⁷¹

Este cea de-a doua, ca și însemnătate, dintre cele două Moschei Sfinte⁷² și a fost ridicată de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) imediat ce a sosit la Medina, spre a fi loc de întâlnire pentru musulmani și de înfăptuire a actelor lor de adorare și centru pentru predare și studiu, și locul de instruire a nobililor săi companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) pentru a ieși pe calea răspândirii Islamului în toate colțurile lumii.

Dintre meritele și binecuvântările acestei moschei, amintim și ceea ce a fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Ceea ce se află între casa mea și «minbar-ul» meu⁷³, este o Grădină⁷⁴ dintre Grădinile Paradisului, iar «minbar-ul» meu se află lângă «Haud-ul» meu⁷⁵.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Nasa'i)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rugăciunea în această Moschee a mea⁷⁶ este mai bună decât 1000 (o mie) de Rugăciuni în oricare alta dintre moschei, în afară de Moscheea cea Sfântă⁷⁷”

(relatat de Bukhari, Muslim și Nasa'i)

● Moscheea Al-Aqsa⁷⁸

A spus Allah Al-Ahad (Unicul) în Coranul cel Glorios:

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa , a carei împrejmuire am binecuvântat-o, că să-I arătăm din semnele voastre. El este cu El este cu adevărat As-Sami', Al-Basir [Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul]!” [Coran, 17:1]

Ea este prima direcție care le-a fost impusă tuturor musulmanilor să se îndrepte în Rugăciune și locul pana spre care a călătorit Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în miraculoasa sa Călătorie Nocturnă și locul din care el a fost înălțat la ceruri.

Ea este una dintre moscheile spre care este prescris să se sporească călătoriile, așa cum a fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah Preaînaltul să fie mulțumit de el!) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁷⁰ N.t. – Al-Harameiyn Ash-Sharifeiyn – Moscheea cea Sfântă – Al-Masjid Al-Haram – Al-Kaba'ah și Moscheea Profetului – Al-Masjid An-Nabawi din Medina

⁷¹ N.t. – Al-Masjid An-Nabawi din Medina

⁷² N.t. – Al-Harameiyn Ash-Sharifeiyn - Moscheea cea Sfântă – Al-Masjid Al-Haram – Al-Kaba'ah și Moscheea Profetului – Al-Masjid An-Nabawi din Medina

⁷³ N.t. – amvonul, locul în care se urcă imamul pentru a ține predica pentru Rugăciunea de vineri

⁷⁴ N.t. – ceea ce este numit în limba arabă «Ar-Rawdah»

⁷⁵ N.t. – izvorul de apă (kawthar) pe care se spune că îl va deține Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Rai și din care se spune că va da să bea dreptcredincioșilor, iar odată ce ei au băut din acesta, niciodată nu se vor mai întoarce a le fi lor sete

⁷⁶ N.t. – Moscheea Profetului – Al-Masjid An-Nabawi din Medina

⁷⁷ N.t. – Al-Masjid Al-Haram – Al-Kaba'ah

⁷⁸ N.t. - aflată în Ierusalim

„Să nu se sporească călătoriile decât către trei moschei: Moscheea cea Sfântă, Moscheea Profetului și Moscheea Al-Aqsa.”

(relatat de Bkhari, Muslim, Ibn Majjah și nasa'i)

Dintre meritele și binecuvântările sale și ceea ce a fost relatat de către Abdullah ibn Amr ibn Al-Aws (Allah să fie mulțumit de el!) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Atunci când a terminat Solomon, fiul lui David⁷⁹ din construcția (Moscheii) Beit al-Maqdis i-a cerut lui Allah trei (lucruri): o orânduire care să fie în armonie cu orânduirea sa, și o stăpânire cum nu va mai avea nimeni în urma lui, și să nu vină la această moschee cineva care să nu dorească (de aici) altceva în afara de a se ruga în ea, decât ieșind din păcatele sale⁸⁰, ca în ziua în care a fost născut de mama sa⁸¹.» Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Doăa i-au fost date și am speranța că și cea de-a treia i se va da.»”

(relatat de Ibn Majjah)

• Moscheea Al-Quba'

De la 'Usaiyed ibn Hadiththyr (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rugăciunea în Moscheea Al-Quba' este echivalentă cu Umrah⁸².”

(relatat de Ibn Majjah și Tirmidhi)

A spus Sahel ibn Haniyf (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine s-a purificat în casa sa⁸³ apoi a venit la Moscheea Al-Quba' și s-a rugat în ea o Rugăciune, aceasta va fi ca și Umrah⁸⁴.”

(relatat de Ibn Majjah și Nasa'i)

• Ruga în apropiere de Al-Multazim⁸⁵

Există anumite relatări cu privire la Al-Multazim și la faptul că ruga în acest loc este acceptată⁸⁶ și aceasta conform relatării lui AbdurRahman ibn Șafwan (Allah să fie mulțumit de el!) care a spus:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) persistând în du'a (rugă) atunci când era în apropiere de ușa de la Kaba'ah și i-am văzut

⁷⁹ Pacea lui Allah fie asupra lor!

⁸⁰ N.t. - fiind curățat de păcatele minore

⁸¹ N.t. - curat și neprihănit

⁸² N.t. - este echivalentă cu Pelerinajul cel mic la Al-Kaba'ah, ca și răsplată

⁸³ N.t. - a făcut abuluțiunea

⁸⁴ N.t. - adică va fi răsplătită ca și răspalata celui care face Pelerinajul cel mic la Al-Kaba'ah (Umrah)

⁸⁵ N.t. - numele usși de la clădirea Al-Kaba'ah

⁸⁶ N.a. - cu diferențe între învățații în Islam în această privință

pe oameni făcând același lucru când erau la Casa (cea Sfântă)⁸⁷ împreună cu Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).⁸⁸

3. Cei ale căror rugă sunt acceptate

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Trei rugă sunt acceptate, fără nicio îndoială: ruga celui nedreptățit, ruga celui aflat în călătorie și ruga părintelui pentru fiul său.”

(relatat de Tirmidhi, într-un hadith considerat hasan)

Într-un alt hadith, de asemenea, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Trei (sunt cei) ale căror rugă nu sunt respinse: cel care ține Post până ce încheie Postul său, un conducător drept și cel care este nedreptățit. Pe acestea (nrugile) le ridică Allah deasupra norilor și deschide pentru ele porțile cerului și spune Stăpânitorul: «Jur pe Măreția Mea că te voi face izbânditoare, chiar și dacă după un timp.»”

(relatat de Tirmidhi, conform unui hadith hasan)

IV. Intâlniri pentru Pomenirea lui Allah (Adh-Dhikr)

A fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu s-a întâlnit un grup de oameni într-una dintre Casele lui Allah pentru a citi Cartea lui Allah și a o studia împreună, fără a se pogorî asupra lor liniștirea (pacea), a-i împresura binecuvântarea (milostivirea lui Allah), a-i înconjura Îngerii și a-i pomeni Allah printre cei care sunt la El.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Ibn Majjah și Ahmad)

Acestea sunt cele mai mărețe merite și cele patru binecuvântări pe care Allah Al-Ahad (Unicul) le-a dăruit și prin care a particularizat întâlnirile pentru Pomenirea Sa. De asemenea, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah are Îngeri care străbat drumurile căutându-i pe cei care Îl pomenesc pe Allah; și dacă au găsit un grup de oameni care Îl pomenesc pe Allah, se cheamă ei unii pe alții (spunând): «Veniți la locurile voastre de interes!» și îi cuprind pe ei cu aripile lor până la Cerul de Duniya (cerul cel mai de jos); și îi întreabă pe ei Domnul lor, și El este mai Bine Știutor decât ei: «Ce spun robi Mei?» Și ei răspund: «Te slăvesc pe Tine⁸⁹ și Te preamăresc pe Tine⁹⁰, și Te laudă⁹¹ pe Tine și Te elogiază pe Tine.» Și spune

⁸⁷ N.t. Al-Kaba'ah

⁸⁸ Conform unui hadith catalogat autentic de Ibn Khuzaimah și consemnat de Ahmad și Abu Dawud

⁸⁹ N.t. – fac „tasbih” – rostirea formulei „SubhanAllah” – Slavă lui Allah!

Allah: «Oare M-au văzut ei pe Mine?» Răspund (Îngerii): «Nu, jurăm pe Allah, că nu Te-au văzut ei pe Tine.» Spune (Allah): «Și cum ar fi dacă M-ar vedea?» Răspund (Îngerii): «Dacă Te-ar fi văzut, ei Te-ar fi adorat mult mai intens și Te-ar fi preamărit cu și mai multă sârguință, și Te-ar fi slăvit și mai mult.» Spune (Allah): «Și pentru ce se roagă ei Mie?» (Îngerii) răspund: «Ei îți cer Ție Paradisul.» Spune (Allah): «Și oare l-au văzut ei?» Spun (Îngerii): «Nu, jurăm pe Allah, o, Doamne, că nu l-au văzut.» (Allah) spune: «Și cum ar fi dacă l-ar fi văzut?» Spun (Îngerii): «Dacă l-ar fi văzut ei, ar fi insistat și mai mult pentru obținerea lui și l-ar cere cu și mai mult zel și ar dori-o cu și mai multă ardoare.» Spune (Allah): «Și de ce caută ei adăpost?» Răspund (Îngerii): «(Caută ei adăpost) de Foc.» Spune (Allah): «Și oare l-au văzut ei?» (Îngerii) răspund: «Nu, jurăm pe Allah, o, Doamne, că nu l-au văzut.» Spune (Allah): «Și cum ar fi dacă ei l-ar fi văzut?» (Îngerii) răspund: «Dacă l-ar fi văzut, s-ar feri ei de el cu și mai multă putere și s-ar teme de el și mai mult.» Și spune (Allah): «Vă fac pe voi martori cum că Eu, cu adevărat, le-am iertat lor.» (Atunci) spune unul dintre Îngeri: «Printre ei se află „cutare”, care nu este dintre ei, ci a venit pentru un anumit interes.» Răspunde (Allah): «Ei sunt cei adunați (pentru a Îl pomeni pe Allah) și nu îi denigrează pe ei cel care este prezent împreună cu ei.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

V. Pomenirea lui Allah Preaînaltul

A spus Allah Preaînaltul în Coranul cel Glorios:

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femeii] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femeii] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femeii] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femeii] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” [Coran, 33:35]

Acestea sunt răsplățile lor și dintre beneficiile Pomenirii lui Allah și a Cuvântului lui Său se află:

„Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru Pomenirea lui Allah, căci prin Pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Coran, 13:28]

De asemenea, găsim:

„Pomeniți-Mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți mulțumitori, să nu fiți fără credință față de Mine!” [Coran, 2:152]

Dintre răsplățile Pomenirii lui Allah, de asemenea, cuvântul Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este martor în acest sens:

„«Al-mafruduwn» ne-au luat-o înainte⁹².» S-a spus: «Cine sunt „al-mafruduwn”?» A răspuns Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cei care Îl pomenesc mult (și frecvent) pe Allah, și cele care (Îl) pomenesc (pe Allah).»”

⁹⁰ N.t. – fac „takbir” – rostirea formulei „Allahu Akbar” – Allah este Cel mai Mare!

⁹¹ N.t. – fac „tahmid” – rostirea formulei „Alhamdulillah” – Laudă lui Allah!

⁹² N.t. – ne-au întrecut

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

De asemenea, Allah Cel Preamăreț a spus într-un hadith Qudsi:

„Eu sunt (pentru robul Meu) așa cum gândește el despre Mine că sunt, și Eu sunt cu el dacă M-a pomenit, și dacă M-a pomenit în sinea lui, l-am pomenit în Sinea Mea, și dacă M-a pomenit într-o adunare (de oameni), îl voi pomeni într-o adunare mai bună decât această.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Există și numeroase alte versete și hadith-uri care indică meritele și binecuvântările Pomenirii lui Allah și ale celor care fac aceasta. Așadar, în continuare, vor fi expuse câteva pomeniri (adkaar), împreună cu meritele și beneficiile lor, ca și răsplata specifică fiecăreia dintre acestea în parte, spre deosebire de celelalte.

a. At-Tasbih, At-Tahmid și At-Taḥlil⁹³

A fost relatat de către Abu Ḥurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine l-a slăvit pe Allah după fiecare Rugăciune de treizeci și trei de ori, și L-a lăudat de trizeci și trei de ori, și L-a preamărit de treizeci și trei de ori, apoi a spus pentru a completa o sută «Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni egal, a Lui aste Împărăția și Lauda și El este cu putere peste toate»⁹⁴ i-au fost iertate păcatele, (chiar) și dacă (acestea) ar fi cât spuma mării.”

(relatat de Muslim)

Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Faṭimah (Allah să fie mulțumit de ea!)⁹⁵ s-a plâns de ceea ce au pățit mâinile ei de pe urma treburilor casnice și a vrut să îi ceară Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe cineva care să o ajute la treburile în casă; și a mers la el, dar nu l-a gasit și a intalnit-o pe Aishah⁹⁶ (Allah să fie mulțumit de ea!) și i-a spus (despre aceasta), iar când a venit Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a înștiințat Aishah despre faptul că Faṭimah (Allah să fie mulțumit de ele!) venise la ea. De aceea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mers în casa fiicei sale, când ea și soțul său tocmai se pregăteau pentru somn și ei au vrut să se ridice, dar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Rămâneți la locurile voastre!» și a venit și s-a așezat între noi cu picioarele spre pieptul meu⁹⁷ și a spus: «Oare să nu vă învăț pe voi

⁹³ N.t. – rostirea formulei SubhanAllah! (Slavă lui Allah!) - Alhamdulillah! (Laudă lui Allah!) - Laa 'ilaaha 'illa-Allah! (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)

⁹⁴ N.t. – este vorba despre rostirea după împlinirea fiecăreia dintre Rugăciunile obligatorii de 33 de ori a formulei SubhanAllah!, de 33 de ori a formulei Alhamdulillah! și de 33 de ori a formulei Allahu Akbar! (Allah este Cel mai Măreț!), apoi sa încheie spunând Laa 'ilaaha 'illa-Allah 'Uahdahu laa shariyka lahu, lahu-l-mulku, uua lahu-l-hamdu uua huua alaa kulli shaai'in Qadiyr"

⁹⁵ N.t. – soția lui Ali (Allah să fie mulțumit de el!) și fiica Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

⁹⁶ N.t. – Allah să fie mulțumit de ea! - soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

⁹⁷ N.t. – adică în sens invers de cum erau ei așezați – ceea ce dovedește și afecțiunea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și relația deosebit de strânsă dintre el și fiica sa, Fatimah, ca și cu soțul acesteia Ali (Allah să fie mulțumit de el!) care, de altfel, era fiul unchiului Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și al doilea dintre companiile care au trecut la Islam, ca și primul dintre băieții tineri care au făcut aceasta în perioada de început a Islamului

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

ceva mai bun decât ceea ce ați cerut? – Dacă vă pregătiți de culcare, preamăriți-L pe Allah de treizeci și patru de ori⁹⁸ și slăviți-L de treizeci și trei de ori⁹⁹ și lăudați-L de treizeci și trei de ori¹⁰⁰, căci aceasta este mai bine pentru voi decât un servitor.»¹⁰¹

Cu privire la meritele și binecuvântările tasbih"-ului, în mod special, a spus Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„«Oare este în neputință vreunul dintre voi într-o zi să obțină în fiecare zi consemnarea a o mie de fapte bune?» Și l-a întrebat unul dintre cei care erau așezați împreună cu el: «Și cum să obțină în fiecare zi consemnarea a o mie de fapte bune?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Spunând o sută de tasbihah¹⁰².»

(relatat de Muslim)

● **Rostirea formulei «Laa 'ilaaha 'illa-Allah»¹⁰³**

A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Sporiți din (rostirea) mărturisirii de credință «Nu există altă Divinitate în afară de Allah!» înainte de a vă ajunge pe voi moartea și reamintiți-le rostirea ei aceluia dintre voi care sunt pe moarte.»

Și a spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cum că:

„Noe¹⁰⁴ i-a spus fiului său în momentul morții sale: «Te îndrum pe tine (cu putere) spre «Laa 'ilaaha 'illa-llaaah» (Nu există altă Divinitate în afaa de Allah!), (căci,) cu adevărat, dacă Cele Șapte Ceruri și Cele Șapte Pământuri ar fi puse pe un taler, și «Laa 'ilaaha 'illa-llaaah» (Nu există altă Divinitate în afară de Allah) pe celălalt taler, ar fi cu mai multă greutate între ele «Laa 'ilaaha 'illa-llaaah» .»¹⁰⁵

Conform unei alte relatări:

„A spus Moise¹⁰⁶: «O, Doamne, învață-mă pe mine ceva prin care să Te pomenesc pe Tine și prin care să mă rog Ție!» A spus (Allah): «O, Moise, spune (tu) „Laa 'ilaaha 'illa-llaaah» (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)»» A spus (Moise): «O, Doamne, toți supușii Tăi spun aceasta.» A spus (Allah): «O, Moise, dacă (s-ar pune) Cele Șapte Ceruri și ceea ce se află în ele, în afaa de Mine, împreună cu Cele Șapte Pământuri pe un taler, și „Laa 'ilaaha 'illa-llaaah» pe (celălalt) taler, s-ar înclina dintre ele (cu greutate) „Laa 'ilaaha 'illa-Allah» (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)»»

(relatat de Ibn Hibban și Hakim)

Abu Dhar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁹⁸ N.t. – spuneți de treizeci și patru de ori Allahu 'Akbar! – Allah este Cel mai Mare!

⁹⁹ N.t. – spuneți de treizeci și trei de ori SubhanAllah! – Slavă lui Allah!

¹⁰⁰ N.t. – spuneți de treizeci și trei de ori Alhamdulillah – Laudă lui Allah!

¹⁰¹ Traducere aproximativă a textului hadith-ului autentic consemnat Bukhari și Muslim

¹⁰² N.t. - adică spunând de 100 de ori "Subhaan Allaaah! – Slava lui Allah! pe zi ii vor fi consemnate lui o mie de fapte bune sau ii vor fi sterse lui o mie de păcate

¹⁰³ N.t. – „Nu există altă Divinitate în afară de Allah!”

¹⁰⁴ Nuh – Pacea lui Allah fie asupra sa!

¹⁰⁵ Conform unui hadith catalogat ca fiind autentic de Sheikh Al-Albani și consemnat de Ahmad

¹⁰⁶ Musa – Pacea lui Allah fie asupra sa!

„Nu există vreunul dintre supușii (lui Allah) care să fi spus «Laa 'ilaaha 'illa-llaaḥ (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)», apoi să moară întru aceasta¹⁰⁷ fără ca el să nu intre în Paradis.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Această formulă presupune negarea adorării a oricui altcuiva în afară de Allah Al-Ahad (Unicul) și confirmarea adorării doar a lui Allah, Unicul, și, de asemenea, Singularizarea și Unicitatea Lui din punctul de vedere al actelor de adorare îndreptate numai către El.

• **Rostirea formulei «SubhanAllah uua bi-hamdihi, subhanAllah-l-'Adziym – Slavă și Laudă lui Allah, Slavă lui Allah Cel Preamăreț!»**

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cui a spus «SubhanAllah uua bi-hamdihi, subhanAllah-l-'Adziym – Slavă și Laudă lui Allah, Slavă lui Allah Cel Preamăreț!» i-a fost sădit lui un pom roditor de curmale în Paradis.”

(relatat de Tirmidhi și Nasa'i)

De asemenea, a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„(Sunt) două vorbe, ușoare pentru limbă, grele pe Cântar¹⁰⁸, iubite de Cel Milostiv (Ar-Rahman) și acestea sunt: «SubhanAllah uua bi-hamdihi, subhanAllah-l-'Adziym – Slavă și Laudă lui Allah, Slavă lui Allah Cel Preamăreț!»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

• **Rostirea formulei «SubhanAllaha uua bi-hamdihi – Slavă și Laudă lui Allah!»**

S-a relatat de către Abu Dhar (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah a spus:

„Oare să nu vă înștiințez eu pe voi despre cele mai plăcute vorbe pentru Allah¹⁰⁹? Acestea sunt: «SubhanAllah uua bi-hamdihi – Slavă și Laudă lui Allah!»”

(relatat de Muslim)

Conform unei alte relatări, a fost întrebat Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care sunt cele mai bune vorbe, iar el a răspuns:

„Ceea ce a ales Allah pentru Îngerii Săi și pentru supușii Săi: SubhanAllah uua bi-hamdihi – Slavă și Laudă lui Allah!”

(relatat de Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care a spus SubhanAllah uua bi-hamdihi – Slavă și Laudă lui Allah! de o sută de ori pe zi, i s-au șters lui păcatele, chiar și dacă acestea sunt cât spuma mării.”

¹⁰⁷ N.t. –adică, crezând în aceasta și urmând ceea ce este impus de această credință

¹⁰⁸ N.t. – atunci când faptele vor fi cântărite în Ziua Judecării

¹⁰⁹ N.t. – care sunt vorbele pe care Allah Preaslăvitul și Preaînaltul le iubește cel mai mult

(relatat de Bukhari și Muslim)

• **Rostirea formulei «SubhanAllah uua-l-hamdu li-llaah uua laa 'ilaaha 'illa-llaah uua Allahu 'Akbar" – Slavă lui Allah și Lauda (este a) lui Allah și nu există altă Divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare»**

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„L-am întâlnit în Noaptea Călătoriei Nocturne¹¹⁰ pe Avraam, Cel Apropiat, care mi-a spus: «O, Mohammed, transmite „Salam!” de la mine (oamenilor) comunității tale!»¹¹¹ și înștiințează-i pe ei că Paradisul are un sol roditor și apa proaspătă și adâncă, și că vlăstarele sale sunt: «SubanAllah uua-l-hamdu li-llaah uua laa 'ilaaha 'illa-llaah uua Allahu 'Akbar – Slavă lui Allah și Lauda (este a) lui Allah și nu există altă Divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare.»”

(relatat de Tirmidhi)

De asemenea, a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„A spune: «SubhanAllah uua-l-hamdu li-llaah uua laa 'ilaaha 'illa-llaah uua Allahu 'Akbar – Slavă lui Allah și Lauda (este a) lui Allah și nu există altă Divinitate în afară de Allah și Allah este Cel mai Mare» îmi este mai drag mie decât orice (lucru) asupra căruia a răsărit vreodata Soarele.”

(relatat de Tirmidhi)

• **Rostirea formulei «SubhanAllaḥ uua bi-hamdiḥi 'adada khalqihī uua riḍaa nafsiḥi uua zinata 'arshihi uua midaada kealimaatihi" – Slavă lui Allah și Lauda Lui (I se cuvine) pe măsura numărului creațiilor Sale și cât o cere Mulțumirea Sa și cât podoaba Tronului Său și cu câtă cerneală se scriu Cuvintele Sale.»**

Juwayriah – Mama Dreptcredincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea!)¹¹² a relatat că:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit de la ea (din casă) dimineața devreme pentru a merge să îplinească Rugăciunea (de Fajr) în timp ce ea era așezată în locul în care obișnuia să se roage, apoi s-a întors după ce se rugase și Rugăciunea de Ad-Duhaa și ea era încă așezată (în același loc). A spus (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oare ești tu încă la fel cum te-am lasat?»¹¹³ A spus ea: «Da.» Și i-a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cu adevărat, am spus după ce am plecat de la tine patru vorbe pe care le-am repetat de patru ori și care, dacă ar fie ele puse în balanță cu toate (vorbele bune) pe care le-am spus pe parcursul întregii zile, ar fi ele mai cu greutate (acestea sunt): „SubhanAllaḥ uua bi-hamdiḥi "adada khalqihī uua riḍaa nafsiḥi uua zinata 'arshihi uua midaada kealimaatihi – Slavă lui Allah și Lauda Lui (I se cuvine) pe măsura numărului creațiilor Sale și cât o cere Mulțumirea Sa, și cât podoaba Tronului Său și cu câtă cerneală se scriu Cuvintele Sale.» Iar în altă variantă: « SubhanAllaḥ 'adada khalqihī, SubhanAllaḥ riḍaa nafsiḥi SubhanAllaḥ zinata 'arshihi SubhanAllaḥ midaada kealimaatihi – Slavă lui Allah și

¹¹⁰ N.t. - noaptea de 'Israaa

¹¹¹ N.t. – adică saluta-i cu salutul islamic "Assalamu aleiykum!" – "Pace voua!"

¹¹² N.t. - una dintre sotiile Profetului (Pacea și binecuvntarea lui Allah fie asupra sa!)

¹¹³ N.t. - în sensul că te gasesc pe tine încă stand în locul în care obișnuiești să faci Rugăciunea, așa cum te-am lasat când am ieșit din casă

Lauda (I se cuvine Lui) pe măsura numărului creațiilor Sale și cât o cere Mulțumirea Sa, și cât podoaba Tronului Său, și cu câtă cerneală se scriu Cuvintele Sale.»

(relatat de Muslim)

• **Rostirea formulei «Laa 'ilaaha 'illa-Allah 'Uahdahū laa shariyka lahu, lahu-l-mulku uua lahu-l-hamdu uua huua 'alaa kulli shaiy'in Qadiyr – Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, a Lui este Împărația și a Lui este (toată) Lauda și El este peste toate cu Putere.»**

A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvntarea lui Allah fie asupra sa!):

„Oricui a spus dimineața Laa 'ilaaha 'illa-llaah 'Uahdahū laa shariyka lahu, lahu-l-mulku uua lahu-l-hamdu uua huua 'alaa kulli shaiy'in Qadiyr – Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, a Lui este Împărația și a Lui este (toată) Lauda și El este peste toate cu Putere, îi este lui (consemnat) ca și cum ar fi eliberat un sclav dintre fiii lui Ismail¹¹⁴ și i s-au șters lui zece păcate, și a fost el ridicat cu zece trepte (în evlavie și în supunerea sa față de Allah) și îi este lui adăpost de Sheiytaan (Satana) până ce s-a înserat; și dacă (o spune) când se înserează, atunci îi va fi lui asemenea până dimineața.”

(relatat de Ibn Majjah)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvntarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a spus dimineața «Laa 'ilaaha 'illa-llaah 'Uahdahū laa shariyka lahu, lahu-l-mulku uua lahu-l-hamdu uua huua 'alaa kulli shaiy'in Qadiyr – Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, a Lui este Împărația și a Lui este (toată) Lauda și El este peste toate cu Putere.» de o sută de ori într-o zi, îi este lui (consemnat) ca și cum ar fi eliberat zece sclavi dintre fiii lui Ismail și i s-au scris lui o sută de fapte bune, și i s-au șters lui o sută de fapte rele și îi este lui în acea zi adăpost de Sheiytaan (Satana) până ce a înserat; și nu aduce vreun altul altceva mai bun decât aceea cu care el a venit (ca și fapte bune), decât acela care a făcut mai mult decât el.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

• **Rostirea formulei «Laa hauula uua laa quuata 'illaa bi-llaah – Nu există forță și nici putere decât prin Allah»**

A fost relatat către de Abu Musa Al-'Ash'ariy (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvntarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O, Abdullah ibn Al-Qaiys, oare să nu te călăuzesc eu pe tine către o comoară dintre comorile Paradisului?» Am spus: «Ba da, o, Trimis al lui Allah!» A spus (Profetul – Pacea și binecuvntarea lui Allah fie asupra sa!): «Spune: „Laa hauula uua laa quuata 'illaa bi-llaah –Nu există forță și nici putere decât prin Allah.»»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

¹¹⁴ N.t. – adică va fi el răsplătit cu aceeași răsplătită care i-ar fi fost acordată dacă ar fi eliberat de dragul lui Allah Preaînaltul un sclav musulman

VI. Ruga pentru ispășirea păcatelor care se face la sfârșitul unei întruniri

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care a participat la o adunare în care s-a sporit din vociferări și a spus înainte de a părăsi această întrunire: «Subhaanaka-Ilaahumma uua bi-hamdika 'ashadu 'an laa 'ilaaha 'illaa 'anta 'astaghfiruka uua 'atuubuu 'ilaika. – Slavă și Laudă Ție, o, Allah! Mărturisesc că nu există altă Divinitate în afară de Tine, îmi cer iertare de la Tine și mă întorc la Tine cu căință.» i s-a iertat lui ceea ce a fost în această adunare.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

VII. Teama de Allah

Allah Al-Ahad (Unicul) a spus în Coranul cel Glorios:

„Acela care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului său va avea parte de două grădini.” [Coran, 55:46]

Și a mai spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Iar în ce-l privește pe cel care se teme de Ziua când se va înfățișa Domnului său și și-a oprit sufletul de la poftă, ~ Raiul îi va fi sălaş!...” [Coran, 79:40-41]

De asemenea, mai găsim în Coranul cel Nobil:

„Iar cei cu frică vor fi în grădini și la izvoare.” [Coran, 15:45]

Teama de Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) este cea care îl pune în mișcare pe supus și îl îndeamnă la a da curs actelor de supunere și la a sta departe de ceea ce este interzis. A spus Allah Al-Ahad (Unicul):

„Oare acela care petrece timpul nopții în Rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și Îl roagă de îndurare pe Domnul său? Spune: «Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?» Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” [Coran, 39:9]

De asemenea, sunt și cei care se tem de Cuvântul lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă? Nu, ei nu pricep! ~ Aceia care au teamă de Domnul lor ~ Și aceia care cred în versetele Domnului lor ~ Și aceia care nu-I fac asociati Domnului lor ~ Și aceia care dau ce dau cu inimile pline de frică [la gândul că] se vor întoarce la Domnul lor, ~ Aceia se grăbesc către faptele bune și ei se întrec în ele.” [Coran, 23:57-61]

Cei care au știință sunt din neamul celor care au teamă de Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) și ei sunt aceia dintre oameni care se tem cel mai mult de Allah, pentru că ei au cunoscut Măreția Sa și Noblețea Semnelor Sale și înverșunarea pedepsei Sale pentru aceia care nu I se supun. Și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare, șș vite cu felurite culori. Singurii ce se tem de Allah sunt învățații dintre robii Săi. Dar Allah este Al-'Aziz, Al-Ghafur [Puternic și Iertător].” [Coran, 35:28]

A fost relatat de către Abu H_urayrah (Allah să fie mulțumit de el!), în hadith-ul în care se face referire la cei șapte pe care îi umbrește Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) cu umbra Sa în Ziua în care nu există altă umbră decât Umbra Sa, cum că unul dintre aceștia este:

„... un bărbat pe care l-a chemat (la ceva nepermis) o femeie influentă și frumoasă, iar el a spus: «Cu adevărat, eu mă tem de Allah!»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Într-un alt hadith, Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că a spus:

„Doi ochi nu sunt atinși Focul (Iadului): un ochi care a plâns de teama lui Allah și un ochi care a stat treaz veghând pe calea lui Allah.”

(relatat de Tirmidhi)

VIII. Răsplata pentru acceptarea morții unui copil¹¹⁵

a. «Beitu-l-hamd»

Abu Musa Al-'Ash'ariy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a murit copilul unui supus al lui Allah, El, Preaînaltul, le va spune Îngerilor Săi: «Ați luat copilul robului Meu?» Și răspund ei: «Da.» Apoi spune Allah: «I-ați luat rodul inimii sale?» Și răspund ei: «Da.» Și spune (Allah): «(Și) ce a spus robul Meu?» Răspund (Îngerii): «Te-a lăudat pe Tine și a spus „Inna li-llaahi uua ‘inna li-llaahi raagiuun! - Cu adevărat, noi suntem ai lui Allah și la Allah ne întoarcem!” Și spune (Allah): «Clădiți-i robului Meu o casă în Paradis și numiți-o Beitu-l-hamd»¹¹⁶.”

(relatat de Tirmidhi)

b. Cel căruia i-au murit doi sau trei copii

Abu Sa'iyd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că o femeie a venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, (numai) bărbații stau de vorbă cu tine, așadar, desemnează-ne nouă o zi în care să venim la tine pentru a ne învăța tu pe noi din ceea ce te-a învățat Allah.» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Adunați-vă în ziua cutare, în locul cutare.» Și s-au întâlnit ele, și a venit la ele Trimisul lui

¹¹⁵ N.t. – acceptarea acestui dureros fapt cu supunere și credință în Atotștiința și Înțelepciunea lui Allah și în aceea că nimic din ceea ce ni se întâmplă nu este decât ceea ce este cel mai potrivit pentru noi, atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi, și Allah știe cel mai bine!

¹¹⁶ N.t. – în traducere aproximativă din limba arabă: Casa Laudei, Casa celui care Îl laudă pe Allah

Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), și le-a învățat pe ele din ceea ce l-a învățat Allah, apoi a spus: «Nu este vreuna dintre femeile careia să îi moară trei dintre copiii săi, decât fiindu-i ei aceasta o pavază de Foc.» Și a spus o femeie dintre ele: «O, Trimis al lui Allah, și doi?»¹¹⁷ și a repetat ea aceasta de încă două ori. Apoi a spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Și doi, și doi, și doi.»”

(relatat de Bukhari)

A fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu îi mor unuia dintre musulmani trei dintre copiii săi (și el primește aceasta cu acceptare), iar apoi să îl atingă pe el Focul, decât ca ispășire a unui jurământ.”

(relatat de Bukhari)

IX. Urmarea îndemnurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este exemplul cel mai demn de urmat, trimis de către Allah Al-Ahad (Unicul) pentru întreaga omenire. Urmarea modelului său reprezintă binele și izbânda și în nesupunerea față de îndemnurile sale se află răul și pierzania, atât în Viața cea Lumească, cât și în Cea de Apoi. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomeneste pe Allah mereu.” [Coran, 33:21]

Urmarea îndemnurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) face parte din supunerea față de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), care a spus în Coranul cel Sfânt:

„Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah. Cât despre cei care întorc spatele, Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!” [Coran, 4:40]

Supunerea față de Allah Al-Ahad (Unicul) și urmarea îndemnurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) reprezintă unul dintre factorii favorizanți în vederea obținerii unei poziții privilegiate în Paradis. În Coranul cel Glorios găsim:

„Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu Harul Său, ca și Profetii, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia!” [Coran, 4:69]

Urmarea îndemnurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este și motivul iubirii lui Allah față de supușii Săi, ca și al iertării păcatelor și greșelilor. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Spune: «[O, Profetule] Dacă Îl iubim pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este Al-Ghafar, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător]!” [Coran, 3:31]

¹¹⁷ N.t. adică - și celei careia îi mor doi dintre copiii ei

Cu adevărat, ne-a fost prescris noua să urmăm îndemnul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să stăm departe de ceea ce el a oprit prin tot ceea ce a fost consemnat în acest sens, dintre vorbele, faptele, afirmațiile și practicile sale, conform Cuvântului lui Allah Al-'Aziiz (Cel Atotputernic):

„Spune: «[O, Profetule] Dacă Îl iubim pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este Al-Ghafar, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător]!” [Coran, 3:31]

De aceea, de ce să nu facem noi aceasta, când ea este o milostivire și o binecuvântare dăruită pentru a salva omenirea și pentru a o călăuzi către Adevăr. În Coranul cel Glorios, găsim:

„A venit la voi un Trimis chiar dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu dreptcredincioșii este El Ra'uwf, Rahim [Milostiv și Îndurător].” [Coran, 9:128]

De asemenea, găsim:

„Spune: «Mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn unic! Oare voi sunteți supuși Voinței Lui [musulmani]?” [Coran, 21:108]

sau:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca binevestitor și ca prevenitor.” [Coran, 25:56]

X. A transmite salutări asupra Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)¹¹⁸

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Allah și Îngerii Săi se roagă pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.” [Coran, 33:56]

A fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a transmis salutări asupra mea o dată¹¹⁹, a transmis și Allah salutări asupra lui de zece ori.”

(relatat de Muslim și alții)

De asemenea, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹¹⁸ N.t. – adică a spune «Allaahumma ṣalli 'alaa Mohammed! – O, Allah, trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed!» sau a spune atunci când este menționat Profetul – Ṣalla Allahu 'aleyhi uua sallam – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!» (în traducere aproximativă)

¹¹⁹ N.t. – adică s-a rugat lui Allah Preaînaltul pentru a trimite binecuvântarea Sa asupra nobilului Său Profet, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

„Nu este vreunul dintre voi care să trimită salutări asupra mea, decât reîntorcându-mi mie Allah sufletul meu pentru a îi răspunde lui la salut.”

(relatat de Abu Dawud)

De asemenea, Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu faceți din mormântul meu loc de celebrare¹²⁰ și transmiteți salutări asupra mea, căci, cu adevărat, salutările voastre mă ajung pe mine, oriunde v-ați afla voi.”

(relatat de Abu Dawud)

Abu Talhaḥ (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„A venit la mine Jibril¹²¹ și a spus: «O, Mohammed, oare nu te mulțumește pe tine aceea că Domnul tău 'Azza-uua-geall spune: „Nu implora pogorârea binecuvântărilor asupra ta vreun (om) din comunitatea ta, decât cerând Eu pentru acesta pogorârea binecuvântărilor asupra lui de zece ori; și nu transmite salutări asupra ta vreunul din comunitatea ta, decât trimițând eu asupra lui zece salutări pentru aceasta.”» Și am spus eu (spune Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Ba da, o, Allah!»”

(relatat de Nasa'i)

În Rugăciunile noastre, ni s-a prescris nouă sa transmitem salutări asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și s-a relatat de către Abu Mas'uud Al-Bidriy (Allah să fie mulțumit de el!) că Bashir ibn Sa'ad a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, cum să transmitem salutări asupra ta?» A tăcut (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi a spus: «Spuneti: „Allahumma salli 'ala Mohammed uua 'ala 'ali Mohammed kamaa salleyta 'alaaa 'Ibrahim uua 'ala 'ali 'Ibraaahiym // Uua baarik 'ala Mohammed uua 'ala 'ali Mohammed kamaa barakta 'ala 'Ibrahim uua 'ala 'ali 'Ibrahim 'innaka Hamiydun Magiyd. (O, Allah, împresoară-i cu binecuvântările Tale pe Mohammed și pe urmașii lui Mohammed, așa cum i-ai împresurat cu binecuvântările Tale pe Avraam ('Ibrahim) și pe urmașii lui Avraam ('Ibrahim)! // Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântarea Ta asupra lui Avraam ('Ibrahim) și asupra urmașilor lui Avraam ('Ibrahim)! Cu adevărat, Tu ești Demn de Laudă și Glorios!»”»”

(relatat de Muslim)

O, Allah, împresoară-l cu binecuvântările Tale pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și trimite pacea asupra sa, și trimite binecuvântarea Ta asupra lui, și sporește binecuvântările Tale asupra sa și asupra neamului său și asupra curaților și dreptilor sîi companioni, precum și asupra acelor ce i-au urmat lui întru dreptate până în Ziua de Apoi, o pace și o binecuvântare complete și absolute! Amin Ya Rabb!

¹²⁰ N.t. – învățații în Islam au fost de părere că aceasta ar avea sensul de a nu face din mormântul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) un loc care să fie frecvent vizitat

¹²¹ N.t. – Îngerul Jibril (Gavriil), Pacea lui Allah fie asupra sa, care este Îngerul Revelației, cel prin intermediul căruia Allah Preaînaltul a pogorât Coranul cel Glorios nobilului nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

XI. Câteva dintre rugile, meritele și binecuvântările acestora

a. Ruga înainte de culcare¹²²

De la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a mers cineva spre patul său (pentru a dormi) să scuture patul cu partea interioară a hainei lui¹²³, pentru că nu se știe ce a venit pe el după acesta, apoi să spună: «Bi-smika Allahumma uuada'atu geanbiy uua bika 'arfa'uhu; 'in 'amsakta nafsiy f-rhamhaa uua 'in 'arsaltahaa fa-hfadzhaa bi-maa tahfadz bihi 'ibaadika-s-saalihiyn. - În Numele Tău, o, Allah, îmi așez trupul, și în Numele Tău îl ridic; dacă vei lua sufletul meu, iartă-l, iar dacă îl vei trimite (înapoi), protejează-l pe el prin aceea prin care îi protejezi Tu pe supușii Tăi cei dreptcredincioși.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) lui Baraa'a ibn 'Azib (Allah să fie mulțumit de el!):

„Dacă te-ai pregătit de culcare, purifică-te cu abuluțiunea pe care o faci pentru Rugăciune, apoi întinde-te pe partea dreapta (a corpului tău) și spune: «Allahumma 'aslantu nafsiy 'ilayka uua fauuadtu 'amriy 'ilayka uua 'alge'atu dzahriy 'ilayka raghbahu ua rahbah 'ilayka; laa malge'a uua la mangeaa minka 'illaa 'ilayka; 'aamantu bi-kitaabika-lladziy 'anzalta uua bi-nabiyyka-lladzy 'arsalta – O, Allah, Ție mi-am supus sinele, și am pus eu toate treburile mele în grija Ta, și m-am pus eu sub Protecția Ta, (și m-am întors spre Tine) cu speranță și teamă; nu există adăpost și nici salvare de Tine, decât la Tine; am crezut în Cartea Ta pe care ai pogorât-o și în Profetul Tău pe care l-ai trimis.» ... Și fă ca acestea să fie ultimul lucru pe care îl spui (înainte de a dormi); și dacă mori, vei muri în «natura» Islamului¹²⁴ și dacă vei ajunge dimineața, vei fi răsplătit (pentru această rugă).”

(relatat de Bukhari și Muslim)

b. Ruga pentru îndepărtarea greutăților și (ajutorul) întru restiruirea împrumuturilor

A fost relatat de către Ali (Allah să fie mulțumit de el!) că:

„Un bărbat asupra căruia era scris un împrumut a venit la el și i-a spus că este în imposibilitatea de a onora ceea ce este scris asupra lui, adică de a restitui împrumutul, așadar, îi cerea să îl ajute, la care Ali (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus: «Oare sa nu te învăț eu pe tine vorbele pe care Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

¹²² N.t. – alături de rugile menționate, este acceptată ca fiind autentică și relatată conform căreia Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia că înainte de a se culca să se întindă pe partea dreaptă, să își pună mâna sub cap și să spună: «Bismika-llahumma 'amuutu uua 'ahiya»

¹²³ N.t. – ca și cum ar mătura

¹²⁴ N.t. – «fitrah»

asupra sa!) m-a învățat și care, dacă ar fi să fie asupra ta datorii cât un munte prăbușit, le va îndepărta Allah de tine?» A spus: «Spune: „*Allahumma-kfiniy bi-halaalika 'an haraamika uua 'aghniy bi-fadlika 'an man siuuaak.* – O, Allah, fă-mi mie suficient ceea ce tu ai permis în detrimentul a ceea ce ai interzis și îmbogațește-mă pe mine prin binecuvântările Tale pentru a nu (mă simți) în nevoie de altcineva în afară de Tine.»»

(relatat de Tirmidhi)

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de le!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus ca atunci când întâmpinăm greutăți, să spunem:

„*Allahumma 'inniy 'e'audzu bika mina-l- hammi uua-l-huzni uua-l-'agizi uua-l-kasli uua-l-bukhli uua-l-giubni uua dala'i-d-deiy n uua ghalabati-r-rigeaal* - O, Allah, cu adevărat caut eu adăpost la Tine de neliniște, și de supărare, și de neputință, și de lene, și de zgârcenie, și de lașitate, și de greutatea unui împrumut, și de dominarea (nedreaptă a unor) bărbați”

(relatat de Tirmidhi)

XII. Recitarea Coranului cel Glorios

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a spus în Coranul cel Glorios:

„Și când este citit Coranul, atunci ascultați-l cu atenție și păstrați tăcere, poate că voi veți avea parte de îndurare [de la Allah]!” [Coran, 7:204]

Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine citește o literă din Cartea lui Allah are (consemnată) pentru ea o faptă bună, iar pentru acea faptă bună încă zece asemenea ei; nu spun că «alif, lam, mim» sunt o singură literă, ci «alif» o literă (de sine stătătoare), «lam» o literă, iar «mim» alta literă.”

(relatat de Tirmidhi)

Abdullah ibn Amr ibn Al-Aws (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„I se spune însoțitorului Coranului: «Citește și înalță-te și recită așa cum recitai în Viața Pământească (dunya), căci, cu adevărat, locul tău este la ultimul verset citit.»”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Ar trebui ca atunci când recităm Coranul să îl recităm cu o intonație plăcută și pe îndelete, pricepând sensurile a ceea ce citim și cugetând asupra lor, respectând prescripțiile evidențiate de ele.

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a spus în Nobilul Coran, ca o chintesență a celor ce le-a pogorât:

„Și recită Coranul cu glas târăgănat și limpede!” [Coran, 73:4]

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Aici, folosirea verbului la imperativ indică obligativitatea recitării uzând de regulile specifice de recitare a Nobilului Coran (at-tajwiid) și, de asemenea, întărirea acesteia prin repetarea îndemnului de a recita Coranul cu „glas târâgânat și limpede”¹²⁵.

Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia să spună:

„Dacă ai auzit «O, voi, cei care ați crezut...»¹²⁶, ascultă cu atenție, pentru că (ceea ce urmează) este fie o prescripție care se impune, fie o interdicere de la care se oprește.”¹²⁷

În privința meritelor și binecuvântărilor recitării Nobilului Coran și a surelor Al-Baqara și 'Al-Imran, este ceea ce a fost relatat de Abu Umaamah, care a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Recitați Coranul, căci el vine în Ziua Judecării ca mijlocitor¹²⁸ însoțitorului său. Citiți cele două «lumini» (Surat Al-Baqara și Surat 'Al-'Imran), căci ele vor veni în Ziua Judecării sub forma a doi nori sau a două umbre sau a două cârduri de păsări și vor argumenta în favoarea însoțitorilor lor¹²⁹. Citiți Surat Al-Baqara, căci citirea ei este spor (și binecuvântare) și necitirea ei este pierdere și vrăjitorii nu o pot memora și nu le pot face rău celor care o recit.»”

(relatat de Muslim)

Referitor la meritele și binecuvântările recitării Surei Al-Kahf în ziua de vineri, a fost relatat de către Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricui a citit Surat Al-Kahf în ziua de vineri, va avea o lumină ce va străluci pentru el între cele două vineri.”

(relatat de Hakim și Bayhaqi și confirmat ca fiind sahih de către Albani)

Referitor la meritele și binecuvântările recitării Surei Al-Ikhlâs, s-a relatat de către 'Ubay ibn Ka'ab (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a citit «Spune! El este Allah, Cel Unic!»¹³⁰, cu adevărat, (este ca și cum) a citit o treime din Coran¹³¹.”

(relatat de Nasa'i)

●Oamenii se impart in trei categorii din punctul de vedere al stăpânirii modalității de recitare a Coranului cel Glorios

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹²⁵ N.a. – unii dintre învățații în Islam nu consideră obligatorie recitarea Coranului cu tajwiid, precum Sheikh ibn Baaz (Allah să aibă milă de el!)

¹²⁶ N.t. – dacă ați auzit un verset care începe cu această chemare

¹²⁷ Conform unei relatări catalogată ca fiind autentică de către Ahmad Shaaker

¹²⁸ N.t. – apărător

¹²⁹ N.t. – este folosit termenul de însoțitor al Coranului cu sensul de cel care obișnuiește să citească Coranul, să se însoțească cu el

¹³⁰ N.t. – adică cine a citit Surat Al-Ikhlâs, acesta reprezentând versetul de început al Surei

¹³¹ N.t. – adică răsplata obținută, cu voia lui Allah, este asemenea răsplătii primite pentru recitarea unei treimi din Coran, și Allah știe cel mai bine

„Cel care recită Coranul și este iscusit întru aceasta este alături de Îngerii cei nobili, iar acela care citește și se poticnește în citirea lui și aceasta reprezintă o greutate pentru el, are o răsplată dublă: răsplata pentru recitare și răsplata pentru greutatea întâmpinată.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

● **Cel mai probabil, din punctul de vedere al recompensei obținute ca urmare a recitării Coranului cel Nobil, oamenii se împart în trei categorii:**

1. Cel iscusit în privința recitării Coranului, care îl recită întocmai așa cum trebuie recitat și aplică regulile specifice recitării acestuia (at-tajwiid), și acesta este cel care va fi răsplătit (recompensat) pentru ceea ce recită.

2. Cel care întâmpină o anumită dificultate în recitarea sa și, cu toate că a învățat regulile de recitare a Coranului și cum ar trebui să recite, nu este în posibilitatea de a le aplica corespunzător datorită unei deficiențe de vorbire sau a întâmpinării greutății în pronunția anumitor litere, și acesta este scuzat și răsplătit (recompensat) pentru străduința sa.

3. Cel care manifestă aroganță și insolentă în legătură cu învățarea modalității corecte de recitare a Coranului din punctul de vedere al limbii arabe literare și îi preferă acesteia pronunția aparținând unei limbi străine, acesta fiind considerat a da curs unei fapte neacceptate din punct de vedere Islamic (care face un păcat).

1. Obligativitatea învățării tajiwiid-ului¹³²

Evidența care probează obligativitate învățării tajiwiid-ului, conform părerii învățaților, care consideră că aceasta este obligatorie, este regăsită în relatarea conform careia Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) asculta recitarea unui barbat, iar acesta a recitat următorul verset:

„«Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru ele...» (Surat At-Tawba, 60)¹³³, fără alungire¹³⁴ și a spus Ibn Mas'uud (Allah să fie mulțumit de el!): «Nu este astfel. Oare a citit-o (astfel) Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?» Și a spus (bărbatul care recita): «Și cum se cere a fi recitată, o, Abu Abdur-Rahman?» A spus: «...pentru săraci, pentru sărmani...»¹³⁵ și a alungit-o.¹³⁶»

2. Memorarea Coranului, meritele și binecuvântările anumitor sure din Coranul cel Glorios

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, acela în launtrul căruia nu se află nimic din Coran¹³⁷ este asemenea unei case părăsite, ruinate.”

¹³² N.t. – modalitatea corectă de recitare a Nobilului Coran, conform regulilor specifice recitării acestuia

¹³³ N.t. – evident, este vorba despre recitarea acestuia în limba arabă

¹³⁴ N.t. – este vorba despre alungirea (al-madd) aferentă sunetului anumitor litere și care, în anumite circumstanțe, este cerută conform aplicării regulilor de recitare a Nobilului Coran (regulile de tajiwiid)

¹³⁵ N.t. – adică a aplicat regulile de tajiwiid, alungând durata în timp a pronunției sunetului anumitor litere

¹³⁶ Conform unui hadith consemnat de Sa'id ibn Manşur și catalogat ca fiind autentic de Albani

¹³⁷ N.t. – adică, cel care nu a memorat nimic din Coranul cel Glorios

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

(relatat de Tirmidhi)

Cu privire la **meritele și binecuvântările memorării anumitor sure din Coranul cel Glorios** au fost consemnate următoarele:

- Cu privire la memorarea primelor versete din Surat Al-Kahf, s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a memorat primele zece versete de la începutul Surei Al-Kahf s-a protejat de Ad-Dajeal.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa’i)

Fie că Allah să ne adăpostească pe noi și pe voi de răul acestuia! Amin!

- Referitor la meritele și binecuvântările Surei Al-Mulk, a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

„Cu adevărat, există în Coran o Surah de 30 de versete¹³⁸, care mijlocește pentru însoțitorul ei, până ce i se iartă acestuia.¹³⁹”

(relatat de Tirmidhi, Abu Dawud, Nasa’i și Ibn Majjah)

- Legat de meritele și beneficiile recitării Versetului Tronului (Ayat Al-Kursi) înainte de a dormi, a fost relatat de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă ai mers către locul tău de dormit, recitând Ayat Al-Kursi (Allah, nu există altă Divinitate în afară de El, Cel Viu, Cel Veșnic...) ¹⁴⁰ până la sfârșitul lui, și, cu adevărat, nu va înceta să vegheze asupra ta o pavază de la Allah și nu se apropie de tine Satana, până ce ajungi dimineața.”

(relatat de Bukhari)

- Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care a citit ultimele două versete din Surat Al-Baqara într-o noapte, îl vor proteja pe el Îngerii.”

(relatat de Bukhari, Muslim și alții)

¹³⁸N.t. – cu referire la Surat Al-Mulk

¹³⁹N.t. – în sensul că îi ia apărarea, cere absolvirea lui de pedeapsă pentru cel care a memorat-o

¹⁴⁰N.t. – versetul numărul 255 din Surat Al-Baqara

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆

Fapte

*al caror beneficiu se întoarce
asupra celui care le da curs el însuși,
ca și asupra celorlalți,
atât în Viața Lumească,
ca și în Viața de Apoi*

◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

I. Milosteniile (As-Sadaqa)

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a spus în Coranul cel Glorios:

„Acea care au făcut milostenie și acelea care au făcut milostenie I-au dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmulțit, și vor avea ei parte de răsplată generoasă.” [Coran, 57:8]

Într-un hadith profetic, de asemenea, s-a spus că milostenia este un semn și o dovadă a curățeniei supusului de nimicnicie, avarism și zgarcenie și, totodată, un indiciu al încrederii depline a robului în Promisiunea lui Allah privind întoarcerea a ceea ce el a dat (ca milostenie) și recompensarea pentru aceasta în Ziua Judecării.

Milostenia (As-Sadaqa) este și o pavază a robului față de Focul Iadului în Ziua Judecării. A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Feriți-vă de Foc chiar și (numai) cu (darea ca milostenie) a unei bucăți dintr-o curmală¹⁴¹.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a dat milostenie și numai o curmală din ceea ce a fost obținut prin mijloace bune¹⁴², și nu primește Allah decât ceea ce este bun¹⁴³, o primește Allah cu Dreapta Sa, apoi o sporește și o face să crească pentru robul Său, așa cum își îngrijește unul dintre voi mânzul său, până ce ajunge asemenea unui munte.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Omul se află în umbra milosteniilor sale în Ziua Judecării, până ce toți supușii lui Allah sunt socotiți. Uqbat ibn Amer (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Fiecare om se află în umbra milosteniei sale (pe care a oferit-o), până ce sunt împărțiți oamenii¹⁴⁴.”

(relatat de Ahmad și Hakim și consemnat ca sahih de către Albani)

De asemenea, cel care oferă milostenia cu sinceritate și devoțiune se află în umbra Celui Milostiv alături de Cei Șapte cărora le face umbră Allah cu Umbra Sa în Ziua în care nu există altă umbră decât Umbra Sa, așa cum a și spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„... Și un bărbat care a făcut o milostenie (atât de) în ascuns, până într-acolo încât nu a știut mâna lui stângă ce a oferit mâna lui dreaptă.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

¹⁴¹ N.t. – în sensul că și cea mai mică milostenie oferită cu sinceritate este o cale a supusului de a se feri de Focul Iadului

¹⁴² N.t. – prin mijloace curate de procurare a banilor și a bunurilor, permise și acceptate din punct de vedere Islamic (halal)

¹⁴³ N.t. – halal

¹⁴⁴ N.t. – adică până ce sunt judecați și separați în funcție de răsplata meritată de fiecare în parte

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Prin milostenie (ṣadaqa) este îndepărtată greutatea celui aflat în dificultate și este făcut să răzbată cel aflat în suferință, și este ajutat cel aflat la greu, și i se dă celui aflat în nevoie, și se arată generozitate celor nevoiași, ca și înțelegere și afecțiune față de cel sărac și lipsit de cele necesare satisfacerii nevoilor sale, și se ofera cu generozitate ajutor văduvelor și orfanilor. Acestea sunt numai câteva dintre numeroasele influențe benefice ale oferirii de milostenii.

Ca urmare a măreției meritelor și binecuvântărilor sale, i-a fost desemnat de către Allah celui care oferă milostenie o răsplată, de asemenea, măreață si a spus:

„Pilda acelor care dau [din] averea lor pe calea lui Allah este ca pilda grăuntelui care face șapte spice, și în fiecare spic sunt o sută de grăunțe, căci Allah înmulțește [răsplata] celui care voiește El. Allah este Al-'Wasi, Al-'Alim [Cel cu Har Nemărginit și Atoateștiutor].” [Coran, 2:261]

Dacă cea mai mică răsplată este a obține de zece ori mai mult decât ceea ce ai oferit, cea mai mare poate ajunge și până la de șapte sute de ori mai mult, și Allah sporește celui căruia El dorește de mult mai multe ori, în vastitatea Generozității Sale. Până și Îngerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) se roagă pentru cei care oferă ṣadaqa, așa cum a fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu există vreo zi în care supușii (lui Allah) să ajungă dimineața decât coborând (pe Pământ) doi Îngeri, iar unul dintre ei spune: «O, Allah, răsplătește-l pe cel care oferă (în Numele Tău)» și celălalt spune: «O, Allah, nimicește-l pe cel zgârcit (pe Calea Ta).»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Milostenia nu scade din bunăstarea materială.”

(relatat de Tirmidhi)

Milostenia nu se reduce doar la oferirea a ceea ce este material, ci este mult mai amplă și mai vastă decât aceasta. A fost relatat de către Anas (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu plantează vreunul dintre musulmani un vlăstar sau sădește vreo plantă și mănâncă din ele vreo pasăre sau vreun om sau vreun dobitoc, decât fiindu-i lui (consemnată) pentru aceasta ṣadaqa.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Tirmidhi)

Abu Dhar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că unii oameni dintre companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au spus:

„«O, Trimis al lui Allah, neamul celor ce dețin bogății au luat toate răsplățile. Se roagă ei așa cum ne rugăm și noi, și postesc ei așa cum postim și noi, și oferă ei milostenii ca urmare a privilegiului că dețin ei averi (și noi nu putem face aceasta).» A spus (Trimisul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oare nu v-a facut Allah vouă acelea din care să oferiți milostenie?! Cu adevărat, fiecare tasbih este o milostenie; și fiecare tahmidah este o milostenie; și fiecare tahlilah este milostenie; și a îndemna la ceea ce este bun este milostenie; și a opri de la ceea ce este rău este milostenie; și a îți satisface nevoile tale sexuale (cu soția) este milostenie.» Au spus oamenii: «O, Trimis al lui Allah, oare îți satisface vreunul dintre noi poftele lui și este el recompensat pentru aceasta?» A spus (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Vedeți voi, dacă și-ar satisface el nevoile lui prin mijloace nepermise (haram), oare nu i-ar fi (consemnat) lui

pentru aceasta un păcat? Tot astfel, dacă și-a satisfăcut el nevoile lui prin mijloace permise, îi va fi lui răsplătită (aceasta).»”

(relatat de Muslim)

Sa'id ibn Abu Burda a relatat de la tatăl sau, care a relatat de la bunicul său (Allah să fie mulțumit de ei toți!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Asupra fiecărui musulman (există obligația de a oferi) sadaqa (milostenie).» Au spus oamenii: «O, Profet al lui Allah, și pentru cel care nu găsește (din ce sa facă milostenie)?» A spus (Trimisul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Să lucrezi cu propriile tale mâini și să te ajuți pe tine însuși și să dai milostenie (din ceea ce dobândești).» Au spus: «Și dacă nu găsește (cum să facă aceasta)?» Li s-a răspuns: «Să îl ajuți pe cel aflat în nevoie și îngreunat de tristețe.» Au spus: «Și dacă nu găsește (cum să o facă)?» A spus (Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Atunci să facă ceea ce este bun și să oprească de la ceea ce este rău, căci cu adevărat aceasta îi este lui sadaqa.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

II. Meritele și binecuvântările oferirii de alimente (în general) și a mâncării cu care cel care postește să încheie Postul (în special)

A oferi de mâncare celorlalți se numără printre calitățile supușilor lui Allah cei dreptcredincioși și pioși, așa cum a fost consemnat și în Cartea lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Noi vă hrănim pentru a dobândi Fața lui Allah¹⁴⁵ și nu voim de la voi nici răsplată, nici mulțumire!” [Coran, 76:8]

Este totodata unul dintre motivele pătrunderii în Paradis. Abdullah ibn As-Salam (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când a venit Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), s-au îngămădit oamenii (să îl vadă) și eram și eu printre cei care se îngămădiseră și, când s-a ivit fața sa, am știut că aceasta nu este fața unui mincinos. Și a fost primul lucru pe care l-am auzit spunându-l: «Răspândiți as-sallam (salutul de pace)¹⁴⁶, oferiți mâncare¹⁴⁷, păstrați legături cordiale cu rudele de sânge, faceți Rugăciunea în timp ce (alți) oameni dorm, (și astfel) veți intra în Paradis bi-s-sallam¹⁴⁸.»”

(relatat de Tirmidhi, Ahmad și Ibn Majjah)

Cu adevărat, în zilele noastre observăm răspândirea acestei practici a hrănirii oamenilor și în proiectele de oferire a mâncării necesare pentru încheierea Postului, mai ales celor novoiași dintre cei care postesc.

¹⁴⁵ N.t. – în sensul de pentru a dobândi „Mulțumirea lui Allah”, de dragul lui Allah

¹⁴⁶ N.t. – adică salutați-vă între voi cu salutul Islamic – As Sallam aleykum! – Pace vouă!

¹⁴⁷ N.t. – oferiți mâncare, în special, celor sărmani și nevoiși

¹⁴⁸ N.t. – bi-s-sallam – în pace și în siguranță, adică fără a avea a vă teme

• Meritele și binecuvântările oferirii mâncării necesare pentru încheierea Postului celui care postește

În virtutea compasiunii arătate de musulmani unii altora și a interesului pentru nevoile celui alt, este o obligație a fiecărui musulman să privească la situația celorlalți frați ai săi care postesc – oare găsesc ei cele necesare pentru a se hrăni la încheierea Postului lor sau nu?

În aceste zile, îi putem vedea noi pe numeroși dintre frații noștri musulmani din țările sărace care nu găsesc hrana cu care să închidă Postul și pentru aceasta s-au constituit și organizații, ca și comitete Islamice care întind o mână de ajutor pentru susținerea fraților noștri aflați în nevoie și au fost instituite numeroase proiecte pentru oferirea hranei necesare încheierii Postului. În acest sens, i-a incitat și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) și pe musulmani, în general, întru a da curs acestor fapte mărețe și binecuvântate și a chemat la aceasta prin cuvintele sale:

„Cel care a dat hrana necesară încheierii Postului sau cuiva care ține Post, va avea el o răsplată asemenea lui¹⁴⁹, fără ca (aceasta) să scadă cu ceva din răsplata celui care postește.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majjah)

Aceasta se referea, în general, atât la Postul obligatoriu¹⁵⁰, cât și la cel voluntar (neobligatoriu), și, de asemenea, răsplata va fi obținută indiferent dacă ceea ce a fost oferit a fost o înghițitură de apă, o curmală sau cele mai gustoase mâncăruri.

Este plăcut (preferabil) ca cel care își încheie Postul din mâncarea oferită de anumiți oameni să se roage pentru cei care l-au invitat, așa cum a fost relatat de către Abdullah ibn Zabiyr (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a încheiat Postul din mâncarea la care fusese invitat de către unul dintre companionii săi (Allah să fie mulțumit de el!), apoi a spus:

„Au încheiat Postul lor (mâncând) la voi cei care au postit și au mâncat mâncarea voastră cei pioși, și au transmis salutări asupra voastră Îngerii.¹⁵¹”

(relatat de Ibn Majjah)

III. Părinții dreptcredincioși

Cu siguranță, este evident faptul că, în mod obișnuit, credința și conduita dreaptă a mamei și a tatălui au o puternică influență și asupra copiilor, pentru că de la ei absorb aceștia calitățile bune și laudabile, precum și un caracter bun și drept, ca și firea plăcută și agreabilă.

Tot astfel, părinții au o mare influență asupra fericirii copilului lor, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi, căci, dacă l-au crescut ei întru supunere față de Allah, va fi el izbânditor atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi, iar dacă îl vor crește pe el în

¹⁴⁹ N.t. – adică asemenea celui care postește

¹⁵⁰ N.t. – prescrip pentru a fi împlinit an de an în luna Ramadan (a noua lună a Calendarului Islamic) fiecărui musulman aflat în deplinătatea facultăților mintale și care a ajuns la vârsta pubertății

¹⁵¹ N.t. – în sensul că v-ați primit voi răsplata voastră pentru oferirea hranei necesare încheierii Postului pentru cei care au postit

nesupunere față de Allah și necredință, va avea el parte de greutate și suferință, atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi.

A fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fiecare copil se naște cu starea naturală de fitrah (musulman), însă părinții lui îl fac pe el să fie iudeu, creștin sau zoroastru.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, dintre cele de care fiul poate beneficia de pe urma unei credințe și conduite drepte a părinților săi și constituirea acestui fapt ca motiv al ridicării lor în Paradis și a înălțării rangurilor lor în el. În Coranul cel Glorios, găsim:

„Aceia care cred și pe care scoborătorii lor îi urmează întru credință, pe aceia îi vom face să fie laolaltă cu scoborătorii lor și nu le vom micșora întru nimic faptele lor.”
[Coran, 52:21]

De asemenea, părinții dreptcredincioși pot fi un motiv pentru bunăstarea copiilor lor și în această Viață Lumească, așa cum a fost amintit de către Allah Preaînaltul în Sura Al-Kahf despre cei doi orfani la care Allah a făcut să ajungă Profetul Khidar (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și să întărească pentru ei un zid ce stătea să se prăbușească, pentru ca acesta să păzească averea lor, și aceasta datorită credinței drepte a părinților lor, sau așa cum a fost menționat în alte consemnări datorită strabunului lor din a șaptea generație, care fusese un dreptcredincios¹⁵², atunci când a spus Allah Al-Ahad (Unicul):

„În ce privește peretele, el aparținea la doi copii orfani din acest oraș, iar sub el se afla o comoară pentru ei. Tatăl lor a fost un om cuvios și Domnul tău a voit ca atunci când ei vor ajunge la vârsta bărbăției să-și scoată comoara lor [ei înșiși], ca Milă de la Domnul tău.” [Coran, 18:82]

Pentru aceasta, ia aminte, dragul meu frate, întru a te îndrepta atât pe tine însuși, cât și pe soția ta, pentru a ajunge la îndreptarea familiei tale și a dobândi voi toți bunăstarea atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi.

IV. Fapte a căror răsplată continuă să se răsfrângă asupra celui decedat, chiar și după moartea acestuia

1. Un fiu dreptcredincios

Cu adevărat, cea mai măreață dintre binecuvântările pe care Allah Al-Ahad (Unicul) le-a răsfrâns asupra unui om este și aceea de a îl înzestra pe el cu urmași dreptcredincioși și pioși; care să îl sprijine în supunerea față de Domnul său și să manifeste față de el buna-voință și supunere și bunătate, și să îi fie lui un motiv pentru ridicarea rangului său în Paradis. Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁵² N.a. – conform interpretărilor sensurilor și semnificațiilor Coranului cel Glorios de Ibn Kathir, privitor la versetul în cauză

„Cu adevărat, Allah Azza-uua-geall crește rangul unuia dintre supușii Săi dreptcredincioși în Paradis și spune (acesta): «O, Doamne, de unde (mi se cuvine mie) aceasta?» Și spune (Allah): «Din cererea de iertare a fiului tău pentru tine.»”

(relatat de Bukhari)

Într-adevăr, i-a caracterizat Allah pe cei dreptcredincioși în Crtea Sa, cum că ei au:

„-.. grădinile Edenului, în care vor intra laolaltă cu [toți] aceia care au fost evlavioși, dintre părinții, soții și copiii lor, iar Îngerii vor intra la ei prin toate porțile.” [Coran, 13:23]

Dintre rugile Îngerilor (Pacea lui Allah fie asupra lor!) pentru cei dreptcredincioși este și aceea de a îi urma părinții dreptcredincioși pe copiii lor dintre cei pioși în Paradis, și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) că aceștia au spus:

„... Doamne! Tu Îți întinzi peste toate lucrurile îndurarea și știința Ta. Deci, iartă-i pe cei care Îți cer iertare, se căiesc și urmează Calea Ta și păzește-i de chinul Iadului, ~ Doamne! Și fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis, ca și pe cei care au fost evlavioși dintre părinții lor, soțiile lor și urmașii lor, căci Tu ești Al-'Aziz, Al-Hakim [Cel Puternic și Înțelept].” [coran, 40:7-8]

Tot astfel, a menționat nobilul nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cum că dintre faptele a căror răsplată continuă a se răsfrânge asupra unui dreptcredincios chiar și după moartea acestuia – ruga pentru el a unui fiu dreptcredincios. Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a murit un om, s-au încheiat (toate) faptele sale, în afară de trei (fapte): o milostenie care se perpetuează¹⁵³, o învățătură care este încă folositoare și un fiu dreptcredincios care se roagă pentru el.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i)

2. O învățătură folositoare

Printre meritele și beneficiile cunoașterii, răspândirii și predării acesteia se numără și acela că prin ea este călăuzit cel rătăcit și se trezește datorită ei cel nepăsător, și cel care se străduiește (pe Calea lui Allah) își sporește prin ea straduința sa, și prin ea capătă lumina ignorantul aflat în întunericul neștiinței, și ea este moștenirea lăsată de Profeti (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Abu Darda' (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Cine a mers pe un drum căutând știința, i-a netezit Allah lui un drum către Rai; și, cu adevărat, Îngerii își întind aripile pentru cei care caută știința, în semn de acceptare (și mulțumire față de) cele pe care le înfăptuiesc; și, cu adevărat, toate cer iertare pentru un învățat, până și balenele din apă; și întâietatea celui învățat asupra celui care se supune¹⁵⁴ este ca întâietatea Lunii față de celelalte planete; și, cu adevărat, învățații sunt moștenitorii Profetilor; și, cu adevărat, Profetii nu lasă ca moștenire dinari și nici dirhami, ci lasă ca moștenire învățătura, și cine a luat (această învățătură), cu adevărat a avut el o parte roditoare.”

¹⁵³ N.t. - de care se beneficiaza încă

¹⁵⁴ N.t.- probabil că sensul este acela de cel care doar se supune, fara a căuta in mod explicit stiinta religioasa, si Allah știe cel mai bine!

(relatat de Abu Dawud și Ibn Majjah)

Știința la care se face referire în acest caz este, cu siguranță, cea religioasă.

Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «L-a făcut Allah să strălucească pe un bărbat care a auzit de la noi ceva și l-a transmis (întocmai) așa cum l-a auzit, (pentru că) mulți dintre cei care transmit (cu înțelegere) sunt mai cuprinzători decât cei care (doar) au auzit.»”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majjah)

Mu'auiyah ibn Abu Sufiyan (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Acela căruia Allah îi dorește binele, îl învață pe el Religia.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Învățații ocupă o poziție privilegiată în fața lui Allah, așa cum găsim în Coranul cel Glorios:

„... și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știința, căci Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți!” [Coran, 58:11]

Dintre mijloacele de răspândire a cunoașterii amintim: cărțile, pliantele, broșurile, suporturile electornice (casete, CD etc), internetul, întâlnirile științifice, televiziunea și posturile de televiziune, revistele, ziarele, construirea de școli și institute Islamice.

În privința acestor mijloace de răspândire a cunoașterii, răsplata obținută este în funcție de participarea efectivă a fiecăruia, fie prin scris, fie prin răspândire, fie prin distribuție, fie prin susținerea financiară.

Dintre posibilele forme ale unei învățături folositoare, și predarea Coranului și a științelor acestuia, predarea științei Sunnah și a hadith-urilor, ca și a Jurisprudenței Islamice și a actelor de adorare, și, de asemenea, predarea științelor ajutătoare, precum limba arabă și gramatica acesteia, sau orice altă știință care poate fi utilă musulmanilor în Religia și conviețuirea lor. Nu există îndoială că știința religioasă este cea care cere cel mai mare efort într-o fi învățată și predate mai departe altora.

3. Milostenia care se perpetuează

Sadaqa jariyah (milostenia care se perpetuează) este acea milostenie care oferă folosință pentru oameni și care se perpetuează, și, pentru aceasta, și răsplata pentru ea se perpetuează și se repetă, persistând perpetuarea, repetarea și sporirea acestei răsplăți, atât cât persistă folosul respectivei milostenii pentru oameni.

Dintre faptele ce pot fi considerate că fiind sadaqa jariyah și care, Laudă lui Allah, au sporit în zilele noastre, se numără și: construirea moscheilor, apa de băut oferită pe drumurile publice, sădirea pomilor, construirea de bunuri religioase și instituirea de cursuri de reabilitare profesională în țările sărace. Ultimele dintre acestea pot fi considerate și cele mai bune forme de milostenie, având în vedere persistența oferirii unui venit financiar continuu și învățării unor meserii utile de care beneficiază un mare număr dintre cei nevoiași și a fost menționat mai înainte meritele și beneficiile milosteniei în toate formele sale.

• Construirea de moschei

Preafericit este cel care face bine și persistă întru aceasta, căci aceasta este o minunată ocazie pe care a întâlnit-o el!

A spus Jaber ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!):

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Celui care i-a construit lui Allah o moschee (fie numai) cât și cuibul unui porumbel (pentru oul său)¹⁵⁵ i-a construit lui Allah o casă în Paradis.»”

(relatat de Ibn Majjah și Ahmad)

Uthman (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Oricine a construit o moschee pentru Allah, intenționând prin aceasta Mulțumirea lui Allah, i-a construit Allah lui o casă asemenea ei în Paradis.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

I-a lăudat Allah și i-a elogiat pe aceia dintre supușii Săi care contribuie la construirea caselor Sale (moscheile) și i-a caracterizat prin atributul credinței atunci când a spus:

„... întrețin moscheile lui Allah doar aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], aduc Dania [Az-Zakat] și nu se tem decât de Allah. Poate că aceia vor fi dintre cei bine călăuziti!” [Coran, 9:18]

Construirea moscheilor se poate manifesta în două sensuri diferite și Allah știe care dintre ele este cea mai bună: pe de-o parte, construirea fizică, efectivă a acestora și renovarea, restaurarea și re consolidarea acestora, iar pe de altă parte, împlinirea Rugăciunilor în ele și îngrijirea și curățarea lor și oferirea mijloacelor materiale și financiare necesare acestora, ca și prin întâlnirile pentru Pomenirea lui Allah sau pentru recitarea Coranului:

„... în case care a îngăduit Allah să fie înălțate și în care este pomenit Numele Său. În ele Îi aduc Lui laudă dimineața și seara ~ Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la Pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii [As-Salat] și de la achitarea Daniei [Az-Zakat], care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate.” [Coran, 24:36-37]

V. A le zâmbi celorlalți

¹⁵⁵ N.t. – această completare există doar în consemnarea făcută de Ahmad

Jaber ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, din facerea de bine este (și) a îl întâmpina pe fratele tău (în Islam) cu un chip zâmbitor și a turna din plinul tău în vasul fratelui tău.”

(relatat de Tirmidhi)

Abu Darda (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„A îi zâmbi fratelui tău (în Islam) este milostenie!”

(relatat de Bukhari)

Zâmbetul izvorăște din iubirea și afecțiunea ta față de fratele tău în Islam și îl ferește pe el și îl face să simtă confort, liniște și siguranță în ceea ce te privește; și, astfel, vom putea deveni noi devotați și iubitori unii altora, uniți trup și suflet, ca o singură inimă într-un singur trup, și vom putea fi astfel cu adevărat așa cum ne-a descris pe noi Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în relatarea lui Nu'man ibn Bashiyr (Allah să fie mulțumit de el!) când a spus:

„Musulmanii, ca urmare a armoniei, a milei și a afecțiunii dintre ei, sunt asemenea unui trup unitar, (în) care unul se sprijină pe celălalt - dacă a suferit vreuna dintre părțile lui, au fost afectate împreună cu el toată celelalte părți prin insomnie și febră.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

VI.A oferi daruri

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă aș fi invitat (la masă, chiar și numai) la piciorul din față sau din spate (al unei oi) aș răspunde (invitației); și dacă mi s-ar da în dar (chiar și numai) piciorul din față sau din spate (al unei oi) (l-)aș accepta.”

(relatat de Bukhari și Nasa'i)

Făcea parte dintre obiceiurile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acela de a accepta cadourile primite, indiferent în ce ar fi constat ele și nerefuzarea lor decât în virtutea anumitor motive.

As-Sa'ab ibn Jathamah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„I-am daruit Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o zebură și mi-a trimis-o el înapoi. Și când a văzut ce era pe fața mea (din supărare) a spus: «Cu adevărat, nu am refuzat-o de la tine, decât pentru că suntem noi în starea de Ihram.¹⁵⁶»”

¹⁵⁶ N.t. – Ihram – starea în care se află cel care efectuează Pelerinajul la Kaba'ah, și în care îi sunt interzise anumite acte, printre care și sacrificarea animalelor

(relatat de Muslim și Ahmad)

Cu adevărat, s-a spus și: „Faceți-vă daruri, (ca să) sporiți iubirea dintre voi.”

Printr-un cadou, te apropii tu de inima fratelui tău musulman și atragi iubirea sa, și alungi din pieptul său răutatea și ranchiuna. Și cadourile pot fie ele oferite între frați, vecini și prieteni...

Aishaḥ (Allah să fie mulțumit de ea) dorea odată să dăruiască ceva unora dintre vecinii săi și a întrebat ea la care dintre ei sa îl trimită:

„Am spus: «O, Trimis al lui Allah, cu adevărat, am eu doi vecini, așadar, căruia dintre ei ar trebui să îi fac un dar?» A spus (Trimisul lui Allah– Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «*Celui a cărui ușă este cea mai apropiată de tine.*»”

(relatat de Bukhari)

VII. Drepturile unui musulman asupra fratelui său musulman

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Drepturile unui musulman asupra fratelui său (musulman) sunt în număr de cinci: răspunsul la salut, vizitarea celui bolnav, însoțirea cortegiului funerar, răspunsul la (ruga rostită după) strănut¹⁵⁷ și acceptarea invitațiilor.”

(relatat de Bukhari)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), într-o altă relatare, a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Drepturile unui musulman asupra fratelui său (musulman) sunt (în număr de) șase: dacă l-a întâlnit să îl salute, și dacă îl invită să răspundă invitației, și dacă i-a cerut sfatul să îl sfătuiască pe el, și dacă a strănutat și l-a lăudat pe Allah să răspundă rugii sale, și dacă s-a îmbolnăvit să îl viziteze, și dacă a murit, să urmeze cortegiul lui funerar.”

(relatat de Muslim)

1. Emiterea salutului și răspunsul la el

As-Salam (Dăătorul de pace) este și unul dintre preafrumoasele și absolutele Nume ale lui Allah:

¹⁵⁷ N.t. – este din urmarea exemplului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca, atunci când cineva strănută, să spună Alhamdulillah– Laudă lui Allah!, iar cel care îl aude spunând aceasta să îi răspundă Yarhamukallah – Allah să aiba milă de tine! – și acesta este și răspunsul la care se referă textul hadit-ului, iar după aceea, cel care a strănutat va replica spunând: Yahdikum wa yahdikum Allah uua yaslah baalakum. – Allah să te călăuzească și să îndrepte gândurile tale!

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu: Stăpânitorul [Al-Malik], Cel Sfânt [Al-Quddus], Făcătorul de pace [As-Salam], Apărătorul Credinței [Al-Mu'min], Veghetorul [Al-Muhaymin], Cel Tare [Al-'Aziz], Atotputernicul [Al-Jabbar], Cel Preaînalt [Al- Mutakabbir]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați.” [Coran, 59:23]

Salutul cu „Pace ție!” între musulmani este și una dintre cauzele răspândirii iubirii dintre musulmani, și totodată a intrării în Paradis. Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Jur pe Cel în mâna căruia se află sufletul meu¹⁵⁸ că nu veți intra voi în Paradis până ce nu veți crede, și nu veți crede (voi, musulmanii), până ce nu vă veți iubi unii pe alții; și oare să nu vă îndrum eu pe voi spre aceea pe care, dacă ați făcut-o, v-ați iubit între voi?! – Răspândiți salutul (Islamic) între voi!”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Ibn Majjah)

„Pace vouă!” este și salutul neamului Raiului, așa cum a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Salutul lor în ziua când Îl vor întâlni va fi «Pace!», iar El le-a pregătit lor o răsplată generoasă.” [Coran, 33:44]

De asemenea, cu „Pace vouă!” îi întâmpină și Îngerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) pe dreptcredincioși la Porțile Raiului, după cum găsim scris în Coranul cel Glorios:

„Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el, li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: «Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!»” [Coran, 39:73]

S-a spus despre Îngerii care vin la dreptcredincioșii aflați în Paradis (Pacea lui Allah fie asupra lor!):

„... grădinile Edenului, în care vor intra laolaltă cu [toți] aceia care au fost evlavioși, dintre părinții, soții și copiii lor, iar Îngerii vor intra la ei prin toate porțile [zicând]: «Pace vouă! Pentru că ați fost statornici. Și ce bună este răsplata Casei [Veșnice]!” [Coran, 13:23-24]

În privința răspunsului la salutul Islamic, ni s-a prescris nouă să răspundem cu un salut asemenea celui cu care suntem salutați sau cu unul mai bun decât el:

„Dacă vi se dă binețe, răspundeți cu binețe încă și mai frumos sau [cel puțin] răspundeți! Allah este Al-Hasib [Atoatesocotitor].” [Coran, 4:86]

2. Răspunsul la ruga spusă după strănut

Abu Musa Al-'Ash'ariy (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a strănutat vreunul dintre voi și L-a lăudat pe Allah, răspundeți-i voi și dacă nu L-a lăudat pe Allah, nu îi răspundeți.”

(relatat de Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁵⁸ N.t. – adică „Jur pe Allah!”

„Dacă a strănutat vreunul dintre voi, să spună Alhamdulillah! (Laudă lui Allah!) și să îi răspundă lui fratele lui (musulman) sau însoțitorul lui YarhamukAllah! (Allah să aibă milă de tine!); și dacă i s-a spus lui YarhamukAllah!, să raspunda el: Yahdikum wa yahdikum Allah waa yaslah balakum. (Allah să vă călauzească și să îndrepte gândurile voastre.”

(relatat de Tirmidhi)

Prin aceasta, beneficiază fiecare, atât cel care a strănutat, cât și cel care răspunde la ruga sa de după strănut de binecuvântările acestor rugi. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia ca atunci când strănuta să își acopere fața cu mâna sau cu o parte din haina sa și să micșoreze prin aceasta sunetul emis de strănut.¹⁵⁹

3. Vizitarea celui bolnav

Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Nu l-a vizitat un musulman pe un alt musulman (bolnav) în zori de zi, decât (neîncetând) să se roage pentru el șaptezeci de mii de Îngeri, până ce înserează; și nu l-a vizitat pe înserat, decât (neîncetând) să se roage pentru el șaptezeci de mii de Îngeri, până ce ajunge dimineața, și el va avea (pentru aceasta, partea sa de) fructe coapte, în Rai.”

(relatat de Tirmidhi)

Thuuban (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care vizitează un bolnav, nu încetează a se afla într-una dintre Grădinile Paradisului, până ce se întoarce.”

(relatat de Muslim)

Într-o altă relatare s-a spus:

„Cel care îl vizitează pe fratele său (musulman)...”

4. Însoțirea cortegiului funerar

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cel care a însoțit cortegiul funerar al unui musulman cu credință și sperând la răsplata sa și a participat la Rugăciunea deînarmorantare și la îngroparea celui decedat, se întoarce el cu o răsplată cât doi Qiyraṭ, fiecare Qiyraṭ asemenea muntelui Uhud, și cine a participat la Rugăciunea funerară, apoi s-a întors fără a participa la înarmorantare, se va întoarce el cu o răsplată asemenea unui Qiyraṭ.» După ce a auzit aceasta, Abdullah ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: «Cu adevărat, ne-au scăpat nouă mulți dintre Qiyraṭ.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

¹⁵⁹ Conform unui hadith autentic consemnat de Tirmidhi

6. A-l face să izbândească întru dreptate

A fost relatat de către Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fă-l pe fratele tău (musulman) să izbândească nedrept sau nedreptățit (fiind el)», la care un barbat a spus: «O, Trimis al lui Allah, să îl fac pe el să izbândească dacă este nedreptățit (am înțeles), dar, vezi tu, dacă el este cel nedrept, cum să îl fac eu să izbândească?» (Trimisul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Îl previi și îl oprești tu pe el de la nedreptate, și, cu adevărat, (întru) aceasta este izbânda lui.»”

(relatat de Bukhari și Tirmidhi)

Acest hadith ne evidențiază cum că izbândirea întru adevăr este de două tipuri:

Prima dintre ele este a-l face izbânditor pe cel nedreptățit, fiindu-i alături în confruntarea sa cu cel care îl nedreptățește atât cât îți stă în putere și ajutorarea lui până ce își recuperează dreptul (de care a fost privat), fie direct – implicându-te personal, fie financiar, fie rugându-te pentru el și pentru acestea răsplata este măreață.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah este în ajutorul robului Său atâta vreme cât robul este în ajutorul fratelui său (musulman).”

(relatat de Muslim)

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Și cine a îndepărtat de la un musulman o greutate (sau o suferință) dintre greutățile (și suferințele) acestei Vieți Lumești, a îndepărtat Allah de el o greutate (și o suferință) dintre greutățile (și suferințele) Zilei de Apoi.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Ajutorul său poate fi un ajutor personal, cu propria persoană, prin prestigiul său, sau prin relațiile sale, sau prin apărarea proprietății acestuia sau al protecției sale; sau poate fi un ajutor financiar, întinzându-i lui o mână de ajutor prin susținerea materială și prin milosteniile oferite pentru a îl întări pe el în încercarea lui; sau prin a te ruga în ascuns pentru el, și pentru izbândirea lui, și întărirea lui, și îndepărtarea suferinței lui, și îndepărtarea neliniștilor lui.

Referitor, în mod special, la ruga unui musulman pentru fratele său musulman, a fost relatat de Abu Darda (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa !) a spus:

„Nu este vreun supus musulman care să se roage în ascuns pentru fratele său (musulman) fără ca Îngerii să spună: «Și ție asemenea!»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

A doua situație prin care un musulman îl poate ajuta pe fratele său musulman și îl poate face să izbândească este atunci când acesta este cel nedrept, prin aceea că îl oprește de la nedreptatea sa și îl întoarce de la ea și se opune lui și se roagă pentru călăuzirea și îndreptarea lui. În aceasta este o izbândă și o victorie pentru întreaga societate și o îndepărtare a stricăciunilor, chiar și dacă aceasta ar însemna lupta împotriva acestuia până la renunțarea definitivă la injustițiile și agresiunile lui. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Sfânt:

„Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, voi împăcăți-le! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcăți-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepecți.” [Coran, 49:9]

Aceasta este și o distrugere a stricăciunii și o răspândire a justeții și a egalității între membrii societății și răspândirea liniștii și siguranței între oameni, întru aceea că nu îl va mai agresa cel puternic pe cel slab.

În lumina acestor prescripții Islamice, a schițat și Abu Bakr As-Siddiq (Allah să fie mulțumit de el!) o strategie a conducătorului de a coordona relațiile cu musulmanii aflați sub orânduirea sa în privința ajutorului și a izbândirii acestora, atunci când a spus:

„Cel puternic este slab pentru mine, până când ce am luat dreptul oamenilor de la el; iar cel slab este puternic pentru mine, până ce i-am restituit lui dreptul lui.”

VIII. Îndepărtarea a ceva dăunător și curățenia musulmanului

Abu Malik Al-'Ash'ariy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Curățenia este jumătate din credință...”

(relatat de Muslim)

Purificarea este, în același timp curățenie, fiecăreia dintre acestea alocându-i-se un loc de cinste din punctul de vedere al Islamului; iar îndepărtarea de pe un drum public a ceva ce poate fi dăunător este cea mai mică dintre ramurile credinței.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Credința este împărțită în șaptezeci de ramuri, cea mai bună dintre ele este formula «Laa ilaha illa Allah – Nu există altă Divinitate în afară de Allah», iar cea mai mică dintre ele este îndepărtarea a ceva dăunător de pe un drum public.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

A fost, de asemenea, relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, am văzut eu un om desfătându-se în Paradis datorită (răsplății dobândite pentru) un copac pe care l-a tăiat din mijlocul drumului și care le dăuna oamenilor.”

(relatat de Muslim)

Tot de la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În timp ce mergea pe drum, un om a găsit o creangă cu spini pe care a îndepărtat-o (din drum) și Allah a fost mulțumit de el și i-a iertat lui (păcatele).”

(relatat de Bukhari, Muslim și Tirmidhi)

IX. A îi oferi fratelui tău timpul necesar pentru restituirea datoriei celui capabil de a face aceasta și a arăta indulgență pentru cel aflat în imposibilitatea de a o plăti

Abu Qatada Al-'Ansari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care ar fi fericit să îl salveze Allah de o îngreunare a Zilei de Apoi, să ofere el o amânare pentru cel îngreunat (și aflat în imposibilitatea de a onora restituirea unui împrumut) sau să anuleze obligația lui de a plăti.”

(relatat de Muslim)

Asemenea este și hadith-ul despre acel om care arăta indulgență oamenilor, despre care a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

„Era un om care dădea împrumuturi oamenilor și (obișnuia să) îi spună servitorului său: «Dacă ai mers la (vreunul) care se află într-o situație grea (și care este în imposibilitatea de a plăti), arată indulgență față de el, poate că Allah va arăta indulgență față de noi!» Și l-a întâlnit (el) pe Allah, arătând indulgență față de el.”

(relatat de Muslim)

Hudzeifah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Au luat Îngerii sufletul unui om dintre cei care au fost înaintea voastră și au spus: «Oare ai făcut ceva din ceea ce este bun?» A spus: «Nu.» Au spus: «Gândește-te bine!» A spus omul: «Obișnuiam să dau împrumuturi oamenilor și să cer servitorilor mei să acorde timpul necesar celor aflați într-o situație grea (și în imposibilitatea de a plăti) și să arate îndurare celor capabili de a plăti (ulterior).» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Le-a spus Allah (Îngerilor): „Arătați îndurare față de el!”»”

(relatat de Muslim)

X. A chema oamenii pe Calea lui Allah (dawah)

Allah Al-Ahad (Unicul) a spus în Coranul cel Nobil:

„Și cine spune vorbe mai frumoase decât acela care cheamă la Allah, săvârșește fapte bune și zice: «Eu sunt dintre musulmani?»” [Coran, 41:33]

A chema oamenii pe Calea lui Allah este o faptă măreață, cu un țel uriaș și obligatorie pentru fiecare musulman, dar pe care, din păcate, mulți dintre musulmanii zilelor noastre o igmoră. Acest fapt este măreața poartă a călăuzirii oamenilor către credința cea adevărată și a ajungerii Religiei Islamului în toate colțurile lumii.

Dawah nu îi vizează numai pe nemusulmani pentru călăuzirea lor către Islam și atât, ci, mai mult, presupune și chemarea musulmanilor însșiși la adoptarea drumului, a „manhaji-ului”, corect al Islamului și la îndrumarea unora dintre ei către lăsarea de-o parte a inovațiilor și a devierilor și deformărilor politeiste.

Avem noi în Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) un model exemplar al modalității de a chema la Islam. A chemat el poporul său la delăsarea de politeism și la adorarea lui Allah Unicul, când a făcut o înțelegere cu cei din neamul Quraish la Hudaybyah, prin care i se va permite lui a chema triburile și țările învecinate Peninsulei Arabe la acea vreme, la Islam.

Așadar, a trimis mesageri care să vestească în numele lui invitația la adevăr conducătorilor țărilor și căpeteniilor de triburi, și făcea întotdeauna aceasta Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu bunătate și blândețe, asemenea îndemnului Preaslăvitului și Preaînaltului:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai Bineștiutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai Bineștiutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Coran, 16:125]

Apoi, după moartea sa, au străbătut companiile săi drumul pe care el îl începuse, până ce Islamul a ajuns în toate colțurile lumii, iar lumina sa a strălucit secole de-a lungul timpului asupra umanității, urmand Cuvântul Preaînaltului:

„Spune: «Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah, eu și cei care m-au urmat, bizuindu-ne pe dovada limpede! Mărire lui Allah! Iar eu nu sunt dintre politeiști!” [Coran, 12:108]

În vremurile noastre însă, s-a instaurat tot mai mult ignoranța și neștiința în multe dintre țările musulmane, fără a mai aminti de lipsa cunoașterii Islamului și, mai mult, deformarea lui în fața nemusulmanilor din Est sau din Vest. Pentru aceasta, este o obligație a fiecărui musulman care are posibilitatea – fie spiritual, printr-o idee, fie prin support material, să ajute la răspândirea Islamului și să își alăture contribuția sa în domeniul binecuvântat al invitației oamenilor la Islam.

XI. Îndrumarea unei persoane către Islam și Sunnah autentică

Dintre semnele directe ale chemării la credința în Allah Al-Ahad (Unicul) și călăuzirea oamenilor către Islam - și ce fericit este acela pe care Allah l-a binecuvântat și l-a făcut un instrument pentru călăuzirea creațiilor Sale – sunt cele pe care I le-a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) lui Ali (Allah să fie mulțumit de el!) atunci când se îndreapta spre expediția de la Khibiyar:

„A călăuzi Allah prin tine chiar și un singur om este mai bun (pentru tine ca răsplată) decât o turmă întregă de cămile roșii.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Ceea ce se dorește a fi transmis este tocmai aceea de a nu fi interesul tău principal prăzile și plăcerile Vieții Lumești, ci să faci interesul și țelul tău să fie călăuzirea oamenilor către Islam.

O, Allah, fă-ne pe noi călăuziți și călăuzitori și depărtează-ne pre noi de la a fi rătăciți sau rătăcitori ai altora! Amin!

Călăuzirea oamenilor poate fi făcută fie prin îndreptarea acestora spre urmarea Căii celei Drepte și a supunerii față de Cel Milostiv, fie prin călăuzirea nemusulmanilor către Islam. Oricare ar fi aceasta, vei dobândi tu, cu voia lui Allah, pentru ele răsplată măreață în Ziua Judecării.

Dacă ești, dragul meu frate, în imposibilitatea de a invita oamenii la Islam în mod direct, fie datorită cunoștințelor tale nu foarte mari, fie datorită faptului că nu găsești ocazia sau modalitatea potrivită pentru aceasta, cu adevărat a ușurat Allah instituirea în țările noastre a centrelor pentru invitarea la Islam a nemusulmanilor, în mod special, precum și pentru îndrumarea musulmanilor, și, de asemenea, comitete și organizații de întrajutorare și asistență socială. Așadar, alătură-te acestora oferind sprijunul tău pentru a beneficia împreună cu ei de răsplata călăuzirii oamenilor. Mai mult decât atât, vei avea tu pentru aceasta o răsplată dublă – căci răsplata pe care o va obține cel călăuzit pentru faptele spre care tu l-ai îndrumat, îți va fi consemnată și ție.

Jarir ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care a instaurat în Islam o practică bună, (i se cuvine) lui răsplată pentru aceasta și (în plus) răsplata (obținută) de cei care o vor urma, fără ca aceasta să scadă cu ceva din rasplata lor.”

(relatat de Muslim, Nasa'i și Ibn Majjah)

Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care a îndrumat (pe cineva) către ceva bun (în Islam), are o răsplată asemenea celui care face aceasta.”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Abu Dawud)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care cheamă la Calea cea Dreaptă va fi el răsplătit cu o răsplată asemenea celui care urmează aceasta (la care el a chemat).”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Abu Dawud)

Dintre mijloacele ce pot fi folosite pentru îndrumare și călăuzire - publicarea de cărți și esete și altele, așa cum a fost menționat anterior când discutam despre „o învățătură folositoare”, precum și prin oferirea suportului și a susținerii celor care cheamă la Allah pe tot întinsul Pământului și astfel vei fi tu răsplătit pentru călăuzirea celor care sunt îndrumați prin ei.

XII. Ascultarea de către soție a soțului ei

Abdullah ibn Abu Awfa (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este considerat că o femeie și-a îndeplinit obligația față de Domnul său, până ce nu își îndeplinește obligația față de soțul său.”

(relatat de Ibn Majjah)

De asemenea, a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) referitor la îndatoririle soției:

„Dacă o femeie s-a rugat cele cinci (Rugăciuni) ale sale, și a postit luna sa (de Post în luna Ramadan), și și-a păstrat castitatea, și s-a supus soțului ei¹⁶⁰, i se va spune ei: «Intră în Paradis prin oricare dintre Porțile sale dorești¹⁶¹.»”

(relatat de Ahmad)

Supunerea femeii față de soțul ei este principala sursă de fericire și stabilitate a familiei în ansamblul ei, în cazul în care sunt urmate prescripțiile Islamice; pentru că, în caz contrar, nu este acceptată urmarea cerințelor uneia dintre creațiile lui Allah și nesupunerea față de Creatorul acesteia; iar familia este ca un vapor pe mare, iar bărbatul este căpitanul ei, și nu poate fi salvat și nu poate ieși cu bine la liman vaporul decât prin ascultarea și supunerea față de comandantul de navă și acordarea acestuia a cuvântului hotărâtor, bineînțeles în consiliere și consultare și cu ceilalți membri ai familiei. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Bărbații sunt protegători ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase [dintre femei] sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuiesc păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le păzește...” [Coran, 4:34]

Privitor la folosul femeii din supunerea față de soțul său a fost relatat de către Umm Salamaḥ (Allah să fie mulțumit de ea!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Orice femeie care a murit în vreme ce soțul ei este mulțumit de ea, a intrat în Paradis.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majjah)

¹⁶⁰ N.t. – în sensul că a ascultat de el și și-a îndeplinit obligațiile pe care o soție le are în Islam față de soțul ei

¹⁶¹ N.t. – în sensul că toate Porțile Paradisului îi sunt deschise

Nu uitați că o soție pioasă și supusă va afla desfătare în Grădinile Domnului ei din Paradis și în Mulțumirea Sa.

XIII. Câteva rugă care pot fi folositoare unei persoane și familiei sale

1. Rugă pentru intrarea în casă

A fost relatat de către Abu Malik Al-'Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allahumma 'inniy 'as'aluka khaiyra-l-mauuligi uua khaiyra-l-makhrigi; bi-smi-llahi uualaginaa uua bi-smi-llahi kharagina uua “ala-llahi rabbanaa tauuakalnaa. - O, Allah, cu adevărat îți cer eu Ție o intrare bună și o ieșire bună. În Numele lui Allah am intrat și în Numele lui Allah am ieșit, și în Allah, Domnul nostru, ne-am pus toată încrederea.”

(relatat de Abu Dawud)

Jaber ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a intrat un om în casa sa și L-a pomenit pe Allah la intrarea sa și la mâncarea sa, (își) spune Sheitan: «Nu aveți voi loc de dormit și nici mâncare (aici)»; și dacă a intrat fără a Îl pomeni pe Allah, (își) spune Sheitan: «Ați găsit voi loc de dormit.» Și dacă a mâncat și nu L-a pomenit pe Allah, (isi) spune Sheitan: «Ați dobândit voi loc de dormit și mâncare (de mâncat)».”

(relatat de Muslim, Ahmad și Ibn Majjah)

Așadar, dragi frați, să ne protejăm casele de răutatea lui Sheitan¹⁶² și a ajutoarelor lui prin Pomenirea lui Allah și prin rostirea acestor rugă la intrarea în locuințele noastre. Fie ca Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) să ne adăpostească întotdeauna pe noi și pe voi de răul lor, amin!

2. Rugă înainte de un contact sexual

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă atunci când unul dintre voi dorește să întrețină relații intime cu soția sa, ar spune: «Allahumma-ginibni-sh-sheitan uua-ginib Ash-Sheitan maa razaqtaniy! - O, Allah, păzește-mă pe mine de Sheitan, și păzește de Sheitan pe acela cu care Tu mă vei dărui.¹⁶³» a rezultat din ei un copil, acestuia nu îi va putea dăuna Sheitan și nici nu va pune stăpânire asupra sa.”

(relatat de Bukhari, Muslim și alții)

Prin aceasta, va fi acest copil un răsad drept încă de la început și va crește și va înflori, și îi vor fi prescrise lui pioșenia, atât în Viața Lumească, cât și în Viața de Apoi, și va da el roade

¹⁶² N.t. – denumirea în limba arabă a Satanei, Diavolul, Allah să ne păzească
¹⁶³ În eventualitatea conceperii unui copil

binecuvântate, cu voia lui Allah, și va fi dintre supușii lui Allah cei dreptcredincioși. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!” [Coran, 15:40]

Astfel, acești supuși sunt ei feriți de înșelătoria lui Sheitan și de răul lui.

XIV. Vizita și iubirea de dragul lui Allah

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Pe șapte persoane le umbrește Allah cu Umbra Sa în Ziua în care nu există altă umbră decât Umbra Sa! și printre aceștia a amintit: două persoane care s-au iubit de dragul lui Allah – s-au întrunit întru aceasta și s-au despărțit întru aceasta.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, de la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Un om l-a vizitat pe fratele său (musulman) într-un alt sat și i-a trimis Allah lui un Înger în drumul său, iar când a ajuns la el, i-a spus: «Unde dorești (să mergi)?» I-a spus omul: «Vreau (să merg la) un frate de-al meu (în Islam) în acest sat.» A spus (Îngerul): «Oare ai tu de obținut vreun profit de la el?» A răspuns bărbatul: «Nu, doar că, cu adevărat, eu l-am iubit pentru Allah Azza-uua-geall.» A spus (Îngerul): «Cu adevărat, eu sunt Mesagerul lui Allah (trimis) la tine, (pentru a îți transmite) că, cu adevărat, Allah te-a iubit pe tine, așa cum ai iubit tu de dragul Său (pe fratele tău musulman).»”

(relatat de Muslim)

Mu'adz (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «A spus Allah Azza-uua-geall: „Cei care se iubesc în Numele Măreției Mele vor avea ei (în Ziua Judecării) tribune din Lumină, la care (chiar și) Profeții și martirii tânjesc.”»”

(relatat de Tirmidhi)

Abu 'Idriys Al-Khauulaniy (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Când am intrat în moscheea din Damasc, (am văzut) un băiat cu dinții strălucitori¹⁶⁴ și niște oameni (stând) împreună cu el, iar dacă apăreau divergențe între ei în ceva anume, îi cereau părerea, apoi lua ca atare lucrurile, întocmai așa cum el spunea. Am întrebat despre (cine e) el și mi s-a răspuns: «Acesta este Mu'aadz ibn Jabal. A doua zi am ieșit (devreme la moschee), dar am constat că el ma întrecuse și l-am găsit rugându-se. L-am așteptat până a terminat, după care am venit în fața sa, l-am salutat și apoi am spus: „Jur pe Allah căci, cu adevărat, te iubesc de dragul lui Allah.” A spus el: „Oare (numai) de dragul lui Allah?” Am spus: „De dragul lui Allah.” A spus Ibn Jabal: „Oare este (numai) de dragul lui Allah?” Am răspuns: „Este de dragul lui Allah?” Apoi m-a apucat el (încet) de marginea hainei, m-a tras spre el și a spus: „Fii binevestit, căci, cu adevărat, l-am auzit

¹⁶⁴ N.t. – în sensul că întotdeauna era văzut zâmbind

pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «A spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul: „Am prescris iubirea mea celor care se iubesc de dragul Meu, și celor care se întâlnesc de dragul Meu, și celor care se vizitează de dragul Meu, și celor care fac milostenii de dragul Meu.”»

(relatat de Ibn Malik)

XV. Fapte de întrajutorare socială

1. Protecția și ajutorarea orfanilor

Este considerat orfan acela care i-a pierdut pe unul dintre părinții săi sau pe amândoi și el nu a ajuns încă la vârsta maturității fizice (la pubertate). Orfanul, având în vedere situația în care se află, este dintre oamenii care simt cea mai mare nevoie de dragoste și afecțiune, milă și compasiune, iar uneori chiar de suport și ajutorare financiară.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a îndemnat și a încurajat ajutorarea orfanilor și suportul lor, așa cum ne-a fost relatat nouă de Sahl ibn Sa'ad (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Eu și cel care are grijă de un orfan (vom fi) în Paradis astfel.» și a arătat degetul arătător și degetul mijlociu și a lăsat (o mică) distanță între ele.¹⁶⁵»

(relatat de Bukhari, Abu Dawud și Tirmidhi)

Prin obținerea acestor merite și binecuvântări mărețe ca urmare a îngrijirii orfanilor, dobândește orfanul ajutorul, sprijinul și suportul întregii societății și îngrijirea ei și se va bucura cel care îl îngrijește și îl sprijină financiar de apropierea de Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Grădinile Binecuvântărilor în Paradis. Există, oare, vreo învecinare mai nobilă decât aceasta?! A spus Ibn Batal:

„Și ar trebui ca cel care aude acest hadith să facă (întocmai) cum se spune în el și aceasta pentru a putea obține tovarășia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Paradis, și nu există în Viața de Apoi vreun rang mai înalt decât acesta.”

(relatat de Ibn Hajjar)

Dintre cele ce încurajează, de asemenea, la arătarea afecțiunii față de orfani și ceea ce a fost menționat de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), când a spus:

„Cine a mângâiat capul unui orfan, cu fiecare fir de păr pe care l-a atins mâna sa (îi va fi consemnată) lui o faptă bună.”¹⁶⁶

O, Allah, fă-ne pe noi dintre cei care arată milă orfanilor și celor care îi îngrijesc, prin ajutorul și bunăvoința Ta! Amin!

2. Ajutorarea văduvelor și a nevoiașilor

¹⁶⁵ N.t. – dorind să exprime apropierea în Paradis dintre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și dreptcredinciosul care are în grija sa sau îl ajută pe un orfan, ca urmare a măreței răsplăți pe care acesta o va dobândi pentru fapta sa

¹⁶⁶ Conform unui hadith catalogat ca „ghariyb” și consemnat de Abu Naiym

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Cel care merge (pentru a îi ajuta) pe un nevoiaș sau pe o văduvă este asemenea celui care se luptă pe calea lui Allah.**» Și (a continuat): «Si cred că a spus (de asemenea): „**Și ca cel care face Rugăciunea fără a obosi, și ca cel care ține Post fără întrerupere.**»”

(relatat de Bukhari, Muslim și alții)

XVI. Blândețea arătată față de animale

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**În vreme ce un om se afla (mergând) pe drum, s-a înțetit setea lui și (când) a găsit oântână, a coborât în ea, a băut apă și (apoi) a ieșit. Când (a dat să plece), a văzut un câine care scosese limba, iar de sete ce îi era mânca din noroi. Și-a spus omul: „Cu adevărat, pe acest câine l-a ajuns o sete (atât de groaznică) precum setea care mă ajunsese și pe mine.”** Și a coborât el (din nou) în fântână, a umplut pantoful său cu apă și i-a dat să bea câinelui. Allah a acceptat cu Mulțumire fapta sa și i-a iertat păcatele lui.» Au spus (cei care ascultau): «O, Trimis al lui Allah, cu adevărat suntem noi răsplățiți pentru (buna purtare față de) dobitoacele noastre?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «De fiecare vietate este legată o răsplată (pentru voi).»”

(relatat de Bukhari)

Ce măreață este această „legiuire” Islamică, cea care a prescris îngrijirea și interesul față de ele până și animalelor.

Referitor la aceasta, este ceea ce a fost consemnat de Abdullah de la tatăl său (Allah să fie mulțumit de ei amândoi!) că a spus:

„**Eram împreună cu Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-o călătorie și am văzut o pasăre cu doi pui, i-am luat puii și ea s-a năpustit spre noi, lovind pământul cu aripile sale. Când a venit Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus: Cine i-a produs suferință acesteia prin (luarea) copiilor ei? Dați-i copiii ei înapoi!»** Și a văzut un mușuroi de furnici pe care îl arsesem și a spus: «Cine a dat foc acestuia?» Am spus: «Noi (companionii).» A spus (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Nu are dreptul de a pedepsi cu foc decât Domnul Focului¹⁶⁷!»”

(relatat de Abu Dawud și Ahmad)

El a continuat în acest mod până și în cazul sacrificării animalelor și ne-a fost interzisă chinuirea animalului, după cum a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„**Cu adevărat, Allah a prescris bunătatea în toate și dacă ucideți, ucideți într-un mod bun, și dacă ați sacrificat un animal, atunci sacrificați-l cu bunătate, așadar să își ascută vreunul dintre voi lama sa pentru a îi ușura animalului pe care îl sacrifică.**¹⁶⁸”

¹⁶⁷ N.t. – adică Cel care este Stăpân peste Foc – Allah Preaînaltul

¹⁶⁸ N.t. – în sensul de a fi sacrificat cu rezeziune pentru a nu îl face să sufere

(relatat de Muslim și alții)

XVII. Lupta și apărarea de dragul lui Allah (Jihad)

Sahl ibn Sa'id (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Implicarea o zi pe drumul lui Allah (și de dragul lui Allah) este mai bună decât toată Viața Lumească și (tot ceea) ce se află pe suprafața ei, ca și un loc în Paradis (atât de mic) cât (și numai) biciul calului vostru este mai bun decât toată Viața Lumească și (tot ceea) ce se află pe suprafața ei.”

(relatat de Bukhari și Tirmidhi)

Salmaan Al-Farisiy (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Implicarea în lupta în numele lui Allah este mai bună (pentru un om) decât a posti și a te ruga o lună (întreagă). Și dacă a murit (el pe calea lui Allah) faptele sale vor continua a fi răsplătite și îndestularea sa va continua să fie primită și va fi el păzit de chinurile mormântului.»”

(relatat de Muslim și Nasa'i)

Abu Umamah Al-Bahiliy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Sunt patru a căror răsplată continuă (a fi primiăa chiar și) după moarte: un om care a murit fiind implicat pe Calea lui Allah, un om care a transmis o învățătură și răsplata sa se perpetuează atâta timp cât este folosită acea învățătură, un om care a dat milostenie și răsplata sa este perpetuată atâta timp cât persistă (beneficiile acestei milostenii) și un om care a lăsat în urma sa un fiu dreptcredincios care se roagă pentru el.”

(relatat de Ahmad)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu se (pot) aduna la un loc praful de pe Cslea lui Allah și fumul Iadului.”

(relatat de Tirmidhi)

Jihad-ul¹⁶⁹ depărtează de la răul produs de dușmanii Islamului și ai musulmanilor și apără bunurile dreptcredincioșilor și ajută la răspândirea Islamului și pătrunderea luminii acestuia în toate colțurile lumii, iar prin lupta pe Calea lui Allah îi încearcă și îi distinge Allah Al-'Aziiz (Cel Atotputernic) pe cei nemernici și murdari de cei buni și curați și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Sau ați crezut voi că veți intra în Rai fără ca Allah să-i știe pe cei care au luptat dintre voi și să-i știe pe cei care au fost statornici?” [Coran, 3:142]

Martirii au un loc binecuvântat pentru Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) – ei sunt vii la Domnul lor și nu încetează a primi îndestulările lor. În Coranul cel Nobil găsim::

¹⁶⁹ N.t. – lupta pe Calea lui Allah

„Să nu crezi că cei care au fost uciși pe calea lui Allah [martirii] sunt morți! Dimpotrivă, ei sunt vii la Domnul lor și sunt bine dăruiți [din roadele Raiului]” [Coran, 3:169]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne vestește ceea ce a promis Allah Al-Ahad (Unicul) martirilor, dintre înnobilările Sale, atunci când a spus:

„Nu este vreunul care a intrat în Rai și să își dorească să se întoarcă pe Pământ, fără a avea nimic, în afară de martirul care își dorește să se întoarcă la Viața Lumească și să fie ucis de (încă) zece ori, de cât vede el din Înobilare¹⁷⁰.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Lupta pentru cauza lui Allah poate fi, fie prin support material, fie direct, prin propria persoană, fie prin amândouă dintre acestea și aceasta este cea mai bună formă de Jihad. De obicei, lupta pentru Cauza lui Allah (Al-Jihad) prin susținere materială este menționată înaintea luptei directe, prin intermediul propriei personae și aceasta ca urmare a ușurinței de a i se da curs, spre deosebire de implicarea directă, prin intermediul propriei persoane, care implică anumite dificultăți – fie datorită neputinței fizice, fie imposibilității de a ajunge să dea piept cu dușmanii, în vreme ce susținerea materială este mai facilă, mai ales în vremurile în care sunt încercați musulmanii prin existența unei multitudini de dușmani. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Nu sunt egali dreptcredincioșii care rămân în casele lor - afară de cei care au un beteșug - cu cei care luptă pe calea lui Allah, cu bunurile și cu sufletele lor. Allah vine cu mai mult har asupra celor care luptă cu bunurile și cu sufletele lor decât asupra celor care rămân în casele lor [din pricina unui beteșug]. Tuturor le-a făgăduit Allah cea mai bună răsplată, însă Allah vine cu mai mult har asupra celor care luptă decât asupra celor care rămân în casele lor și cu mare răsplată, ~ Trepte din partea Sa, cu iertare și îndurare, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahmi [Iertător, Îndurător].” [Coran, 4:95-96]

Îl rugăm pe Allah Al-Haadii (Călăuzitorul) să îi facă izbânditori pe toți frații noștri care se luptă pe Calea lui Allah și să întărească Islamul și pe cei care îl urmează, amin!

Lupta pe Calea lui Allah este acel negoț profitabil pe care l-a amintit Allah Al-Ahad (Unicul) în Cartea Sa, atunci când a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Allah a cumpărat de la dreptcredincioși sufletele și bunurile lor, în schimbul Raiului, și astfel ei luptă pe Calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o făgăduință cu adevărat, pe care a luat-o asupra Lui, în Tora, în Evanghelie și în Coran. Și cine este mai credincios legământului său decât Allah? Bucurați-vă, așadar, pentru negoțul pe care l-ați tocmit, căci aceasta este marea izbândă.” [Coran, 9:111]

De asemenea, Allah Preaslăvitul mai spune în Coranul cel Nobil:

„O, voi cei care credeți! Să vă îndrum Eu către un negoț care vă va mântui pe voi de un chin dureros? ~ Credeți voi în Allah și în Trimisul Său și luptați pe Calea lui Allah, cu averile și cu sufletele voastre, căci acest lucru este mai bun pentru voi, dacă [voiți să] știți!” [Coran, 61:111]

De asemenea, Jihad-ul este și unul dintre motivele călăuzirii de către Allah a robului Său și a spus Preaînaltul:

„Iar pe aceia care luptă pentru Noi îi vom călăuzi Noi pe căile Noastre, căci Allah este cu cei credincioși, care fac bine.” [Coran, 29:69]

¹⁷⁰ N.t. – mărtețele răsplăți care îi sunt garantate martirului

El este mai bun decât această Viață Lumească și tot ceea ce se afla în ea. A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„O ieșire (în lupta) pentru cauza lui Allah este mai bună decât (toată această) Viață Lumească și ce se afla în ea.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

XVIII. Trăsături laudabile cu care ar trebui să se împodobească un musulman

1. În primul rând, a avea un caracter bun

Abu Darada (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este ceva mai cu greutate pe cântarul unui musulman în Ziua Judecății decât un caracter bun, și, cu adevărat, Allah este mâniat de limbajul obscen al unui păcătos.”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, cei mai buni dintre voi sunt cei cu cel mai bun caracter.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Un caracter bun este, de asemenea, unul dintre motivele întării în Paradis și s-a relatat de la Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat ce face cel mai mult ca oamenii să intre în Paradis și el a răspuns:

„Teama de Allah și un caracter bun.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majjah)

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Cu adevărat, dreptcredinciosul atinge printr-un comportament bun rangul celui care postește (ziua) și se roagă (noaptea).”

(relatat de Abu Dawud)

Cel care și-a îmbunătățit caracterul este și cel care este cel mai apropiat de Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Ziua Judecății, așa cum a fost relatat și de către Jaber (Allah să fie mulțumit de el!), cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, dintre cei mai iubiți mie și dintre cei care vor sta cel mai aproape de mine în Ziua Judecății este acela dintre voi care are cel mai bun caracter.”

(relatat de Tirmidhi)

De asemenea, Allah Al-Ahad (Unicul) i-a adus laude Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Și tu ai o fire minunată!” [Coran, 68:4]

Acest lucru a fost afirmat și de către Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), când a fost întrebată despre cum era comportamentul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar ea a răspuns:

„Caracterul lui era Coranul.”¹⁷¹

(relatat de Bukhari și Tirmidhi)

Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus despre sine:

„M-a înzestrat pe mine Allah cu cele mai bune maniere și a perfecționat manierele mele.”

(Al-Albani)

Așadar, luați ca exemplu, fratele meu musulman și sora mea musulmană, caracterul celui mai bun dintre Trimisii lui Allah și asemănării-vă lui, pentru a putea dobândi fericirea, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi.

În cele ce urmează, vom prezenta câteva dintre trăsăturile laudabile de caracter, cu care trebuie să se împodobească un musulman:

a. Răbdarea (As-Sabr)

Răbdarea este o trăsătură de caracter măreață și reprezintă urmarea exemplului supușilor lui Allah Al-Ahad (Unicul), cei dreptcredincioși, așa cum a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) prin vorbele Trimisului Său Iacob¹⁷² (Pacea lui Allah fie asupra sa!) atunci când fiii spi au pretins că Iosif¹⁷³ (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a fost mâncat de lup, aducând cămașa lui [mânjită] cu sânge mincinos și a zis el:

„Mai degrabă sufletele voastre v-au îndemnat să faceți ceva [rău]... Deci [nu-mi rămâne decât] răbdarea cuminte! Și Allah este Cel la care se cere ajutor pentru cele pe care voi le povestiți!” [Coran, 12:18]

De asemenea, spusese sale atunci când fiii săi s-au întors din Egipt fără fratele lor cel mai mic demonstrează puterea răbdării:

„A zis [Iacob]: «Ba mai degrabă sufletele voastre au născocit ceva rău pentru voi! Dar răbdare cuviincioasă! Poate că Allah mi-i va aduce pe toți! Căci El este cel Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor și Înțelept]!” [Coran, 12:83]

Aceasta este și Sunnah¹⁷⁴ Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a companionilor acestuia (Allah să fie mulțumit de ei!), care au răbdat și au îndurat chinurile și suferințele la care îi supuneau cei din neamul Quraish, așa cum i-a și descris pe ei Domnul lor în Cartea Sa:

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în Îngeri, în Carte și în Profeți, a da din avere – în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorului, cerșetorului și pentru răscumpărarea robilor, a împlini Rugăciunea [As-Salat], a da Dania [Az-Zakat], a-și ține

¹⁷¹ N.t. – adică în tot ceea ce făcea, urma cu strictețe prescripțiile Coranului cel Glorios

¹⁷² N.t. – Profetul Yaquub – Pacea lui Allah fie asupra sa!

¹⁷³ N.t. – Profetul Yusuf – Pacea lui Allah fie asupra sa!

¹⁷⁴ N.t. – urmarea exemplului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

legământul dacă s-a legat, a fi răbdător la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei drepecți, aceștia sunt cei evlaviosș [Al-Mu'taqun]!” [Coran, 2:177]

Cei răbdători sunt și aceia la care se referea Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când spunea:

„Este uimitoare situația dreptcredinciosului: tot ceea ce i se întâmplă lui este bun pentru el, iar dacă i se întâmplă lui un bine, îi mulțumește lui Allah și aceasta este un bine pentru el, iar dacă i s-a întâmplat lui un rău, a rădat și aceasta i-a fost un bine lui.”

(relatat de Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este încercat un musulman cu vreo boală, sau cu vreo neliniște, sau cu vreo supărare, sau cu vreo suferință, sau cu vreo deznădejde, chiar și (numai) cât un spin care l-ar înțepa, decât iertându-i-se lui din păcatele lui prin aceasta.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Cele trei forme ale răbdării:

1. Răbdarea întru supunerea față de Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic)

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Spune: «O, robii mei cei dreptcredincioși! Fiți cu frică de Domnul vostru! Cei care fac bine în această lume, vor avea parte de bine. Pământul lui Allah este întins. Cei statornici vor primi răsplata lor fără măsură!” [Coran, 39:10]

2. Răbdarea prin a te opri de la ceea ce a interzis Allah Al-Haadii (Călăuzitorul)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care a renunțat la ceva de dragul lui Allah, Allah i-a dat în locul lui ceva mai bun decât el.”

(relatat de Ahmad)

3. Răbdarea la ceea ce ți-a destinat Allah Al-Khabir (Cel Bineștiutor)

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.» ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară binecuvântarea Domnului lor și îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Coran, 2:156-157]

b. Renunțarea la controverse

Abu Umamah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Eu sunt stăpânul unei case într-unul dintre colțurile Paradisului pentru acela care a renunțat la o dispută, chiar și dacă avea dreptate; și pentru o casă în mijlocul Paradisului pentru cel care a renunțat la minciună, chiar și dacă aceasta ar fi spusă în glumă; și pentru o casă în cele mai înalte trepte ale Paradisului pentru cel care și-a îmbunătățit caracterul.”

(relatat de Abu Dawud)

Pentru aceasta, i s-a cerut Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a disputa într-o manieră cuviincioasă, prin Cuvântul lui Allah:

„Cheamă la Calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos!” [Coran, 16:125]

Aceasta a fost spusă cu referire la disputa cu oamenii Cărții¹⁷⁵ și, de asemenea, Cuvântul Său pentru Moise (Musa) și fratele său, Aaron (Haruun – Pacea lui Allah fie asupra lor!) atunci când le-a ordonat lor chemarea la Islam a Faraonului:

„Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el își va aduce aminte sau se va teme!” [Coran, 20:44]

c. Îndurarea și toleranța

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui Ashagi Abdul Qaiys:

„«Cu adevărat, ai tu două calități pe care le iubește Allah și Trimisul Său.» Abdul a întrebat: «Și care sunt acestea, o, Trimis al lui Allah?» A răspuns (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Îndurarea și toleranța.»»

(relatat de Muslim)

d. Îndeplinirea legământului¹⁷⁶

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Și țițineți legământul, căci cu privire la legământ veți fi întrebați!” [Coran, 17:34]

A îți ține legământul făcut este din unul dintre atributele dreptcredincioșilor, a celor izbânditori, precum găsim și în Cuvântul lui Allah:

„Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți dreptcredincioșii.” [Coran, 23:1]

Aceștia sunt cei:

„... cu grijă față de cele încredințate și față de făgăduința lor.” [Coran, 23:8]

De asemenea, a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) despre ei în Coranul cel Nobil:

„... a-și ține legământul dacă s-a legat...” [Coran, 2:177]

Și a continuat Allah Preamărețul și Preaslăvitul spunând cum că, cu adevărat:

„... Aceștia sunt cei dreți, aceștia sunt cei evlavioși [Al-Mu'taqun]!” [Coran, 2:177]

¹⁷⁵ N.t. – creștinii și evreii

¹⁷⁶ N.t. - în sensul de respectarea promisiunii

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Ca urmare a importanței legământului și a obligativității respectării lui, a făcut Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) o excepție până și în cazul fățarnicilor cu care se încheiase legământ pentru o perioadă de patru luni, timp în care au fost lăsați ei să aibă acces la Moscheea cea Sfântă (Al-Haram), tocmai pentru a nu se încălca legământul făcut, în Cuvântul Său:

„Peregrinați prin țară [vreme de] patru luni (o, voi, ipocriților)...” [Coran, 9:2]

De asemenea, a continuat Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) prin Cuvântul Său:

„Țineți legământul încheiat cu ei până la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei! Allah îi iubește pe cei care au frică.” [Coran, 9:4]

Legământul este Promisiunea făcută lui Allah și se impune, în mod obligatoriu, respectarea lui. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Țineți-vă legământul față de Allah, după ce l-ați făcut și nu călcați jurămintele după ce le-ați întărit și după ce l-ați luat pe Allah drept chezaș pentru voi, căci Allah știe ceea ce faceți.” [Coran, 16:91]

e. Cinstea

Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, cinstea conduce la pietate¹⁷⁷, și, cu adevărat, pietatea duce spre Paradis, și nu încetează un om într-o zi să fie cinstit și a se manifesta cu sinceritate, până ce nu este scris la Allah ca fiind cinstit.”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Abud Dawud)

Dintre foloasele cinstei și ale sincerității se află și aceea că reprezintă o pavază pentru dreptcredincios, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi; ca și un exemplu pentru aceasta în Viața Lumească este și acela a celor trei oameni care au ramas în urmă în batalia de la Tabuk; iar în Viața de Apoi, ceea ce este amintit de Allah Preaînaltul în privința Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) în Ziua Judecării, în Cuvântul lui Allah:

„[Și] va zice Allah: «În această Zi, celor care cred în adevăr le va fi de folos adevărul, iar ei vor avea parte de Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui în ele.» Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El! Aceasta este [cea mai] măreață izbândă!” [Coran, 5:119]

De asemenea, cinstea este o liniștire și o împăcare a sufletului, ca și în hadith-ul relatat de Hasan ibn Aliy (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, cinstea este (pace și) liniște, iar minciuna este îndoială (și neliniște).”

(relatat de Tirmidhi, Nasa'i și Ahmad)

f. Simțul onoarei

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!):

¹⁷⁷ N.t. – termenul folosit în limba araba este „al-birr”, care a fost menționat de autor ca semnificând pluralul pentru cuvântul care desemnează calitățile pozitive, alese, în general

„Oare vă mirați voi de simțul onoarei pe care îl manifestă Sa'ad, căci eu am un simț al onoarei mai puternic decât el, iar Allah are un Simț al onoarei mai puternic decât mine.”

(relatat de Bukhari)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah are un Simț al onoarei (ghiyrah), și din ceea ce stârnește acest simț al onoarei este și aceea de a face dreptcredinciosul ceva ce a fost interzis de Allah.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să se mânieze foarte tare atunci când erau încălcate prescripțiile lui Allah; și este o obligație pentru fiecare musulman să aibă un dezvoltat simț al onoarei în ceea ce îl privește pe Allah, pe Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Religia Islamului și sistemul de prescripții pogorât de către Allah Al-Haamdii (Călăuzitorul) și față de învățații Islamului, în general.¹⁷⁸ În particular, ar trebui să aibă un simț al onoarei în ceea ce îi privește pe soția și copiii săi; și, de asemenea, în privința locurilor sfinte ale Islamului, pentru a nu fi pângărite de către dușmanii Islamului.

Cel din inima căruia a murit simțul onoarei, nu mai are el în el niciun bine, ca un corp ale cărui simțăminte sunt moarte și nu simte el nici înțepătura acelor și nici pe cea a spinilor.

g. Mila și îndeplinirea obligațiilor față de părinți

Mila este cerută a fi manifestată în general, până și cu animalele; așa cum a fost relatat și de Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O femeie a intrat în Foc datorită unei pisici pe care a sechestrat-o și nici nu a hrănit-o pe ea, și nici nu a lăsat-o (liberă) să mănânce din animalele și insectele Pământului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aceasta este răsplata pentru cel în inima căruia nu se găsește mila și căutăm la Allah ajutor!

Usaamah ibn Zeid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah are milă de supsușii Săi cei milostivi.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah Al-Ahad (Unicul) i-a pe musulmani ca fiind milostivi unii față de alții, prin Cuvântul Său:

„Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei ...” [Coran, 48:29]

Abdullah ibn Amr ibn Al-'Aṣ (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, descriind comunitatea musulmană:

¹⁷⁸ N.t. – în sensul de a nu rămâne nepăsător la afronturile și nedreptățile care sunt aduse în raport cu acestea și de a se simți rănit în onoarea sa și a reacționa ca atare, cu calm și înțelepciune

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

„Nu este dintre noi acela care nu are milă de cel (mai) mic dintre noi și nu arată respect celui (mai) în vârstă dintre noi.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-adevăr, blândețea are o răsplată minunată, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, Allah dă pentru blândețe ceea ce nu dă pentru violență și nici pentru altceva.”

(relatat de Muslim)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea o inimă îndurătoare și era afectuos cu cei săraci, cu văduvele și cu orfanii și nu îl respingea pe cel care cerea ajutor și nici pe cel aflat în nevoie. A fost relatat de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) că Al-'Aqra ibn Habis l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sărutându-l pe Hasan¹⁷⁹, la care acesta a spus:

„«Cu adevărat, am eu zece copiii, însă nu l-am sărutat pe vreunul dintre ei.» Și a răspuns Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cui nu are milă, nu I se va arăta milă.»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aishaḥ (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat cum că au venit niște oameni dintre beduini la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și au spus ei:

„«Oare îi sărutați voi pe copiii voștri?!» A răspuns (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Da!» Au spus ei: «Jur pe Allah că noi nu îi sărutăm!» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oare aș putea să pun eu mila în inimile voastre, după ce Allah a scos-o?»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care nu are milă față de oameni, nu are Milă față de el nici Allah Azza-uua-geall.”

(relatat de Muslim)

● Îndeplinirea obligațiilor față de părinți

Cu adevărat, a făcut Allah ca mila în raport cu copiii noștri să fie un simțământ instinctive, prezent în inimile noastre, iar acesta este și motivul pentru care nu se găsesc numeroase texte care să îndemne în mod explicit la aceasta. În schimb, întâlnim numeroase și numeroase texte și versete coranice care îndeamnă la îndeplinirea obligațiilor față de părinți și la manifestarea milei față de aceștia, mai ales atunci când sunt ei bătrâni și neputincioși și devin astfel în cea mai mare nevoie de afecțiune și blândețe și îngrijire din partea copiilor lor, și a spus Preainaltul:

„Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!»» [Coran, 17:24]

De asemenea, mai găsim în Coranul cel Glorios:

¹⁷⁹ N.t. – Nepotul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fiul Fatimei, soția lui Ali ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de ei!)

„Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar întărcarea lui a fost după doi ani, [așadar]: «Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»» [Coran, 31:14]

De asemenea, mai găsim Cuvântul Său:

„Noi i-am poruncit omului să le arate bunătate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și [până la] întărcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, zice el: «Doamne, ajută-mă pe mine că să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă că urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!»» [Coran, 46:15]

Un dreptcredincios se roagă lui Allah Al-Haamdii (Călăuzitorul) pentru sine însuși și pentru părinții săi, ca și pentru urmașii săi, pentru că ruga este o modalitate de apărare a oamenilor pe care Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) i-a făcut stăpânitori pe Pământ de tot ceea ce este rău și rătăcire, și, prin aceasta, se perpetuează tot ceea ce există conform prescripțiilor lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul). În Coranul cel Glorios găsim:

„Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, zice el: «Doamne, ajută-mă pe mine că să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă că urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!»» [Coran, 46:15]

Părinții sunt cei mai îndreptățiți într-o bună întovărășire, prin grija și atenția acordate, așa cum a fost relatat și de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), că, atunci când un om a venit să îl întrebe:

„«O, Trimis al lui Allah, care este cel mai îndreptățit dintre oameni pentru o bună întovărășire¹⁸⁰ din partea mea?» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Mama ta.» A întrebat (omul): «Apoi cine?» A răspuns (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Mama ta.» A întrebat (omul): «Apoi cine?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Mama ta.» A întrebat (iar omul): «Apoi cine?» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Tatăl tău.»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

A legat Allah faptul de a mulțumi părinților cu a Îi mulțumi Lui, Preaslăvitul, atunci când a spus:

„... [așadar]: «Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»» [Coran, 31:14]

Cât de mult ne-am strădui și am face, nu vom putea să întoarcem decât o mică parte din drepturile pe care părinții noștri le au asupra noastră. Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a văzut un om care făcea Tawaf¹⁸¹ purtându-si mama în spate și a întrebat (omul): „Oare am îndeplinit eu drepturile ei asupra mea?” La care i s-a răspuns lui: „Nu, nici măcar una dintre durerile nașterii.”

¹⁸⁰ N.t. – în sensul arătării grijii și afecțiunii, ca și interesului pentru el

¹⁸¹ N.t. – înconjură Al-Kaba'ah, acesta fiind unul dintre ritualurile specifice Pelerinajului (Al-Hajj)

Îngrijirea părinților și îndeplinirea îndatoririlor față de aceștia este dintre faptele bune care te ferește de pierzanie, cu voia lui Allah, și acesta este și exemplul celor trei peste care s-a închis intrarea unei peșteri și au început ei să se roage, cerându-i lui Allah să îi salveze în virtutea faptele lor bune, și, printre aceștia, era și un om care a spus:

„... «O, Allah, am avut eu doi părinți bătrâni și nu am dat eu niciodată lapte copiilor mei sau soției mele sau slujitorilor mei înaintea lor. Într-o zi, m-am îndepărtat eu cu lucrul meu și nu m-am întors decât numai după ce ei adormiseră. Am muls laptele pentru ei, dar i-am găsit dormind și nu mi-a fost plăcut să dau altcuiva din familia mea sau dintre servitorii mei să bea înaintea lor și am rămas lângă ei așteptând să se trezească, cu vasul de lapte în mâna mea, până ce s-au ivit zorile, și copiii plângeau de foame la picioarele mele¹⁸². Și s-au trezit și au băut ei vasul lor de lapte.» Apoi, (omul care vorbea) s-a rugat lui Allah și stânca care blocase intrarea în peșteră a fost îndepărtată.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Îngrijirea părinților și îndeplinirea obligațiilor față de aceștia este un motiv direct pentru intrarea în Paradis, așa cum a fost relatat și de către Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!), cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fie disprețuit! Fie disprețuit! Fie disprețuit! Acela ai cărui părinți, unul dintre ei sau amândoi, au ajuns vârsta bătrâneții (în preajma lui) și nu (a fost modalitatea sa de a relaționa cu ei un prilej de) a intra în Paradis.»

(relatat de Muslim)

Tot din îndeplinirea obligațiilor față de părinți (birr al-walidaiyn) și onorarea legământelor lor și a face milostenii în numele lor. A fost relatat de către Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) că un barbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, cu adevărat mama mea a murit pe neașteptate și nu a lăsat niciun testament, însă cred că, dacă ar fi făcut-o, ar fi cerut să fie dată o milostenie. Oare va fi răsplătită ea, dacă voi da milostenie în numele ei?» A răspuns (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Da.»”

(relatat de Muslim)

h. Păstrarea legăturilor cu rudele de sânge

A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, Allah a creat toate creațiile Sale, iar când a terminat a spus despre legătura de rudenie¹⁸³: «(O, Allah,) în acest loc caut adăpost la Tine de a mă separa (de cei care sunt legați prin mine).» A spus (Allah): «Da. Oare nu ai fi tu mulțumit să păstrez Eu o legătură plăcută cu cel care păstrează legăturile tale și să rup Eu buna legătură cu cel care rupe legăturile cu tine?» A spus: «Cum să nu, o, Domnul meu!» A spus (Allah Preaslăvitul și Preaînaltul): «Atunci vei avea tu aceasta.»”

¹⁸² N.t. – aceasta nu exprimă, cu siguranță, faptul că nu se acordă importanță copiilor și hrânirii acestora, ci, doar aceea că există o anumită ierarhizare a priorităților, iar pentru un bărbat dreptcredincios, cei care au întâitute pentru a fi îngrijiți și a li se arăta afecțiune și interes sunt părinții acestuia, mai ales atunci când se află ei la vârsta bătrâneții, în nevoi și în neputință

¹⁸³ N.t. – „ar-rahem” este și denumirea pentru „uter” în limba arabă, termenul de „silat ar-rahem” – tradus textual din limba arabă și însemnând „legătura de/prin uter”, indicând tocmai faptul că cei între care se desfășoară aceste relații provin din același „uter”, sau sunt legați „prin uter”, adică există între ei o legătură de sânge

(relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus:

«O, Trimis al lui Allah, cu adevărat, am eu niște rude cu care păstrez eu legătura și care au rupt ele legăturile de rudenie cu mine și mă comport eu bine cu ei și se compoartă ei urât cu mine, mă port eu cu ei cu blândețe și se poartă ei cu mine cu ignoranță.» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Dacă este întocmai așa cum spui, atunci este ca și cum le-ai da tu lor să mănânce nisip încins¹⁸⁴, și nu încetează a exista împreună cu tine un ajutor de la Allah împotriva lor, atâta vreme cât vei continua tu să fii astfel.»»

(relatat de Muslim)

Menținerea legăturilor de rudenie este unul dintre factorii favorizanți ai sporirii îndestulărilor oferite de către Allah și a prelungirii vârstei omului. De la Anas (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine dorește să i se sporească lui îndestularea¹⁸⁵ și să se lungească vârsta sa, să mențină legătura cu rudele de sânge.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

i. Aplecarea privirii¹⁸⁶, valul Islamic (hijab) și cererea permisiunii

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții.” [Coran, 24:31]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, Ali, nu urma tu (primei) priviri cu o (altă) privire. Căci prima (privire) este a ta, iar cea din urmă (a doua privire) nu (mai) este a ta.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

• Valul Islamic

În sensul conservării pceptului de a nu privi la ceea ce îți este interzis, Allah a prescris hijabul (valul Islamic) pentru femeia musulmană, întru apărarea onoarei și a demnității ei și ca

¹⁸⁴N.a. – aceasta este o asemănare făcută între ceea ce îi ajunge pe ei din păcate și durerea provocată de mâncatul nisipului încins; și cel care se poartă bine cu ei nu le face lor nimic din acestea, dar comit ei un păcat imens prin neoferirea dreptului lui ca rudă de sânge și provocarea, astfel, unei suferințe această, și Allah știe cel mai bine

¹⁸⁵N.t. – „ar-rizq” – îndestularea cu cele necesare traiului

¹⁸⁶ N.t. – se referă la interdicerea de a privi la ceea ce nu îți este permis din punct de vedere Islamic, precum faptul că nu este permis pentru un bărbat să privească la o femeie străină de el, care nu este acoperită corespunzător

pavăză a societății în ansamblul ei, pentru a nu devia și a nu cădea în vârtoarea poftelor, a viciilor și a depravării.

„O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale, și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască neazuri! Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 33:59]

• A cere permisiunea (cererea permisiunii de a privi)

Cererea permisiunii și plecarea privirii de la ceea ce nu îți este permis aduce castitate sufletului și puritate inimii și Mulțumirea Domnului său, căci a privi la ceea ce este interzis este promotorul adulterului și câte dintre neazuri nu i-au fost aduse sufletului chiar și numai de o privire, prin influențele și consecințele nefaste ale acesteia. Și spune poetul:

*„Toate întâmplările încep cu o privire,
Și cel mai mare foc din cele mai mici scânteii (se aprinde)...”*

j. Sfiala

„Sfiala este una dintre ramurile credinței.”¹⁸⁷, așa cum a caracterizat-o nobilul nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

După cum credința îl reține pe cel care o deține de la a face ceea ce este interzis, tot așa și sfiala îl oprește pe cel care se caracterizează prin ea de la a da curs mojițiilor și mizeriilor sau a se caracteriza prin atribute abjecte. Pentru aceasta, este și considerată sfiala ca fiind și un nivel al credinței și o parte inseparabilă a acesteia, și nu decurge din ea decât binele persoanei care o detine, atât în modalitatea sa de a se relaciona, cât și de a vorbi și de a acționa cu familia sa și cu membrii societății din care face parte.

A fost relatat de Imran ibn Hușein (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Sfiala nu aduce decât ceea ce este bun.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Printre primele cuvinte ale Profetiei, de la Abu Mas'ud Uqbat ibn Amruu (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă nu te simți rușinat, atunci fă tot ceea ce dorești.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Învățații în Islam au definit esența „sfielii” prin cuvintele lor:

„Sfiala este o trăsătură de caracter, care conduce la depărtarea de ceea ce este urât și te oprește de la a nu da dreptul acelui care are vreun drept asupra ta.”

Sfiala era una dintre calitățile nobilului nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), după cum Abu Sa'id Al-Khudriy (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era mai sfios decât o fecioară sub voalul său și dacă nu îi plăcea ceva, o știam după fața lui.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Sfiala este o trăsătură pozitivă în cazul bărbaților, care înobilează caracterul și relaționările lor și ea este obligatorie și absolut necesară în cazul femeii, conservând demnitatea și castitatea acesteia.

De asemenea, sfiala este ca o mantie pentru trup, dacă aceasta a căzut, s-au dezgolit defectele ce fuseseră ascunse de ea, precum trăsături de caracter și atribute negative.

XIX. Cererea iertării de la Allah

Prin cererea de iertare, șterge Allah păcatele și greșelile oamenilor. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepti cu propriile lor suflete, își aduc aminte de [Măreția lui] Allah și cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah?! - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.” [Coran, 3:135]

De asemenea, mai găsim:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 4:110]

Zeyd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricui a spus: «Astaghiru-llaaha 'alladziy laa 'ilaaha 'illaa huua, Al-Hayyu -I-Qaiyyum, uua 'atuubu 'ileyka – Cer iertare de la Allah, în afară de care nu există altă Divinitate, Cel Viu, Cel Veșnic și Atotputernic, și mă întorc la El cu căință» i-au fost iertate păcatele, chiar și dacă ar fi dezertat el din armata (musulmanilor).¹⁸⁸”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «A spus Allah Preaînaltul: „O, fiu al lui Adam¹⁸⁹, atât timp cât M-ai rugat pe Mine și M-ai implorat pe Mine îți voi ierta Eu ție, (indiferent) de ceea ce ar veni de la tine și nu Îmi pasă Mie; o, fiu al lui Adam, dacă ar ar ajunge păcatele tale până la norii din cer, apoi Mi-ai cere iertare Mie, îți voi ierta ție, și nu Îmi pasă Mie; o, fiu al lui Adam, dacă ai veni tu cu păcate aproape cât întreg Pământul, apoi M-ai întâlni pe Mine fără a Îmi face Mie asociați, îți voi veni Eu (ție) cu o iertare aproape cât el de mare.”»”

(relatat de Tirmidhi)

¹⁸⁸ N.t. – în sensul că ar fi comis un lucru extrem de grav

¹⁸⁹ N.t. – „o, omule...”

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Cererea de iertare (iṣṭighfaar-ul)¹⁹⁰ curăță sufletul săli purifică inima și se spune că acela care își cere iertare pentru un păcat, este ca și cum nici măcar nu ar fi comis el acel păcat.

Tot în sensul beneficiilor personale, iṣṭighfaar-ul atrage binecuvântările și sporește îndestulările oferite de Allah celui care caută Iertarea Sa.

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) prin cuvintele lui Noe (Nuh – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care promitea neamului său, îndrumându-i pe ei:

„Și pentru ca să vă dăruiască vouă averi și copii și să vă dea vouă grădini și să vă dea vouă pâraie!” [Coran, 71:12]

Cu adevărat, i s-a impus nobilului nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obligativitatea de a cere iertare pentru sine și pentru toți dreptcredincioșii și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Coranul cel Glorios:

„Deci să știi că nu există altă Divinitate afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale și pentru dreptcredincioși și dreptcredincioase! Allah cunoaște umbletul vostru [pe Pământ] și odihna voastră.” [Coran, 47:19]

Al-'Aghar Al-Muzaniy (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, uneori simt că inima mea este învăluită de un val și cu adevărat îmi cer iertare de la Allah de mai mult de o sută de ori într-o zi.”

(relatat de Muslim)

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că a spus: «Jur pe Allah că, cu adevărat, îmi cer iertare de la Allah și mă întorc la El cu căință de mai mult de șaptezeci de ori într-o zi.”

(relatat de Bukhari)

Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Numărăm în cuvintele Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-o singură întrunire de o sută de ori: «Rabbi-ghfir liy uua tub 'aleyya i'nnaka 'Anta t-Tauuaabu r-Rahiym! – O, Domnul meu, iartă-mi mie și acceptă căința mea, căci, cu adevărat, tu ești Iertător, Îndurător!»”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Cu adevărat, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost îndrumat pentru a se ruga de iertare lui Allah în mod special înaintea morții sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus Preaînaltul:

„Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător [cu cel care se căiește] [Tawwab]!” [Coran, 110:3]

Tot astfel, s-a relatat că Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Sporea Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) înaintea morții sale din cuvintele: «Slavă și Laudă Ție (o, Allah), îmi cer iertare de la Tine și mă întorc la Tine cu credință.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

¹⁹⁰N.t. – rostirea formulei „Astaghfiru-llaah!”, adică „Îmi cer iertare de la Allah!”

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

Iștighfaar-ul face să dispară neliniștea și atrage îndestularea (ar-rizq). A fost relatat de către Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a persistat în a cere iertare (de la Allah), i-a făcut lui Allah din fiecare strămoare¹⁹¹ o ieșire¹⁹² și din fiecare neliniște și liniștire l-a îndestulat pe el (cu cele necesare traiului), de unde nici nu se aștepta.”

(Albani, hadith daif – slab)

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) îi iubește pe cei care își cer iertare, dipă cum găsim în Coranul cel Glorios:

„Și cere-I iertare lui Allah, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător]!” [Coran, 4:106]

Abu Hurayrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu¹⁹³ că, dacă nu ați greși voi, ar face Allah Preaînaltul să dispăreți voi și ar aduce Allah în locul vostru alți oameni care să greșească și să își ceară iertare pentru ca Allah să le ierte lor¹⁹⁴.”

(relatat de Muslim)

Cu adevărat, le-a promis Allah Al-Ahad (Unicul) dreptcredincioșilor Grădini Binecuvântate, după cum a spus în Coranul cel Glorios:

„Spune: «Pot eu să vă vestesc ceva mai bun decât acestea? Aceia care sunt cu frică, au de la Domnul lor Grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea veșnic sălaş și soții curate și mulțumirea lui Allah, căci Allah este Cel care îi Vede Bine [Al-Basir] pe robii Săi.” [Coran, 3:15]

Dacă în ceea ce privește, însă, comunitățile precedente, le grăbea lor Allah pedeapsa lor în această Viață Lumească dacă nu credeau ei și nu considerau drepte cele cu care veneau Profetii (Pacea lui Allah fie asupra lor!), ca o îndurare asupra comunității noastre, ne-a făgăduit nouă Allah să nu cadă nicio pedeapsă asupra noastră atât timp cât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) se află printre noi și chiar și după moartea sa, atâta timp cât vom continua să fim noi dintre cei care își cer iertare de la Allah și se întorc la El cu căință. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Allah nu a voit să-i osândească, atunci când te aflai și tu printre ei! Și nu a voit Allah să le fie nimicitor când unii dintre ei au cerut iertare!” [Coran, 8:33]

Cine a persistat în a face „saiyd al-'iștighfaar”¹⁹⁵ având în inima sa convingerea celor pe care le spune și a murit în acea zi, atunci, cu adevărat, va fi el din neamul Raiului.

Shadaad ibn 'Aws (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁹¹ N.t. – constrângere, încercare, problemă

¹⁹² N.t. - o rezolvare, o soluție

¹⁹³ N.t. – jur pe Allah

¹⁹⁴ N.t. – probabil că prin aceasta se dorește a se indica faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul iubește ca robii Săi să își ceară iertare pentru a le ierta lor, și Allah știe cel mai bine

¹⁹⁵ N.t. – ruga care este considerată ca fiind cea mai bună modalitate de a îți cere iertare de la Allah Preaînaltul, conform spuselor Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

„ Saiyd al-'iştighfaar (cea mai bună modalitate de a Îi cere iertarea lui Allah) este a spune robul (lui Allah): «Allahumma 'Anta rabbiy laa 'ilaaha 'illaa 'Anta, khalaqtaniy uua 'anaa 'abduka, uua 'anaa alaa aḥdika uua uu'adika ma-staṭ'atu; 'e'auudzu bika min sharri maa ṣana'atu, Ab'uu laka bi-ni'amatika aleyya uua Abu'u bi-dzanbiy; fa-ghfir liy, fa'-innahu laa yaghfiru-dz-dzunuuba 'llaa 'Anta. – O, Allah, tu ești Domnul meu, nu există altă Divinitate în afară de Tine, Tu m-ai creat și eu sunt robul Tău și mă supun legământului și Poruncilor Tale pe cât pot; caut adăpost la Tine de răul pe care l-am comis, mărturisesc binecuvântările Tale asupra mea și îmi recunosc păcatul, așadar iartă-mi mie, căci, cu adevărat, nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine.» Cine a spus-o într-o zi, crezând cu convingere în ea și a murit în acea zi înainte de a se însera este din neamul Railui, și cine a spus-o într-o noapte, crezând cu convingere în ea, și a murit în acea noapte înainte de a ajunge dimineața, este el din neamul Railui.”

(relatat de Bukhari și Tirmidhi)

Thubaan (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia ca, după terminarea Rugăciunii să se roage de iertare lui Allah de trei ori.”

I s-a spus lui 'Auuzaa'iy (Allah să fie mulțumit de el!), unul din șirul de transmițători ai haditht-ului:

„«Cum este cererea de iertare?» A spus: «Spune: „Astaghfirullaah, astaghfirullaah – Cer iertarea lui Allah, cer iertarea lui Allah.” și aceasta datorită greșelilor și deficitelor ce pot afecta Rugăciunea.»”

(relatat de Muslim)

Ne cerem iertare de la Tine, o, Domnul nostru, și ne întoarcem la Tine cu căință, pentru ceea ce am făcut insuficient, și pentru ceea ce am omis, și pentru ceea ce am uitat, și pentru ceea ce am greșit, amin!

Incheiere

... și în încheiere, *Î* rog pe Allah să ne învețe pe noi ceea ce nu știm, și să facă folositor pentru noi cele pe care ne-a învățat, căci, cu adevărat, El este Darnic și Generos.

Și încheierea rugii noastre este *Lauda* lui Allah, Domnul Lumilor, pacea fie asupra Trimisilor, și binecuvântarea lui Allah să se răsfrange asupra Profetului Mohammed și să se pogoare asupra lui cele mai bune binecuvântări și cele mai absolute salutari, precum și asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi.

Și am încheiat cu *Lauda* lui Allah.

Sistemul de transcriere fonetică folosit pentru transliterarea numelor proprii și a rugilor în limba arabă

Literele alfabetului limbii române care au fost folosite ca echivalent pentru transcrierea fonetică a sunetelor literelor alfabetului limbii arabe sunt următoarele:

ظ)) dz

ذ)) dz

ت)) t

ط)) ṭ

ص)) ṣ

س)) s

ض)) ḍ

د)) d

() fathah - (în general) a (dar există și situații particulare în care se pronunță ca un sunet aproape de e

ا)) aa

() dammah - u

و)) uu

(-) kasrah - i

ي)) y

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

غ) gh

ح) h

خ) kh

ه) h

ع) "

ء) ' ,

م) m

ن) n

ف) f

ك) k

ق) q

ش) sh – cu sensul de “ș”

ث) th

ج) gi

ر) r

ز) z

h (dacă aceasta se află într-un cuvânt la care ne oprim, nefiind nelegat în pronunție de cel

ه) următor lui)

ه) t (dacă este ultima literă a unui cuvânt care se leagă în pronunție de cel următor lui)

ھ) indică dublarea în pronunție a literei pe care o însoțește

CEA MAI BUNĂ PROVIZIE PENTRU ZIUA JUDECĂȚII

»

)) un

=

)) an

)) in

Mențiune: Substantivele vor fi despărțite prin cratimă (-) de articolul hotărât "al", care le precede.

Cu siguranță că transcrierea fonetică în limba română a sunetului literelor alfabetului arab este doar aproximativă, exactitatea neputând fi pretinsă atâta timp cât alfabetul limbii arabe conține unele sunete inexistente în limba română.

Folosind acest sistem de transcriere fonetică vom avea, spre exemplu, următoarele modalități de transliterare în limba română:

مُحَمَّدٌ

Mohammed

===

مَكَّةُ الْمُكْرَمَةِ

Mekkata-l-Mukarramah

===

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Alhamdu lillaah

===

اللَّهُ الْقَرِيبُ

Allaahu Al-Qariyb

===

Luati
cu voi provizie,
dar cea mai buna
provizie este
evlavia!

(Surat Al-Baqara, 197)